

PSALTIREA

PSALTIREA

PSALTIREA

Tipărită cu binecuvântarea
Înalt Prea Sfinţitului Părinte Andrei,
Arhiepiscopul Alba Iuliei

Diortosită după ediţiile vechi
ale Psaltirii
de Ierom. Rafail N.

Reîntregirea
Alba Iulia, 2008

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
BIBLIA. V.T. PSALMII (română; 2008)
Psaltirea / ed. diortosită de ierom. Rafail N. –
Alba-Iulia: Reîntregirea, 2008
ISBN 978-606-509-002-6
I. Rafail Noica, ieromonah (ed.)
223.2=135.1

PENTRU PUTEREA PSALMILOR ŞI CE ESTE PSALTIREA

Ce este soarele între celelalte lumini ale Cerului? Aceea este *Psaltirea* între celelalte cărţi însuflate de Dumnezeu. Soarele luminează toate marginile lumii; *Psaltirea* luminează toate simţirile inimii, toate cugetele sufletului şi toate mişcările minţii în acest *μικρός κόσμος*, (*mikros kosmos*) adică „lume în mic" – căci astfel se înţelege omul a fi, o „lume în mic"; îl încălzeşte şi-l veseleşte, îl luminează prin cunoaşterea adevărului şi prin descoperirea dumnezeieştilor Taine. Îl cuprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt şi cu umilinţa lacrămilor. Îl veseleşte cu aducerea aminte de Dumnezeu şi cu făgăduinţa vecinicelor bunătăţi ale Cerescului Ierusalim. Încât nu este aşa de trebuincioasă călătoria Soarelui lumii, cât este cetirea *Psaltirii* omului. Că zice Sfântul Ioann Gură-de-Aur: Mai bine să înceteze Soarele din călătoria sa, decât să înceteze cetirea *Psaltirii*; că *Psaltirea* este mai folositoare decât toate cărţile. Toate cărţile, zice, sânt

de folos şi mare îngrijorare fac dracilor, dar nu ca *Psaltirea*. Zice şi Marele Vasilie: Nici o carte alta slăveşte pre Dumnezeu precum *Psaltirea*, nici se poate a se asemăna cu folosul ei. Voia îţi este a şti folosurile ce se pricinuiesc din cetirea *Psalmilor*? Însuţi le vei pricepe, numai de vei ceti cu luare aminte, cu trezvie şi cu pricepere, că nu este cu putinţă a număra ce poate lucra *Psaltirea*: Cu Îngerii pre Dumnezeu slăveşte; pre lumea cea din ceriu şi pre cea de sub ceriu spre slavoslovia lui Dumnezeu cheamă; pre draci ceartă: mare plâns şi mare durere face diavolilor; pentru împăraţi, pentru boieri şi pentru toată lumea pre Dumnezeu roagă; lucrează sfinţenie, pre suflet ca soarele luminează, ca apa curăţeşte, ca focul încălzeşte, ca untul-de-lemn cu îndurarea lui Dumnezeu unge; poftele trupeşti, urgia şi mânia potoleşte; înmulţeşte credinţa, nădejdea şi legătura dragostei; mai nainte spune cele viitoare, ceste de acum alege, de cele trecute aminteşte. Cetirea Psalmilor cu luare aminte, şí din inimă împietrită scoate lacrămi. *Psaltirea* este partea cea aleasă cu Îngerii, cântarea preaiubită lui Dumnezeu, omului păcătos demântuire-solitoare, bătrânilor mângâiere, tinerilor înfrumuseţare, pruncilor luminare şi înţălepciune, podoabă preafrumoasă femeilor celor înţălepte;

de-smerenie-dătătoare, trufaşilor draci izgonitoare, armă întru înfricoşările de noapte, odihnă ostenelelor de ziuă. *Psaltirea* este lucru îngeresc, cerească moştenire, tămâie duhovnicească. Şi ce zic multe? Tuturor toate este *Cartea Psalmilor*. Pentru aceasta unii au numit-o Biblie mică, pentru că toate câte sânt pre larg în cărţile Legământului Vechi şi ale celui Nou, toate sânt tâlcuite pre scurt de Duhul Sfânt în *Psaltire*. Alţii au potrivit *Psaltirea* ca o mare comoară de obşte, căci toate vistieriile înţălepciunii şi ale cunoaşterei de Dumnezeu ascunse sânt într'însa. Această neîmpuţinată şi fără de preţ mare comoară, o hărăzesc dragostei tale, iubite cetitoriule, ca dintru dânsa să agoniseşti ţie bogăţie vecînică, nestricăcioasă, păstrată în ceriuri, unde furii nu se apropie, nici o strică rugina. Căreia, ca şi noi împreună cu voi să ne învrednicim, pre Cel în Treime proslăvit Dumnezeu roagă, şi lui împreună, de toate să dăm mulţămită. Amin.

RÂNDUIALĂ

Cum se cade a citi Psaltirea deosebi.

De eşti preot, începe aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru...

Iară de nu, zi: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte pre noi, Amin.

Împărate ceresc, Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, *şi dupre* Tatăl nostru,

Troparele, glas 6:

Miluieşte pre noi Doamne, miluieşte pre noi, că de nici un răspuns pricepându-ne, ceastă rugăciune ţie, ca unui Stăpân, păcătoşii aducem, miluieşte pre noi.

Slavă...

Cinstita a Prorocului[1] tău prăznuire, Doamne, ceriu Biserica a arătat a fi, că împreună cu oamenii Îngerii dănţuiesc. Pentru ale lui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră, ca să cântăm ţie: Alliluia.

Şi acum...

Multe sânt mulţimile păcatelor mele, de-Dumnezeu-Născătoare. Către tine am alergat, Curată,

mântuire trebuindu-mi: cercetează neputinciosul meu suflet şi roagă pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să dea mie iertare pentru cele ce am făcut răutăţi, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi Doamne miluieşte, *de 40 de ori. Şi te închină cât îţi este cu putinţă.*

Apoi rugăciunea către Preasfânta şi de-viaţă-începătoare Treime:

Întrutot-sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătoriul a toată lumea, ajută şi îndreptează inima mea, spre a începe cu înţălegere şi a sfârşi cu lucruri bune ceste de-Dumnezeu-însuflate cărţi, pre carile Sfântul Duh prin buzele lui David au irumpt, pre carile acum voiesc a grăi, eu nevrednicul; ci înţălegând a mea nepricepere, căzând mă rog ţie cel dela tine ajutoriu cerând: Doamne, îndreptează mintea mea, şi întăreşte inima mea, nu de grăirea ceasta a buzelor a mă îngreuia, ci de înţălesul celor grăite a mă veseli, şi să mă gătesc spre lucrarea bunelor lucruri, carile mă învăţ, şi grăiesc: fie ca prin lucrarea celor bune luminându-mă, la judecată părţii celei de-a dreapta ta părtaş să fiu cu toţi aleşii tăi.

Iar acum, Stăpâne, blagosloveşte ca, suspinând

din inimă, şí cu limba să cânt grăind aşa: Veniţi să ne închinăm... *de 3 ori.*

Apoi stăi puţin, până ce se linişte sc toate simţirile. Atunci fă începutul, nu în grabă, fără lenevire, şi cu umilinţă şi întru zdrobirea inimii zi acestea: Fericit bărbatul..., încet şi cu înţălegere, cu luare aminte, iară nu grăbindu-te, pentru ca şi cu mintea să înţălegi cele grăite.

Psalm al lui Davíd, nescris deasupra la Evrei, **1**

Fericit bărbatul, carele nu a umblat în sfatul necinstitorilor, şi în calea păcătoşilor nu a stătut, şi pre scaunul pierzătorilor nu a şezut,

2. **Ci în legea Domnului voia lui, şi în legea lui va cugeta ziua şi noaptea.**

3. **Şi va fi ca lemnul cel sădit lângă revărsările apelor, carele rodul său va da în vremea sa, şi frunza lui nu va cădea, şi toate, oricâte va face, vor spori.**

4. **Nu aşa necinstitorii, nu aşa: ci ca praful cel spulberă vântul de pre faţa pământului.**

5. **Pentru aceasta nu se vor scula necinstitorii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepţilor;**

6. **Căci cunoaşte Domnul calea drepţilor, şi calea necinstitorilor va pieri.**

Psalm al lui Davíd, **2.**

Pentru ce s'au întărâtat neamurile şi noroadele au cugetat deşarte?

2. **Stătut-au de faţă împăraţii pământului, şi boierii s'au adunat întru una asupra Domnului şi asupra Unsului lui:**

3. **Să rumpem legăturile lor și să lepădăm dela noi jugul lor.**
4. **Cel ce lăcuește în ceriuri va râde de dânșii, și Domnul va batjocuri pre ei.**
5. **Atuncea va grăi către dânșii întru mânia sa, și întru iuțimea sa va turbura pre ei.**
6. **Iară eu sânt pus împărat de dânsul preste Sion, muntele cel sfânt al lui,**
7. **Vestind porunca Domnului. Domnul au zis către mine: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut;**
8. **Cere dela mine, și voiŭ da ție neamurile moștenirea ta, și stăpânia ta marginile pământului:**
9. **Paște-vei pre dânșii cu toiag de fier, ca vasele olariului vei zdrobi pre dânșii.**
10. **Și acum, împărați, înțălegeți; învățați-vă toți carii judecați pământul.**
11. **Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați lui cu cutremur.**
12. **Priimiți învățătură, ca nu cândva să se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab iuțimea lui: fericiți toți carii se nădăjduiesc întru dânsul.**

Psalm al lui Davíd, când a fugit de către fața lui Avessalom, fiul său, **3.**

Doamne, căci s'au înmulțit cei ce mă necăjesc? Mulți se scoală asupra mea;
3. **Mulți zic sufletului meu: Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui.**
4. **Ci tu, Doamne, sprijinătoriul meu ești, slava mea și cela ce nalți capul meu.**
5. **Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'au auzit din muntele cel sfânt al lui.**
6. **Eu am adormit și am dormit; ridicatu-m'am, că Domnul mă va sprijini.**
7. **Nu mă voiŭ teme de mii de noroade, carile împrejur mă impresoară.**
8. **Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că tu ai bătut pre toți cei ce vrăjmășuiesc mie în deșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit.**
9. **A Domnului mântuirea, și preste norodul tău blagoslovenia ta.**

Slavă...

Întru sfârșit, în cântări: psalm al lui Davíd, **4.**

Când am chemat eu, auzitu-m'ai Dumnezeul dreptății mele; întru necaz m'ai desfătat, milostivește-te spre mine și auzi rugăciu-

nea mea.
3. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciune și căutați minciună?
4. Și cunoașteți că minunat au făcut Domnul pre cel cuvios al său. Domnul mă va auzi, când voiŭ striga către dânsul.
5. Mâniați-vă, și nu greșiți; cele ce ziceți în inimile voastre, în așternuturile voastre vă umiliți.
6. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți spre Domnul.
7. Mulți zic: Cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s'a preste noi lumina feței tale, Doamne.
8. Dat-ai veselie în inima mea; de roada grâului, a vinului și a untului lor de lemn s'au umplut.
9. În pace și mă voiŭ culca și voiŭ adormi, că tu Doamne deosebi întru nădejde m'ai așezat.

Pentru cea moștenitoare, psalm al lui David, **5.**

Graiurilor mele pleacă urechea, Doamne, înțălege strigarea mea;
3. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către tine mă voiŭ ruga, Doamne;

4. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voiŭ sta înaintea ta și mă vei vedea.
5. Că nu Dumnezeu ce voiești fărădelege tu ești: nu va lăcui lângă tine cel ce viclenește,
6. Nici vor rămânea călcătorii de lege înaintea ochilor tăi; urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădelegea.
7. Pierde-vei pre toți cei ce grăiesc minciuna; bărbatul sângiurilor și vicleanul, urâciune înaintea Domnului.
8. Iară eu întru mulțimea milei tale intra-voiŭ în casa ta, închina-mă-voiŭ către sfânt lăcașul tău întru frica ta.
9. Doamne, povățuiește-mă în dreptatea ta pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea
10. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor deșartă, mormânt deschis gâtlejul lor, cu limbile sale vicleneau.
11. Judecă pre ei, Dumnezeule; cază din sfaturile sale: dupre mulțimea păgânătăților lor scoate pre dânșii, că te-au amărât, Doamne.
12. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru tine; în veac se vor bucura, și vei sălășlui întru dânșii, și se vor lăuda întru tine toți cei ce iubesc numele tău.

13. **Că tu vei blagoslovi pre cel drept, Doamne; căci cu arma buneivoiri ai încununat pre noi.**

Întru sfârşit, în cântări, pentru a opta: psalm al lui Davíd, **6.**

Doamne, nu cu iuțimea ta să vădeşti pre mine, nici cu mânia ta să mă cerți.
3. **Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sânt; vindecă-mă, Doamne, că s'au turburat oasele mele,**
4. **Şi sufletul meu s'a turburat foarte; şi tu, Doamne, până când?**
5. **Întoarce-te, Doamne, izbăveşte sufletul meu; mântuieşte-mă, pentru mila ta.**
6. **Că nu este în moarte cel ce pomeneşte pre tine; iară în iad cine se va mărturisi ție?**
7. **Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voiŭ în fiece noapte patul meu, cu lacrămile mele aşternutul meu voiŭ uda.**
8. **Turburatu-s'a de iuțime ochiul meu, învechitu-m'am întru toți vrăjmaşii mei.**
9. **Depărtați-vă dela mine, toți cei ce lucrați fărădelegea, că au auzit Domnul glasul plânsorii mele,**

10. **Auzit-au Domnul ruga mea, Domnul rugăciunea mea au priimit.**
11. **Ruşineze-se şi să se turbure foarte toți vrăjmaşii mei, întoarcă-se şi să se ruşineze foarte degrab.**

Slavă...

Psalm al lui Davíd, carele a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husì, feciorul lui Iemenì, **7.**

Doamne, Dumnezeul meu, întru tine am nădăjduit; mântuieşte-mă de toți cei ce mă prigonesc şi mă izbăveşte,
3. **Nu cândva să hrăpească precum un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăveşte, nici cel ce mântuieşte.**
4. **Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele,**
5. **De am răsplătit celor ce răsplătesc mie rele, să caz adică dela vrăjmaşii mei deşert;**
6. **Gonească dară vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prinză şi să calce în pământ viața mea, şi slava mea, în țărână să o sălăşluiască.**
7. **Scoală-te, Doamne, întru mânia ta, nalță-te întru hotarele vrăjmaşilor tăi; şi te ridică, Doamne Dumnezeul meu, în porunca pre**

carea ai poruncit,
8. **Şi adunare de noroade te va încunjura, şi**
pentru aceasta la nălţime te întoarce.
9. **Domnul va judeca noroadele: judecă mie,**
Doamne, dupre dreptatea mea, şi dupre neră-
utatea mea asupra mea.
10. **Sfârşească-se dară viclenia păcătoşilor, şi**
vei îndrepta pre cel drept, cela ce cerci inimile
şi rărunchii, Dumnezeule.
11. **Drept este ajutoriul meu dela Dumnezeu,**
cel ce mântuieşte pre cei drepţi la inimă.
12. **Dumnezeu judecătoriu drept şi tare şi în-**
delung răbdătoriu, şi neaducând mânie în
toate zilele.
13. **De nu vă veţi întoarce, sabia sa va luci; ar-**
cul său au încordat şi l-au gătit,
14. **Şi întru dânsul au gătit vasele morţii, să-**
geţile sale celor ce ard au lucrat.
15. **Iată chinuitu-s'a cu nedreptatea, zămislit-**
a durere, şi a născut fărădelege;
16. **Groapă a săpat şi a adâncat pre ea, şi va**
cădea în groapa carea a făcut;
17. **Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, şi**
pre creştetul lui nedreptatea lui se va pogorî.
18. **Mărturisi-mă-voiŭ Domnului dupre dreptatea**
tea lui, şi voiŭ cânta numele Domnului celui Înalt.

Întru sfârşit, pentru teascuri: psalm al lui
Davíd, **8.**

Doamne, Domnul nostru, cât este de mi-
nunat numele tău în tot pământul: că s'a
nălţat mare cuviinţa ta mai presus de ceriuri.
3. **Din gura pruncilor şi a celor ce sug ai să-**
vârşit laudă pentru vrăjmaşii tăi, ca să surpi
pre vrăjmaşul şi izbânditoriul.
4. **Că voiŭ vedea ceriurile, lucrurile degetelor**
tale, luna şi stelele, carile tu ai întemeiat:
5. **Ce este omul că pomeneşti pre el? Sau fiul**
omului, că cercetezi pre el?
6. **Înmicşorat-ai pre dânsul puţin oarece de-**
cât îngerii, cu slavă şi cu cinste ai încununat
pre el,
7. **Şi l-ai pus preste lucrurile mâinilor tale;**
toate ai supus sub picioarele lui,
8. **Oile şi boii, toate, încă şi dobitoacele câm-**
pului,
9. **Pasările ceriului şi peştii mării, cele ce stră-**
bat cărările mărilor.
10. **Doamne, Domnul nostru, cât este de mi-**
nunat numele tău în tot pământul.

Slavă...

DUPRE ÎNTÂIA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., și dupre Tatăl nostru..., *Troparele cestea, glas 1:*

Întru fărădelegi zămislit fiind eu, curvariul, nu cutez să caut la nălțimea ceriului, ci îndrăznind spre iubirea ta de oameni, strig: Dumnezeule, curățește pre mine, păcătosul, și mă mântuiește.

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, dară eu unde mă voiŭ arăta, păcătosul? Cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei: Ci cu năimiții din al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Slavă...

Brațele părintești sârguiește a deschide mie, căci întru pierzanie am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale căutând, Mântuitoriule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către tine, Doamne, cu umilință strig: Greșit-am, Părinte, la Ceriu, și înaintea ta.

Și acum...

Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, pre Dumnezeu pre carele ai născut mai presus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate tuturor, și îndreptarea vieții, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta:

Stăpâne Atotțiitoriule cel neajuns, Începătoriule al luminii și cea mai presus de minte putere, cel al ipostaticului Cuvânt Părinte, și al celui de ó putere al tău Duh Purcezătoriul; carele pentru mila milostivirii și negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea firea omenească, cea întru întunerecul păcatului ținută, ci, cu dumnezeieștile lumini ale sfintelor tale învățături, a legii și a prorocilor, ai luminat lumea; iară întru cele de apoi, pre acel Unul-născut Fiul tău bine ai voit în trup a ne străluci, și către strălucirea luminării tale pre noi a povățui: fie urechile tale luând aminte glasul rugăciunii noastre, și dăruiește nouă, Dumnezeule, cu priveghetoare și trează inimă a petrece toată noaptea cestei vieți, așteptând venirea Fiului tău și Dumnezeului nostru, Judecătoriul tuturor. Ca nu culcați și dormind, ci prive-

ghind și îndeletnicindu-ne cu lucrarea poruncilor tale să ne aflăm, și întru bucuria lui împreună să intrăm, unde glasul celor ce prăznuiesc neîncetat este, și nespusa dulceață a celor ce văd a Feței tale frumsețea cea negrăită. Că bun și de-oameni-iubitoriu Dumnezeu ești, și ție slavă nălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și celui Unuia Născut Fiului tău, și preasfântului și de-viață-făcătoriului Duhului tău, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale Fiului: psalm al lui Davíd, **9**.

Mărturisi-mă-voiŭ ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voiŭ toate minunile tale;
3. **Veseli-mă-voiŭ și mă voiŭ bucura întru tine, cânta-voiŭ numelui tău, înalte.**
4. **Când se va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor pieri de către fața ta,**
5. **Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea, șezut-ai pre scaun, cela ce judeci dreptate.**
6. **Certat-ai neamurile, și a pierit necinstitoriul, numele lui ai stins în veac și în veacul veacului.**
7. **Vrăjmașului au lipsit săbiile întru sfârșit, și cetățile i-ai surpat, pierit-a pomenirea lui cu sunet.**
8. **Și Domnul în veac rămâne, gătit-au spre judecată scaunul său,**
9. **Și el va judeca lumea întru dreptate, judeca-va norodul întru îndreptare.**
10. **Și s'au făcut Domnul scăpare săracului, ajutoriu în vremi cuvioase în necazuri;**
11. **Și să nădăjduiască spre tine cei ce cunosc numele tău, că nu ai părăsit pre cei ce caută pre**

tine, Doamne.
12. Cântați Domnului celui ce lăcuește în Si-
on, vestiți întru neamuri ispră vile lui,
13. Că cel care cercetează sângiurile lor și-au
adus aminte, nu au uitat strigarea săracilor.
14. Miluiește-mă Doamne, vezi smerenia mea
de către vrăjmașii mei, cela ce mă nalți din
porțile morții,
15. Ca să vestesc toate laudele tale în porțile
fiicei Sionului; veseli-ne vom de mântuirea ta.
16. Afundatu-s'au neamurile în stricăciunea
carea au făcut, în cursa ceasta, carea au as-
cuns, s'a prins piciorul lor:
17. Cunoaște-se Domnul judecăți făcând: în-
tru lucrurile mâinilor sale s'a prins păcătosul.
18. Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamu-
rile cele ce uită pre Dumnezeu;
19. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul:
răbdarea mișeilor nu va pieri până în sfârșit.
20. Scoală-te, Doamne, nu se întărească omul,
judece-se neamurile înaintea ta.
21. Pune, Doamne, dătătoriu de lege preste ei,
să cunoască neamurile că oameni sânt.
22. Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu
vederea în vremi cuvioase în necazuri?
23. Când se mândrește necinstitorul se aprin-

de săracul: prindu-se întru sfaturile carile gân-
desc.
24. Că se laudă păcătosul întru poftele sufle-
tului său, și cel ce face strâmbătate bine se cu-
vântă.
25. Întărâtat-a pre Domnul, păcătosul, dupre
mulțimea mâniei lui nu va cerca: nu este Dum-
nezeu înaintea lui.
26. Spurcă-se căile lui în toată vremea, leapă-
dă-se judecățile tale de către fața lui, preste
toți vrăjmașii săi va stăpâni;
27. Că a zis întru inima sa: Nu mă voiŭ clăti,
din neam în neam fără de rău.
28. A căruia de blestem gura lui este plină, și
de amărăciune și de vicleșug: sub limba lui os-
teneală și durere.
29. Șade întru pitulare cu cei bogați întru as-
cunsuri, ca să ucidă pre cel nevinovat, ochii lui
pre cel lipsit țintesc:
30. Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul
său, pândește ca să apuce pre săracul, să a-
puce pre săracul ademenind pre el în lațul său;
31. Smeri-va pre el: pleca-se-va și va cădea când
va stăpâni el pre cei mișei.
32. Că a zis întru inima sa: Uitat-au Dumne-
zeu, întors-au fața sa, ca să nu vază până în

sfârşit.
33. **Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu, nalţe-se mâna ta, nu uita pre mişeii tăi până în sfârşit.**
34. **Pentru ce a întărâtat necinstitoriul pre Dumnezeu? Căci a zis întru inima sa: Nu va cerca.**
35. **Vezi, că tu durerea şi iuţimea socoteşti, ca să dai pre el în mâinile tale; ţie s'a lăsat săracul, sirimanului tu ai fost ajutoriu.**
36. **Zdrobeşte braţul celui păcătos şi viclean, căuta-se-va păcatul lui şi nu se va afla;**
37. **Domnul Împărat în veac şi în veacul veacului; pieriţi, neamuri, din pământul lui.**
38. **Dorirea mişeilor ai auzit, Doamne, la gătirea inimii lor a luat aminte urechea ta.**
39. **Judecă sirimanului şi smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pre pământ.**

Întru sfârşit: psalm al lui Davíd, **10.**

Întru Domnul m'am nădăjduit; cum veţi zice sufletului meu: mută-te în munţi, ca o pasăre?
2. **Că iată păcătoşii au încordat arcul, gătit-au săgeţi în tulbă, ca să săgeteze în întunerec pre cei drepţi la inimă.**

3. **Că cele ce tu ai săvârşit, ei au stricat; dară dreptul ce a făcut?**
4. **Domnul în lăcaşul cel sfânt al său; Domnul, în ceriu scaunul lui; ochii lui spre cel lipsit privesc, genele lui întreabă pre fiii oamenilor.**
5. **Domnul cearcă pre cel drept şi pre cel necinstitoriu, iară cel ce iubeşte nedreptatea îşi urăşte sufletul.**
6. **Ploua-va preste cei păcătoşi laţuri, foc şi iarbă pucioasă, şi duh de vifor partea păharului lor.**
7. **Că drept este Domnul şi dreptăţi au iubit, îndreptări a văzut faţa lui.**

Slavă...

Întru sfârşit, pentru a opta: psalm al lui Davíd, **11**

Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împuţinat adevărurile de către fiii oamenilor.
3. **Deşarte a grăit fieştecare către vecinul său, buze viclene în inimă, şi în inimă a grăit rele.**
4. **Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene şi limba cea mare grăitoare.**
5. **Pre cei ce au zis: Limba noastră vom mări, buzele noastre la noi sânt; cine este nouă Domn?**
6. **Pentru necazul săracilor şi suspinul mişei-**

lor acum mă voiŭ scula, zice Domnul, pune-mă-
voiŭ întru mântuire, îndrăzni-voiŭ întru el.
7. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint
cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de
șapte ori.
8. Tu, Doamne, doară vei păzi pre noi și vei
feri pre noi de neamul acesta și în veac.
9. Împrejur necinstitorii umblă; dupre nălți-
mea ta ai înmulțit pre fiii oamenilor.

Întru sfârşit: psalm al lui Davíd, **12.**

Până când, Doamne, mă vei uita până în
sfârșit? Până când întorci fața ta de către
mine?
3. Până când voiŭ pune sfaturi în sufletul meu,
dureri în inima mea ziua și noaptea? Până când
se va nălța vrăjmașul meu asupra mea?
4. Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu;
luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm
întru moarte,
5. Ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: Întă-
ritu-m'am asupra lui.
6. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă
voiŭ clăti.
7. Ci eu spre mila ta am nădăjduit, bucura-
se-va inima mea de mântuirea ta; cânta-voiŭ

Domnului celui ce bine au făcut mie, și voiŭ
cânta numele Domnului celui Înalt.

Întru sfârşit: psalm al lui Davíd, **13.**

Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este
Dumnezeu. Stricatu-s'au și s'au urâțit în-
tru meșteșuguri; nu este cel ce face bunătate,
nu este până la unul.
2. Domnul din ceriu s'au plecat preste fiii oa-
menilor, ca să vază de este carele înțălege sau
carele caută pre Dumnezeu.
3. Toți s'au abătut, împreună s'au netrebni-
cit, nu este cel ce face bunătate, nu este până
la unul.
4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fă-
rădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu
întru mâncare de pâine, pre Domnul nu au
chemat.
5. Acolo s'au temut de frică, unde nu era fri-
că, pentru că Domnul în neamul drepților este.
6. Sfatul săracului ați rușinat, iară Domnul
nădejdea lui este.
7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israil?
8. Când va întoarce Domnul robia norodului
său, bucura-se-va Iacóv și se va veseli Israil.

Slavă...

Întru sfârşit: psalm al lui Davíd, **14.**

Doamne, cine va lăcui în sălaşul tău, sau cine va sălăşlui în muntele cel sfânt al tău?
2. **Cel ce umblă fără prihană şi lucrează dreptate, cel ce grăieşte adevăr în inima sa,**
3. **Carele nu a viclenit în limba sa, nici a făcut aproapelui său rău, şi ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.**
4. **Defăimează-se înaintea lui cel ce vicleneşte, iară pre cei ce se tem de Domnul slăveşte; cel ce se jură aproapelui său şi nu se leapădă;**
5. **Argintul său nu a dat în camătă şi daruri asupra celor nevinovaţi nu a luat: cel ce face acestea, nu se va clăti în veac.**

Scrisoare pre stâlp, a lui Davíd, **15.**

Păzeşte-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.
2. **Zis-am Domnului: Domnul meu eşti tu, că de bunătăţile mele nu ai trebuinţă.**
3. **Sfinţilor celor de pre pământul lui, minunate au făcut Domnul toate voile sale întru dânşii.**
4. **Înmulţitu-s'au slăbiciunile lor, dupre aceea**

au sârguit; nu voiŭ aduna adunările lor din sângiuri, nici voiŭ pomeni numele lor prin buzele mele.
5. **Domnul partea moştenirii mele şi a paharului meu, tu eşti cel ce iarăşi aşezi moştenirea mea mie.**
6. **Funii au căzut mie întru cei preaputernici, căci şi moştenirea mea preaputernică este mie.**
7. **Bine voiŭ cuvânta pre Domnul cel ce m'au înţăleptit; ci încă şi până în noapte m'au pedepsit rărunchii mei.**
8. **Mai'nainte văzut-am pre Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.**
9. **Pentru aceasta s'a veselit inima mea, şi s'a bucurat limba mea, că încă şi trupul meu va sălăşlui spre nădejde,**
10. **Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel cuvios al tău să vază stricăciune.**
11. **Cunoscute ai făcut mie căile vieţii; umplea-mă-vei de veselie cu faţa ta, frumuseţi în dreapta ta întru sfârşit.**

Rugăciune, a lui Davíd, **16.**

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte ruga mea, pleacă urechea spre rugăciu-

nea mea nu întru buze viclene.
2. Dela fața ta judecata mea să iasă, ochii mei vază dreptăți.
3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-m'ai noaptea; cu foc m'ai ispitit și nu s'a aflat întru mine nedreptate.
4. Ca să nu cuvânte gura mea lucrurile oamenilor, pentru cuvintele buzelor tale cu am păzit căi năsâlnice.
5. Săvârșește pașii mei întru cărările tale, ca să nu se clătească pașii mei.
6. Eu am strigat, că m'ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea ta mie și auzi graiurile mele.
7. Minunate fă milele tale, cel ce mântuiești pre cei ce nădăjduiesc spre tine, de cei ce stau împrotiva dreptei tale.
8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperământul aripilor tale mă vei acoperi
9. De către fața necinstitorilor carii m'au necăjit. Vrăjmașii mei sufletul meu au cuprins.
10. Grăsimea sa au încuiat, gura lor a grăit mândrie.
11. Izgonindu-mă acum m'au încunjurat, ochii săi au pus să-i plece spre pământ.
12. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat și ca un puiŭ de leu ce lăcuește întru ascunsuri.

13. Scoală-te, Doamne, întâmpină pre ei și-i împiedică; izbăvește sufletul meu de cel necinstitoriu, sabia ta dela vrăjmașii mâinii tale.
14. Doamne, de către cei puțini de pre pământ desparte pre ei în viața lor; și de cele ascunse ale tale s'a umplut pântecele lor: săturatu-s'au de fii și au lăsat rămășițele pruncilor lor.
15. Iară eu întru dreptate mă voiŭ arăta feței tale, sătura-mă-voiŭ când mi se va arăta slava ta.

Slavă...

DUPRE A DOUA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *Troparele cestea, glas 2:*

Eu sânt, Doamne, pomul cel neroditoriu, carele nici o roadă de pocăință aduc. Și mă tem de tăiere, și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea, mă rog ție: Mai nainte de nevoia ceea, întoarce-mă și mă mântuiește.

Ca valurile mării s'au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu însumi mă inviforăsc de multe greșale; ci la limanul cel lin prin pocăință mă îndreptează, Doamne, și mă mântuiește.

Slavă...

Miluieşte-mă, zis-a Davíd; şi eu strig către tine: greşit-am, Mântuitoriule; păcatele mele prin pocăinţă ştergând, miluieşte-mă.

Şi acum...

Solitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pre Fiul tău, de-Dumnezeu-Născătoare, să izbăvească pre noi de toată răutatea şi nevoia vrăjmaşului, şi să dea nouă iertare de cele ce am greşit, pentru milele îndurărilor tale, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluieşte, *de 40 de ori, şi rugăciunea ceasta:*

Stăpâne întrutot-puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia Născut Fiului tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte priveghetoare, înţălegere nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt, către câştigarea şi îndestularea adevărului celui în Hristosul tău, cu carele ţi se cuvine slavă, cinste şi închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

Întru sfârşit: al slujnicului Domnului, al lui Davíd; carile a grăit el Domnului cuvintele cântării cesteia în ziua în carea au izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mânalui Saúl, şi a zis: **17**.

Iubi-te-voiŭ, Doamne, vârtutea mea,

3. **Domnul tăria mea şi scăparea mea este, şi izbăvitoriul meu, dumnezeul meu, ajutoriul meu, şi voiŭ nădăjdui spre dânsul: apărătoriul meu, şi cornul mântuirii mele, şi sprijinătoriul meu.**

4. **Lăudând voiŭ chema pre Domnul, şi de vrăjmaşii mei mă voiŭ mântui.**

5. **Cuprinsu-m'au durerile morţii, şi şuvoaiele fărădelegii m'au turburat,**

6. **Durerile iadului m'au încunjurat, întâmpinatu-m'au laţurile morţii.**

7. **Şi când mă necăjeam, am chemat pre Domnul, şi către Dumnezeul meu am strigat: Auzit-au din lăcaşul cel sfânt al său glasul meu, şi strigarea mea înaintea lui va intra în urechile lui.**

8. **Şi s'a clătit şi cutremurat s'a făcut pământul, şi temeliile munţilor s'au turburat şi s'au clătit, că s'au mâniat pre dânsele Dumnezeu.**

9. Suitu-s'a fum întru mânia lui, şi foc dela fa-
ţa lui se va aprinde, cărbuni s'au aţâţat dela dân-
sul.
10. Şi au plecat ceriurile şi s'au pogorât, şi ne-
gură sub picioarele lui.
11. Şi s'au suit preste heruvimi şi au zburat,
zburat-au pre aripile vânturilor.
12. Şi au pus întunerec ascunderea lui; îm-
prejurul lui cortul lui, întunecoasă apă în nou-
rii văzduhurilor.
13. Dintru strălucirea cea dinnaintea lui nou-
rii au trecut, grindină şi cărbuni de foc.
14. Şi au tunat din ceriu Domnul, şi cel Înalt
au dat glasul său;
15. Trimis-au săgeţi şi au risipit pre ei, şi ful-
gere au înmulţit şi au turburat pre ei.
16. Şi s'au arătat izvoarele apelor, şi s'au des-
coperit temeliile lumii oamenilor de certarea
ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei tale.
17. Trimis-au dintru nălţime şi m'au luat, ri-
dicatu-m'au din ape multe.
18. Izbăvi-mă-va de vrăjmaşii mei cei tari şi de
cei ce mă urăsc, că s'au mai întărit decât mine.
19. Întâmpinatu-m'au ei în ziua răutăţii mele,
şi au fost Domnul sprijineala mea,
20. Şi m'au scos întru lărgime: izbăvi-mă-va,

că m'au voit.
21. Şi îmi va răsplăti Domnul dupre drepta-
tea mea, şi dupre curăţia mâinilor mele va răs-
plăti mie,
22. Că am păzit căile Domnului şi nu am pă-
gânit dela Dumnezeul meu.
23. Că toate judecăţile lui înaintea mea, şi în-
dreptările lui nu s'au depărtat dela mine.
24. Şi voiŭ fi fără prihană cu dânsul şi mă
voiŭ păzi de fărădelegea mea.
25. Şi va răsplăti mie Domnul dupre drepta-
tea mea şi dupre curăţia mâinilor mele înain-
tea ochilor lui.
26. Cu cel cuvios, cuvios vei fi, şi cu bărbatul
nevinovat, nevinovat vei fi,
27. Şi cu cel ales, ales vei fi, şi cu cel îndărăt-
nic vei îndărătnici.
28. Că tu pre norodul cel smerit vei mântui şi
ochii mândrilor vei smeri.
29. Că tu vei lumina luminătoriul meu, Doam-
ne Dumnezeul meu, lumina-vei întunerecul
meu.
30. Că întru tine mă voiŭ izbăvi de năvălni-
cie, şi întru Dumnezeul meu voiŭ trece zidul.
31. Dumnezeul meu, fără prihană calea lui,
cuvintele Domnului cu foc lămurite, scutitoriu

este tuturor celor ce nădăjduiesc spre dânsul.
32. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu, fără numai Dumnezeul nostru?
33. Dumnezeu cel ce mă cinge cu putere și au pus fără prihană calea mea,
34. Ce săvârșește picioarele mele ca ale cerbului și preste cele nalte mă pune,
35. Ce învață mâinile mele la război, și au pus arc de aramă brațele mele;
36. Și ai dat mie scuteală de mântuire, și dreapta ta m'a sprijinit; și certarea ta m'a îndreptat întru sfârșit, și certarea ta, acéea mă va învăța.
37. Lărgit-ai pașii mei sub mine și nu au slăbit urmele mele.
38. Goni-voiŭ pre vrăjmașii mei și voiŭ cuprinde pre dânșii, și nu mă voiŭ întoarce până unde vor lipsi:
39. Necăji-voiŭ pre dânșii, și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.
40. Și m'ai încins cu putere spre război, împiedicat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea sub mine
41. Și al vrăjmașilor mei ai dat mie dosul, și pre cei ce mă urăsc ai pierdut.
42. Strigat-au, și nu era cel ce mântuiește, către Domnul, și nu au auzit pre ei.
43. Și voiŭ zdrumica pre ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor voiŭ șterge pre dânșii.
44. Izbăvi-mă-vei de împrotivă-grăirea norodului, pune-mă-vei cap neamurilor. Norod carele nu am cunoscut a slujit mie:
45. Întru auzul urechii m'a ascultat. Fiii streini au mințit mie,
46. Fiii streini s'au vechit și au șchiopat din cărările lor.
47. Viu este Domnul, și binecuvântat Dumnezeul meu, și să se nalțe Dumnezeul mântuirii mele.
48. Dumnezeu cel ce dă izbândire mie și au supus noroadele sub mine,
49. Izbăvitoriul meu dela vrăjmașii mei cei mânioși; dela cei ce se scoală asupra mea mă vei nălța, de bărbatul nedrept mă vei izbăvi.
50. Pentru aceasta mă voiŭ mărturisi ție întru neamuri, Doamne, și numelui tău voiŭ cânta,
51. Cel ce mărește mântuirile împăratului său și face milă unsului său, lui Davíd și sămânței lui până în veac.

Slavă...

Întru sfârşit: Psalm al lui Davíd, **18.**

Ceriurile mărturisesc slava lui Dumnezeu, iar facerea mâinilor lui o vesteşte tăria;
3. **Ziua zilei irumpe graiŭ, şi noaptea nopţii vesteşte cunoaştere.**
4. **Nu sânt voroave, nici cuvinte, ale cărora să nu se auză glasurile lor:**
5. **În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii graiurile lor. În soare au pus lăcaşul său;**
6. **Şi el ca un mire ce iese din cămara sa, bucura-se-va ca un uriaş să alerge cale.**
7. **Din marginea ceriului ieşirea lui, şi istovul lui până în marginea ceriului, şi nu este cine să se ascunză de căldura lui.**
8. **Legea Domnului fără prihană, întorcând sufletele; mărturia Domnului credincioasă, înţăleptind pruncii;**
9. **Îndreptările Domnului drepte, veselind inima; porunca Domnului luminată, luminând ochii;**
10. **Frica Domnului curată, rămâind în veacul veacului; judecăţile Domnului adevărate, îndreptăţite împreună:**
11. **Dorite sânt mai vârtos decât aurul şi decât piatra scumpă mult, şi mai dulci decât mierea şi fagurul.**

12. **Că şi robul tău păzeşte cestea: păzind acestea răsplătire este multă.**
13. **Greşalele cine va pricepe? De cele ascunse ale mele curăţeşte-mă,**
14. **Şi de ale streinilor cruţă pre robul tău: de nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voiŭ fi, şi mă voiŭ curăţi de păcat mare.**
15. **Şi vor fi întru bună plăcere cuvintele gurii mele şi cugetarea inimii mele înaintea ta pururea, Doamne, ajutoriul meu şi izbăvitoriul meu.**

Întru sfârşit: psalm al lui Davíd, **19.**

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacóv.
3. **Trimiţă ţie ajutoriu dintru cel sfânt şi din Sion sprijinească pre tine.**
4. **Pomenească toată jertfa ta şi arderea cea de tot a ta să se îngraşe.**
5. **Dea ţie Domnul dupre inima ta şi tot sfatul tău plinească.**
6. **Bucura-ne-vom de mântuirea ta şi întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale.**
7. **Acum am cunoscut că au mântuit Domnul**

pre unsul său: auzi-va pre dânsul din ceriul cel sfânt al său; întru puteri este mântuirea dreptei lui.
8. **Aceștia în care, și aceștia pre cai, ci noi întru numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.**
9. **Aceștia s'au împiedicat și au căzut, ci noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.**
10. **Doamne, mântuiește pre împăratul și auzi pre noi, ori în ce zi te vom chema.**

Psalm al lui David, **20.**

Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul și de mântuirea ta se va bucura foarte.
3. **Dorirea inimii lui ai dat lui și de voia buzelor lui nu ai lipsit pre dânsul.**
4. **Că l-ai întâmpinat cu blagosloveniile bunătății, pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă.**
5. **Viață a cerut dela tine, și ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.**
6. **Mare este slava lui întru mântuirea ta, slavă și mare-cuviință vei pune preste el;**
7. **Că vei da lui blagoslovenie în veacul veacului, veseli-vei pre dânsul întru bucurie, cu fața ta.**

8. **Că împăratul nădăjduiește spre Domnul și întru mila celui Înalt nu se va clăti.**
9. **Afle-se mâna ta tuturor vrăjmașilor tăi, dreapta ta afle pre toți cei ce urăsc pre tine.**
10. **Că vei pune pre ei ca un cuptoriu de foc în vremea feței tale: Domnul întru mânia sa va turbura pre ei, și va mânca pre ei focul.**
11. **Rodul lor de pre pământ vei pierde și sămânța lor din fiii oamenilor,**
12. **Că au plecat asupra ta rele, socotit-au sfaturi carile nu vor putea să stea.**
13. **Că vei pune pre dânșii dos; întru cei rămași ai tăi vei găti fața lor.**
14. **Înalță-te, Doamne, întru puterea ta; glăsui-vom și vom cânta puterniciile tale.**

Slavă...

Întru sfârșit, pentru sprijineala cea de dimineață, psalm al lui David, **21.**

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine: căci m'ai părăsit? Departe de mântuirea mea cuvintele greșalelor mele.
3. **Dumnezeul meu, striga-voiŭ ziua, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nebunie mie.**
4. **Iară tu în cel sfânt lăcuești, lauda lui Israil.**

5. Spre tine au nădăjduit părinții noștri, nă-
dăjduit-au și ai izbăvit pre dânșii;
6. Către tine au strigat și s'au mântuit, spre
tine au nădăjduit și nu s'au rușinat.
7. Ci eu, vierme, și nu om, ocara oamenilor și
defăimarea norodului.
8. Toți cei ce m'au văzut, m'au batjocurit, gră-
it-au cu buzele, clătit-au cu capul:
9. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească pre
el, mântuiască pre el, că voiește pre el.
10. Că tu ești cel ce m'ai zmuls din pântece, nă-
dejdea mea dela țâțele maicii mele.
11. Spre tine m'am aruncat din mitras, din pân-
tecele maicii mele Dumnezeul meu ești tu.
12. Nu te depărta dela mine, că necazul este
aproape, că nu este cine să ajute mie.
13. Încunjuratu-m'au vițel mulți, tauri grași
m'au cuprins;
14. Deschis-au asupra mea gura lor ca un leu
ce răpește și răcnește.
15. Ca apa m'am vărsat, și s'au risipit toate oa-
sele mele, făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se
topește în mijlocul pântecelui meu;
16. Uscatu-s'a ca un vas de lut vârtutea mea,
și limba mea s'a lipit de gâtlejul meu, și în
țărâna morții m'ai pogorât.

17. Că m'au încunjurat câini mulți, adunarea
celor ce viclenesc m'a cuprins, străpuns-au mâi-
nile mele și picioarele.
18. Numărat-au toate oasele mele; iară ei so-
coteau și căutau asupra mea.
19. Împărțit-au hainele mele loruși și pentru
cămașa mea au aruncat sorți.
20. Ci tu, Doamne, nu depărta ajutoriul tău
dela mine, întru sprijineala mea ia aminte.
21. Izbăvește de sabie sufletul meu și din mâ-
na câinelui pre cel unul născut al meu;
22. Mântuiește-mă din gura leului, și din coar-
nele inorogilor smerenia mea.
23. Povesti-voiŭ numele tău fraților mei, în
mijlocul soborului te voiŭ cânta.
24. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați pre el,
toată sămânța lui Iacóv slăviți pre dânsul, tea-
mă-se dară de dânsul toată sămânța lui Israil:
25. Că nu au defăimat, nici s'au scârbit de ru-
ga săracului, nici au întors fața sa dela mine, și
când am strigat către dânsul m'au auzit.
26. Dela tine lauda mea, în sobor mare mă voiŭ
mărturisi ție; rugăciunile mele voiŭ da înain-
tea celor ce se tem de dânsul.
27. Mânca-vor săracii și se vor sătura, și vor
lăuda pre Domnul cei ce caută pre dânsul; vi-

ià-vor inimile lor în veacul veacului.
28. Aduce-şi-vor aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului şi se vor închina înaintea lui toate părinţiile neamurilor,
29. Că a Domnului este împărăţia, şi el stăpâneşte neamurile.
30. Mâncat-au şi s'au închinat toţi graşii pământului, înaintea lui vor cădea toţi cei ce se pogoară în pământ, şi sufletul meu lui viiază.
31. Şi sământa mea va sluji lui; vesti-se-va Domnului neamul ce vine.
32. Şi vor vesti dreptatea lui norodului ce se va naşte, pre carele au făcut Domnul.

Psalm al lui Davíd, **22.**

Domnul mă paşte, şi nimic îmi va lipsi. În loc cu verdeaţă, acolo m'au sălăşluit, la apa odihnei m'au hrănit.
3. Sufletul meu au întors, povăţuitu-m'au pre cărările dreptăţii, pentru numele lui.
4. Că de voiŭ şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voiŭ teme de rele, că tu cu mine eşti: toiagul tău şi varga ta, acelea m'au mângâiat.
5. Gătit-ai înaintea mea masă împrotiva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul

meu, şi păharul tău adăpându-mă ca un preaputernic.
6. Şi mila ta mă va urma în toate zilele vieţii mele, şi spre a lăcui eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Psalm al lui Davíd: al celei una dintru Sâmbete, **23.**

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce lăcuesc întru dânsa;
2. Acesta pre mări au întemeiat pre el şi pre râuri au gătit pre el.
3. Cine se va sui în muntele Domnului, au cine va sta în locul cel sfânt al lui?
4. Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, carele nu şi-a luat în deşert sufletul, şi nu s'a jurat întru vicleşug aproapelui său.
5. Acesta va lua blagoslovenie dela Domnul şi milostenie dela Dumnezeu mântuitoriul său.
6. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacóv.
7. Ridicaţi, boieri, porţile voastre, şi vă ridicaţi, porţi cele vecinice, şi va intra Împăratul slavei.
8. Cine este cesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel puternic în răz-

boiû.
9. Ridicați, boieri, porțile voastre, și vă ridicați, porți cele vecinice, și va intra Împăratul slavei.
10. Cine este cesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

DUPRE A TREIA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *și dupre* Tatăl nostru..., *Troparele cestea, glas 3:*

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu, pocăiește-te. Țărâna în mormânt nu cântă, de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Hristos Dumnezeu: de-inimi-Cunoscătoriule, greșit-am, mai nainte până a nu mă osândi, miluiește-mă. Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui îndelungare pocăinței? Ia în minte judecata carea vine și strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătoriule de inimi, greșit-am, mai nainte până a nu mă osândi, miluiește-mă.

Slavă...

La înfricoșata judecată, fără de pârâși mă voiû vădi, fără de mărturii mă voiû osândi, că

se vor deschide cărțile cunoștinței cugetului și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai nainte până ce se vor cerca întru acea privelişte a tot norodul cele de mine lucrate, Dumnezeule, curățește-mă și mă mântuiește.

Și acum...

Nepătrunsă și neajunsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată ce a lucrat întru tine, că pre cel Necuprins zămislind, l-ai născut în trup îmbrăcat, dintru preacinstitele tale sângiuri; pre carele, Curată, ca pre Fiul tău roagă, să mântuiască pre toți cei ce cântă ție.

Doamne miluiește, *de 40 de ori, și rugăciunea ceasta:*

Doamne Atotțiitoriule, Cuvinte al Celui preafără-de-început Părinte, Dumnezeule cel întru Sine desăvârșit, Iisuse Hristoase, carele pentru îndurările milei tale celei neasemănate, niciodată te desparți de robii tăi, ci pururea întru ei odihnești; nu mă părăsi, pre robul tău, Împărate Întrutotsfinte, ci dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii tale, și-mi luminează mintea cu lumina cunoașterii Evangheliei tale; sufletul meu cu dragostea Crucii tale leagă, trupul meu cu nepătimirea ta împodobește, gân-

durile împacă şi picioarele mele fereşte de alunecări; şi nu pierde pre mine cu fărădelegile mele, bunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi înţălepţeşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele, şi vezi de este calea fărădelegii întru mine, şi mă întoarce dintru dânsa, şi mă călăuzeşte în calea cea vecinică. Pentru că tu eşti calea şi adevărul şi viaţa, şi ţie slavă nălţăm, împreună şi celui fără de început al tău Părinte, şi preasfântului şi bunului şi de-viaţă-făcătoriului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Psalm al lui Davíd, 24.

Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu, ţie m'am încredinţat; să nu mă ruşinez în veac, nici să-şi râză de mine vrăjmaşii mei:
2. Că şi toţi cei ce rabdă pre tine nu se vor ruşina.
3. Să se ruşineze cei ce fac fărădelege îndarn.
4. Căile tale, Doamne, arată mie şi cărările tale mă învaţă.
5. Îndreptează-mă întru adevărul tău şi mă învaţă, că tu eşti Dumnezeu, mântuitoriul meu, şi pre tine am răbdat toată ziua.
6. Adu-ţi aminte de îndurările tale, Doamne, şi de milele tale, că din veac sânt.
7. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu pomeni; dupre mila ta pomeneşte-mă tu, pentru bunătatea ta, Doamne.
8. Bun şi drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale.
9. Îndrepta-va pre cei blânzi la judecată, învăţa-va pre cei blânzi căile sale.
10. Toate căile Domnului, milă şi adevăr celor ce caută legământul lui şi mărturiile lui.
11. Pentru numele tău, Doamne, şi curăţeşte

păcatul meu, că mult este.
12. Cine este omul ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea carea a ales.
13. Sufletul lui întru bunătăți va sălășlui, și sămânța lui va moșteni pământul.
14. Putemicie este Domnul celor ce se tem de dânsul, și făgăduința lui va arăta lor.
15. Ochii mei pururea spre Domnul, că el va scoate din laț picioarele mele.
16. Caută spre mine și mă miluiește, că unul născut și sărac sânt eu.
17. Necazurile inimii mele s'au înmulțit: din nevoile mele scoate-mă.
18. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.
19. Vezi pre vrăjmașii mei, că s'au înmulțit, și cu ură nedreaptă m'au urât.
20. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit spre tine.
21. Cei fără de răutate și cei drepți s'au lipit de mine, că te-am răbdat, Doamne.
22. Izbăvește, Dumnezeule, pre Israil din toate necazurile lui.

Psalm al lui Davíd, 25.

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăjduind nu voiŭ slăbi.
2. Ispitește-mă, Doamne, și mă cearcă, aprinde rărunchii mei și inima mea.
3. Căci mila ta înaintea ochilor mei este, și bine am plăcut întru adevărul tău.
4. Nu am șezut cu sfatul deșertăciunii și cu călcătorii de lege nu voiŭ intra;
5. Urât-am soborul celor ce viclenesc, și cu cei necinstitori nu voiŭ ședea.
6. Spăla-voiŭ întru cei nevinovați mâinile mele și voiŭ încunjura jertfelnicul tău, Doamne,
7. Ca să auz glasul laudei tale și să povestesc toate minunile tale.
8. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei tale și locul sălășluirii slavei tale.
9. Să nu pierzi cu cei necinstitori sufletul meu și cu bărbații sângiurilor viața mea,
10. Întru ale căror mâini sânt fărădelegi, dreapta lor s'a umplut de daruri.
11. Iară eu întru nerăutatea mea am umblat: izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește.
12. Piciorul meu a stătut întru dreptate: în

soboare bine te voiŭ cuvânta, Doamne.

Psalm al lui Davíd: mai nainte de a se unge,

26.

Domnul luminarea mea şi mântuitoriul meu: de cine mă voiŭ teme? Domnul apărământul vieţii mele: de cine mă voiŭ înfricoşa?
2. Când se vor apropia asupra mea cei ce fac rău, ca să mănânce cărnurile mele, cei ce mă necăjesc şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut;
3. De s'ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea; de s'ar scula asupra mea războî, întru aceasta eu nădăjduiesc.
4. Una am cerut dela Domnul, aceasta voiŭ căuta: ca să lăcuesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele, ca să văz frumseţea Domnului şi să cercetez lăcaşul cel sfânt al lui.
5. Că m'au ascuns în cortul său în ziua răutăţilor mele; acoperitu-m'au întru ascunsul cortului său, pre piatră m'au nălţat;
6. Şi acum iată au nălţat capul meu preste vrăjmaşii mei; încunjurat-am şi am jertfit în cortul lui jertfă de laudă şi de strigare, glăsui-voiŭ şi voiŭ cânta Domnului.

7. Auzi, Doamne, glasul meu, cu carele am strigat; miluieşte-mă şi mă auzi.
8. Ţie a zis inima mea: Pre Domnul voiŭ căuta; căutat-a pre tine faţa mea, faţa ta, Doamne, voiŭ căuta.
9. Nu întoarce faţa ta de către mine, şi nu te abate întru mânie dela robul tău: ajutoriul meu fii, nu lepăda pre mine şi nu mă lăsa, Dumnezeule, mântuitoriul meu.
10. Că tatăl meu şi maica mea m'au părăsit, dară Domnul m'au luat.
11. Lege pune mie, Doamne, în calea ta, şi mă povăţuieşte în cărare dreaptă, pentru vrăjmaşii mei.
12. Nu da pre mine sufletelor celor ce mă necăjesc, că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte şi a minţit nedreptatea eişi.
13. Crez că voiŭ vedea bunătăţile Domnului în pământul celor vii.
14. Rabdă pre Domnul; îmbărbătează-te, şi să se întărească inima ta, şi rabdă pre Domnul.

Slavă...

Psalm al lui Davíd, **27.**

Către tine, Doamne, voiŭ striga, Dumnezeul meu, să nu taci de către mine, ca nu cândva să taci de către mine, şi mă voiŭ asemăna celor ce se pogoară în groapă.

2. **Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele când mă rog către tine, când ridic mâinile mele către lăcaşul cel sfânt al tău.**

3. **Nu trage pre mine împreună cu cei păcătoşi, şi cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi, cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi, dară rele în inimile lor.**

4. **Dă lor, Doamne, dupre lucrurile lor, şi dupre vicleşugul izvodirilor lor: dupre lucrurile mâinilor lor dă lor, răsplăteşte-le răsplătirea lor.**

5. **Că nu au înţăles întru lucrurile Domnului şi întru lucrurile mâinilor lui; surpa-vei pre dânşii şi nu-i vei zidi.**

6. **Bine este cuvântat Domnul, că au auzit glasul rugii mele.**

7. **Domnul ajutoriul meu este şi scutitoriul meu; spre dânsul a nădăjduit inima mea, şi m'am ajutorat, şi a înflorit trupul meu; şi din voia mea mă voiŭ mărturisi lui.**

8. **Domnul tăria norodului său, şi scutitoriu mântuirilor unsului său este.**

9. **Mântuieşte norodul tău şi binecuvântă moştenirea ta, şi paşte pre ei, şi ridică pre ei în veac.**

Psalm al lui Davíd: al ieşirii Cortului, **28.**

Aduceţi Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceţi Domnului pre fiii berbecilor, aduceţi Domnului slavă şi cinste,

2. **Aduceţi Domnului slavă numelui lui, închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.**

3. **Glasul Domnului preste ape, Dumnezeul slavei au tunat, Domnul preste ape multe.**

4. **Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare-cuviinţă.**

5. **Glasul Domnului ce zdrobeşte chedri, şi va zdrobi Domnul chedrii Livánului,**

6. **Şi va mărunţi pre dânşii ca pre viţelul Livánului, şi cel iubit ca fiul inorogilor.**

7. **Glasul Domnului ce taie para focului,**

8. **Glasul Domnului ce clăteşte pustiul, şi va clăti Domnul pustiul Kaddísului.**

9. **Glasul Domnului ce săvârşeşte cerbii, şi va descoperi dumbrăvile; şi în lăcaşul lui tot carele cuvântă slavă.**

10. **Domnul potopul va lăcui, şi va şedea Domnul Împărat în veac.**

11. **Domnul tărie norodului său va da, Domnul va blagoslovi pre norodul său cu pace.**

Psalm al cântării, al înoirii casei. Al lui Davíd, **29.**

Înălța-te-voiŭ, Doamne, că m'ai ridicat, și nu ai veselit pre vrăjmașii mei asupra mea.
3. **Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către tine, și m'ai vindecat;**
4. **Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m'ai dintru cei ce se pogoară în groapă.**
5. **Cântați Domnului, cei cuvioși ai lui, și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei lui;**
6. **Că mânie este întru iuțimea lui, și viață în voia lui; seara se va sălășlui plânsoare și dimineața bucurie.**
7. **Iară eu am zis întru prisosința mea: Nu mă voiŭ clăti în veac.**
8. **Doamne, întru voia ta dat-ai frumuseței mele putere: întorsu-ți-ai însă fața, și m'am făcut turburat.**
9. **Către tine, Doamne, voiŭ striga, și către Dumnezeul meu mă voiŭ ruga:**
10. **Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară mărturisi-se-va ție țărâna, sau va vesti adevărul tău?**
11. **Auzit-au Domnul și m'au miluit, Domnul s'au făcut ajutoriul meu.**
12. **Întors-ai tânguirea mea întru bucurie mie, rumpt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie,**
13. **Ca să cânte ție slava mea, și nu mă voiŭ umili; Doamne Dumnezeul meu, în veac mă voiŭ mărturisi ție.**

Slavă...

Întru sfârșit; psalm al lui Davíd: al uimirii, **30.**

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.
3. **Pleacă spre mine urechea ta, grăbește spre a mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitoriu și întru casă de scăpare, spre a mă mântui.**
4. **Că puterea mea și scăparea mea ești tu, și pentru numele tău mă vei povățui și mă vei hrăni;**
5. **Scoate-mă-vei din cursa ceasta, carea au ascuns mie, că tu ești scutitoriul meu, Doamne.**
6. **În mâinile tale voiŭ pune duhul meu; izbăvitu-m'ai Doamne, Dumnezeul adevărului.**
7. **Urât-ai pre cei ce păzesc deșertăciuni îndarn; iară eu spre Domnul am nădăjduit.**
8. **Bucura-mă-voiŭ și mă voiŭ veseli de mila ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai**

din nevoi sufletul meu
9. Şi nu m'ai închis în mâinile vrăjmaşilor, pus-ai în loc desfătat picioarele mele.
10. Miluieşte-mă, Doamne, căci mă necăjesc; turburatu-s'a întru iuţime ochiul meu, sufletul meu şi pântecele meu.
11. Că s'a stins întru durere viaţa mea şi anii mei întru suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea, şi oasele mele s'au turburat.
12. Dela toţi vrăjmaşii mei m'am făcut ocară şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei: cei ce mă vedeau, afară fugeau dela mine;
13. Uitat am fost ca un mort dela inimă, făcutu-m'am ca un vas pierdut.
14. Că am auzit ocara multora celor ce se află împrejur: adunându-se ei împreună asupra mea, spre a lua sufletul meu s'au sfătuit.
15. Iară eu spre tine, Doamne, am nădăjduit; zis-am: Tu eşti Dumnezeul meu.
16. În mâinile tale sorţii mei; izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă prigonesc.
17. Arată faţa ta preste robul tău, mântuieşte-mă întru mila ta.
18. Doamne, să nu mă ruşinez, că te-am chemat: ruşineze-se necinstitorii şi să se pogoare în iad.

19. Mute să se facă buzele cele viclene carile grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare.
20. Cât este de multă mulţimea bunătăţii tale, Doamne, carea ai ascuns celor ce se tem de tine, o ai făcut celor ce se nădăjduiesc spre tine înaintea fiilor oamenilor.
21. Ascunde-vei pre dânşii întru ascunsul feţei tale de turburarea oamenilor, acoperi-vei pre ei în cort de împrotivă-grăirea limbilor.
22. Binecuvântat Domnul, că minunată au făcut mila sa în cetatea îngrădirii.
23. Iară eu am zis întru uimirea mea: Lepădatu-m'am de către faţa ochilor tăi; pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.
24. Iubiţi pre Domnul, toţi cuvioşii lui, că adevăruri caută Domnul şi răsplăteşte celor ce de prisosit fac mândrie.
25. Îmbărbătaţi-vă, şi să se întărească inima voastră, toţi cei ce nădăjduiţi spre Domnul.

Psalm al lui David: al priceperii, **31.**

Fericiţi cărora s'au lăsat fărădelegile şi cărora s'au acoperit păcatele;

2. Fericit bărbatul, căruia nu va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.
3. Că am tăcut, învechitu-s'au oasele mele, strigând eu toată ziua;
4. Că ziua și noaptea s'a îngreuiat preste mine mâna ta, întorsu-m'am spre chinuire când s'a înfipt mie ghimpul.
5. Fărădelegea mea am cunoscut și păcatul meu nu am acoperit, zis-am: Mărturisi-voiŭ asupra mea fărădelegea mea Domnului, și tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.
6. Pentru aceasta se va ruga către tine tot cel cuvios în vreme priincioasă; însă în potop de ape multe către dânsul nu se vor apropia.
7. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m'au încunjurat.
8. Înțălepți-te-voiŭ și te voiŭ îndrepta în calea ceasta în carea vei merge, întări-voiŭ spre tine ochii mei.
9. Nu fiți precum calul și mușcoiul, la carii nu este înțălegere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către tine.
10. Multe sânt bătăile păcătosului, dară pre cel ce nădăjduiește spre Domnul mila va încunjura.

11. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPRE A PATRA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 4:*

Smeritul meu suflet, cel ce și-a cheltuit toată viața în păcate, cercetează Doamne, și ca pre curva priimește și pre mine, și mă mântuiește.

Plutind preste adâncul acestei vieți, cuget la adâncul răutăților mele celor multe; și neavând cugetul ocârmuitoriu, glasul lui Petru strig ție: Mântuiește-mă Hristoase, mântuiește-mă Dumnezeule, ca un Iubitoriu de oameni.

Slavă...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al Acestuia, Dumnezeului nostru: Veniți cei ce iubiți slava cea cerească, părtași făcându-ne cu fecioarele cele înțălepte, luminând făcliile noastre prin credință.

Și acum...

Suflete, pocăiește-te mai nainte de ieșirea ta,

că judecata este fără mită și nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilința inimii: Greșit-am ție întru cunoștință și întru necunoștință, Îndurate. Pentru rugăciunile de-Dumnezeu-Născătoarei, te îndură și mă mântuiește.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta:

Ție Doamne, Unuia și bunului și de rău nepomenitoriului îmi mărturisesc păcatele. La tine caz eu, nevrednicul, strigând: Greșit-am, Doamne, greșit-am și nu sânt vrednic să caut spre nălțimea ceriului de mulțimea nedreptăților mele. Ci Doamne al meu, Doamne, dăruiește-mi lacrămi de pocăință, cela ce singur ești bun și milostiv; ca întru ele să mă rog ție să mă curățești, mai nainte de sfârșit, de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voiu să trec, despărțindu-mă de trup. Și mulțime de întunecați și fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, și nimenea va călători împreună cu mine ca să-mi ajute sau să mă scoață. Pentru aceea caz la bunătatea ta, ca să nu fiu dat acelora ce-mi fac strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmașii mei, bunule Doamne, nici să zică: În mâinile noastre ai venit și nouă te-ai

dat. Nu, Doamne, nu uita îndurările tale, nici să răsplătești mie dupre fărădelegile mele, nici întoarce fața ta de către mine, ci tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări; iară vrăjmașul nu se bucure de mine, ci stinge înfricoșarea lui ce are asupra mea și toată lucrarea lui deșartă fă. Și dă mie fără de ocară calea către tine, bunule Doamne, pentru că de am și greșit, la alt tămăduitoriu nu am năzuit, nici am tins mâinile mele către dumnezeu strein. Nu lepăda dar rugăciunea mea, ci mă auzi, pentru bunătatea ta, și întărește inima mea întru frica ta. Și să se facă harul tău preste mine, Doamne, ca un foc, și să arză gândurile cele necurate dintru mine; că tu ești, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea carea petrece în vecii vecilor. Amin.

Psalm al lui Davíd, nescris deasupra la Evrei,
32.

Bucurați-vă, cei drepți, întru Domnul; celor drepți se cuvine laudă.
2. **Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântați lui.**
3. **Cântați lui cântare nouă, bine cântați lui întru strigare.**
4. **Că drept este cuvântul Domnului, și toate lucrurile lui întru credință;**
5. **Iubește milostenia și judecata Domnul, de mila Domnului plin este pământul.**
6. **Cu Cuvântul Domnului ceriurile s'au întărit, și cu Duhul gurii lui toată puterea lor;**
7. **Adunând ca un foale apele mării, punând în vistierii adâncurile.**
8. **Teamă-se de Domnul tot pământul, și de dânsul să se cutremure toți cei ce lăcuesc în lume;**
9. **Că el au zis, și s'au făcut; el au poruncit, și s'au zidit.**
10. **Domnul risipește sfaturile neamurilor, și leapădă gândurile noroadelor, și leapădă sfaturile boierilor,**
11. **Dară sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii lui în neam și în neam.**

12. **Fericită seminția, căreia este Dómnul Dumnezeul ei, norodul carele au ales întru moștenire luiși.**
13. **Din ceriu au căutat Domnul, văzut-au pre toți fiii oamenilor;**
14. **Din lăcașul său cel gata au căutat preste toți cei ce lăcuesc pământul,**
15. **Cel ce au zidit deosebi inimile lor, cel ce înțălege toate lucrurile lor.**
16. **Nu se mântuiește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vârtutei lui;**
17. **Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulțimea puterii lui nu se va mântui.**
18. **Iată, ochii Domnului spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila lui,**
19. **Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să hrănească pre dânșii în foamete.**
20. **Și sufletul nostru va răbda pre Domnul, că ajutoriul și scutitoriul nostru este;**
21. **Că întru dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.**
22. **Fie, Doamne, mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine.**

Psalm al lui Davíd, când şi-a schimbat faţa înaintea lui Avimeléh, şi l-a slobozit, şi s'a dus, **33.**

Bine voiŭ cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.
3. **Întru Domnul se va lăuda sufletul meu, auză cei blânzi şi să se veselească.**
4. **Măriţi pre Domnul cu mine, şi să nălţăm numele lui împreună.**
5. **Căutat-am pre Domnul, şi m'au auzit, şi din toate necazurile mele m'au izbăvit.**
6. **Apropiaţi-vă către dânsul şi vă luminaţi, şi feţele voastre nu se vor ruşina.**
7. **Săracul acesta a strigat, şi Domnul au auzit pre el, şi din toate necazurile lui l-au mântuit.**
8. **Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul şi va izbăvi pre ei.**
9. **Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjduieşte spre dânsul.**
10. **Temeţi-vă de Domnul, toţi sfinţii lui, că nu este lipsă celor ce se tem de el.**
11. **Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, dară cei ce caută pre Domnul nu se vor lipsi de tot binele.**
12. **Veniţi, feţilor, ascultaţi pre mine: frica Domnului voiŭ învăţa pre voi.**

13. **Cine este omul cel ce voieşte viaţa, carele iubeşte să vază zile bune?**
14. **Opreşte-ţi limba dela rău şi buzele tale spre a nu grăi vicleşug.**
15. **Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi urmează pre ea.**
16. **Ochii Domnului spre cei drepţi, şi urechile lui spre ruga lor.**
17. **Dară faţa Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pre pământ pomenirea lor.**
18. **Strigat-au drepţii, şi Domnul au auzit pre ei, şi din toate necazurile lor i-au izbăvit.**
19. **Aproape este Domnul de cei zdrobiţi la inimă, şi pre cei smeriţi cu duhul va mântui.**
20. **Multe sânt necazurile drepţilor, şi din toate celea va izbăvi pre ei Domnul.**
21. **Păzeşte Domnul toate oasele lor, nici unul dintru dânsele se va zdrobi.**
22. **Moartea păcătoşilor, cumplită, şi cei ce urăsc pre dreptul vor greşi.**
23. **Izbăvi-va Domnul sufletele robilor săi, şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc spre dânsul.**

Slavă...

Psalm al lui Davíd, 34.

Judecă, Doamne, pre cei ce fac mie strâmbătate, dă războiŭ cu cei ce se oştesc asupra mea.
2. **Apucă armă şi pavăză şi te scoală întru ajutoriul meu,**
3. **Varsă sabie şi închide de către fața celor ce mă prigonesc; zi sufletului meu: Mântuirea ta sânt eu.**
4. **Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu, întoarcă-se napoi şi să se ruşineze cei ce gândesc mie rele.**
5. **Facă-se ca praful înaintea feței vântului, şi îngerul Domnului necăjind pre ei;**
6. **Facă-se calea lor întunerec şi lunecare, şi îngerul Domnului prigonind pre dânşii;**
7. **Că îndarn au ascuns mie stricăciunea lațului său, îndeşert au ocărât sufletul meu.**
8. **Vie lui cursa carea nu ştie, şi prinzătoarea carea a ascuns prinză pre el, şi în laț, să cază întru dânsul.**
9. **Iară sufletul meu se va bucura de Domnul, veseli-se-va de mântuirea lui;**
10. **Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea ție? Cel ce izbăveşte pre**

săracul din mâna celor mai tari decât el, şi pre săracul şi mişelul dela cei ce răpesc pre dânsul.
11. **Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu ştiam m'au întrebat;**
12. **Răsplătit-au mie viclene pentru bune şi nerodire sufletului meu.**
13. **Iară eu când mă supărau aceia mă îmbrăcam cu sac, şi smeream cu post sufletul meu, şi rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.**
14. **Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, aşa bineplăceam; ca unul ce jeleşte şi se mâhneşte, aşa mă smeream.**
15. **Şi asupra mea s'au veselit şi s'au adunat, adunatu-s'au preste mine bătăi, şi nu am ştiut: despărțitu-s'au şi nu s'au umilit.**
16. **Ispititu-m'au, batjocuritu-m'au cu batjocură, scrâşnit-au asupra mea cu dinții lor.**
17. **Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu dela lucrarea lor cea rea, dela lei, pre cel unul născut al meu.**
18. **Mărturisi-mă voiŭ ție întru sobor mult, întru norod greu te voiŭ lăuda.**
19. **Nu se bucure de mine cei ce vrăjmăşuiesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc îndarn şi fac semn cu ochii.**
20. **Că mie adică de pace grăiau, şi spre mâ-**

nie vicleşuguri gândeau,
21. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: Bine, bine, văzut-au ochii noştri.
22. Văzut-ai, Doamne, să nu taci, Doamne, nu te depărta dela mine:
23. Ridică-te, Doamne, şi ia aminte judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre pricina mea.
24. Judecă-mă, Doamne, dupre dreptatea ta, Doamne Dumnezeul meu, şi nu se bucure de mine,
25. Nu zică în inimile lor: Bine, bine sufletului nostru; nici să zică: Înghiţit-am pre dânsul.
26. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce se bucură de relele mele, îmbrace-se în ruşine şi înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.
27. Bucure-se şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, şi zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce voiesc pacea robului lui.
28. Şi limba mea va cugeta întru dreptatea ta, toată ziua întru lauda ta.

Întru sfârşit: al slujnicului Domnului, David, 35.

Zis-a călcătoriul de lege ca să greşască întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui;
3. Că a viclenit înaintea lui a afla fărădelegea lui şi a urî.
4. Graiurile gurii lui fărădelege şi vicleşug, nu a vrut să înţăleagă ca să facă bine;
5. Fărădelege a gândit întru aşternutul său, stătut-a lângă toată calea nu bună, iar de răutate nu s'a scârbit.
6. Doamne, în ceriu mila ta, şi adevărul tău până la nouri:
7. Dreptatea ta ca munţii lui Dumnezeu, judecăţile tale adânc mult; oamenii şi dobitoacele vei mântui, Doamne.
8. Că ai înmulţit mila ta, Dumnezeule; iară fiii oamenilor întru umbra aripilor tale vor nădăjdui.
9. Îmbăta-se-vor din grăsimea casei tale, şi cu şuvoiul desfătăciunii tale vei adăpa pre dânşii;
10. Că la tine este izvoriul vieţii, întru lumina ta vom vedea lumină.
11. Tinde mila ta celor ce cunosc pre tine, şi

dreptatea ta celor drepți la inimă.
12. **Nu vie mie piciorul mândriei, și mâna pă-**
cătosului nu mă clătească.
13. **Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărăde-**
legea, scosu-s'au afară și nu vor putea să stea.

Slavă...

Psalm al lui Davíd, **36.**

Nu râvni celor ce viclenesc, nici zavistui
pre cei ce fac fărădelegea;
2. **Căci ca iarba curând se vor usca și ca ver-**
deața buruienii degrab vor cădea.
3. **Nădăjduiește spre Domnul și fă bunătate și**
lăcuește pământul, și te vei paște întru bogăția
lui;
4. **Desfătează-te întru Domnul, și va da ție ce-**
rerile inimii tale.
5. **Descoperă către Domnul calea ta și nădăj-**
duiește întru dânsul, și el va face,
6. **Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și jude-**
cata ta ca amiaza.
7. **Supune-te Domnului și roagă pre dânsul;**
nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului
ce face călcare de lege.
8. **Încetează de la mânie și părăsește iuțimea,**
nu râvni ca să viclenești:

9. **Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri, dară cei**
ce rabdă pre Domnul, aceia vor moșteni pă-
mântul.
10. **Și încă puțin, și nu va fi păcătosul, și vei**
căuta locul lui și nu-l vei afla;
11. **Dară cei blânzi vor moșteni pământul și**
se vor desfăta întru mulțimea păcii.
12. **Pândi-va păcătosul pre cel drept și va scrâș-**
ni asupra lui cu dinții săi;
13. **Dară Domnul va batjocuri pre el, că mai**
nainte vede că va veni ziua lui.
14. **Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul**
său ca să surpe pre săracul și pre scăpătatul,
ca să junghie pre cei drepți la inimă:
15. **Sabia lor intre în inimile lor, și arcele lor**
să se zdrobească.
16. **Mai bun este puținul celui drept decât bo-**
găția multă a păcătoșilor:
17. **Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și în-**
tărește pre cei drepți Domnul.
18. **Cunoaște Domnul căile celor fără de pri-**
hană, și moștenirea lor în veac va fi;
19. **Nu se vor rușina în vremea durerii, și în**
zilele foametei se vor sătura: că păcătoșii vor
pieri,
20. **Iară vrăjmașii Domnului, îndată și ce s'au**

proslăvit ei și s'au nălțat, stingându-se ca fumul s'au stins.
21. Împrumută-se păcătosul și nu va plăti, iară dreptul se îndură și dă;
22. Că cei ce binecuvântă pre el vor moșteni pământul, dară cei ce-l blastămă vor pieri.
23. Dela Domnul pașii omului se îndreptează, și calea lui va voì foarte;
24. Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.
25. Mai tânăr am fost și am și îmbătrânit, și nu am văzut pre dreptul părăsit, nici sământa lui cerșind pâini;
26. Toată ziua miluiește și împrumută dreptul, și sământa lui întru blagoslovenie va fi.
27. Ferește-te de rău și fă bine, și te sălășluiește în veacul veacului;
28. Că Domnul iubește judecata și nu va părăsi pre cei cuvioși ai săi, în veac se vor păzi; dară cei fără-de-lege se vor izgoni, și sământa celor necinstitori de tot se va pierde.
29. Iară drepții vor moșteni pământul și se vor sălășlui în veacul veacului preste dânsul.
30. Gura dreptului va deprinde înțălepciune, și limba lui va grăi judecată;
31. Legea Dumnezeului lui în inima lui, și nu

se vor poticni pașii lui.
32. Pândește păcătosul pre cel drept și caută să-l omoare,
33. Dară Domnul nu va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca lui.
34. Rabdă pre Domnul și păzește calea lui, și te va nălța ca să moștenești pământul: când vor pieri păcătoșii vei vedea.
35. Văzut-am pre cel necinstitoriu preaînălțându-se și ridicându-se precum chedrii Livánului;
36. Și am trecut, și iată nu era; și am căutat pre el, și nu s'a aflat locul lui.
37. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este rămășiță omului pacinic;
38. Dară cei fără-de-lege vor pieri împreună, rămășițele celor necinstitori vor pieri.
39. Iară mântuirea drepților dela Domnul, și scutitoriul lor este în vremea necazului,
40. Și va ajuta lor Domnul și va izbăvi pre dânșii, și va scoate pre ei dela cei păcătoși, și va mântui pre ei, că au nădăjduit spre dânsul.

Slavă...

DUPRE A CINCEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Trei-

me..., *și dupre* Tatăl nostru..., *troparele cestea, glas 5:*

Înfricoșat este scaunul tău, vicleană viața mea; și cine va izbăvi pre mine de nevoia cea de atuncea, de nu te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un Îndurat și de oameni Iubitoriu?

Slavă...

Grija vieții m'a izgonit din Raiŭ, și ce voiŭ face eu, deznădăjduitul? Pentru aceasta, bat în ușă și strig: Doamne, Doamne, deschide mi prin pocăință, și mă mântuiește.

Și acum...

Ce vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc sau Raiŭ al desfătăciunii celei cerești, mijlocitoare a vieții celei nesfârșite? Că toate bunătățile ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluiește, *de 40 de ori, și rugăciunea ceasta:*

Dumnezeul cel drept și lăudat, Dumnezeul cel mare și puternic, Dumnezeul cel mai nainte de veci, auzi rugăciunea bărbatului celui păcătos.

Întru acest ceas auzi pre mine, cel ce te-ai făgăduit să auzi pre cei ce te vor chema întru adevăr. Și să nu te îngrețoșezi de mine, carele am buze necurate și sânt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sânt pre mare departe, ia armă și pavăză și te scoală întru ajutoriul meu. Scoate sabie și stăi împrotiva celor ce prigonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate dela fața nebuniei mele. Și să se depărteze dela gândul meu duhul urii și al pomenirii de rău, duhul zavistiei și al vicleniei, duhul temerii și al negrijaniei, duhul mândriei și a toată altă răutatea. Și să mi se stingă toată înfocarea și pornirea trupească ce se ridică din uneltirea diavolească; și să se lumineze sufletul meu și trupul, și duhul cu lumina cunoașterii tale ceii dumnezeiești; ca întru mulțimea îndurărilor tale ajungând la unimea credinței, întru bărbat desăvârșit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu Îngerii și cu toți Sfinții tăi preacinstitul și de mare cuviință Numele tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalm al lui David: întru pomenirea Sâmbetei, 37.

Doamne, nu cu iuțimea ta să vădești pre mine, nici cu mânia ta să mă cerți:
3. Că săgețile tale s'au înfipt în mine, și ai întărit preste mine mâna ta;
4. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei tale, nu este pace în oasele mele de către fața păcatelor mele;
5. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat preste mine.
6. Împuțitu-s'au și au putrezit ranele mele de către fața nebuniei mele;
7. Chinuitu-m'am și m'am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.
8. Că șalele mele s'au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu;
9. Necăjitu-m'am și m'am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele.
10. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea, și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns.
11. Inima mea s'a turburat, părăsitu-m'a vârtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.
12. Prietenii mei și vecinii mei înaintea mea

s'au apropiat și au stătut,
13. Și cei mai de aproape ai mei de departe au stătut; și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau.
14. Iară eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu deschide gura sa;
15. Și m'am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustrări.
16. Că spre tine, Doamne, am nădăjduit: Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.
17. Că am zis: Nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s'au clătit picioarele mele, asupra mea mari au grăit.
18. Că eu spre bătăi gata sânt, și durerea mea înaintea mea este pururea.
19. Că fărădelegea mea cu voiŭ vesti și mă voiŭ griji pentru păcatul meu.
20. Dară vrăjmașii mei trăiesc și s'au mai întărit decât mine, și s'au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate;
21. Cei ce răsplătesc mie rele pentru bune mă cleveteau, căci urmam bunătatea.
22. Nu mă lăsa Doamne Dumnezeul meu, nu te depărta dela mine.
23. Ia aminte spre ajutoriul meu, Doamne al

mântuirii mele.

Întru sfârşit; lui Idithúm, cântare a lui Davíd, **38.**

Zis-am: Păzi-voiŭ căile mele, ca să nu greşesc cu limba mea: pus-am gurii mele pază până când a stătut greşalnicul înaintea mea.

3. **Amuţit-am şi m'am smerit şi am tăcut din bunătăţi, şi durerea mea s'a înoit.**

4. **Înfierbântatu-s'a inima mea înlăuntrul meu, şi întru cugetarea mea se va aprinde foc, grăit-am cu limba mea:**

5. **Arată-mi, Doamne, săvârşitul meu, şi numărul zilelor mele, care este, ca să ştiu de ce mă lipsesc eu.**

6. **Iată cu palme măsurate pus-ai zilele mele, şi făptura mea ca o nimica înaintea ta: ci toate deşertăciune, tot omul ce viiază.**

7. **Măcar că în chip trece omul, dar în deşert se turbură: strânge comori şi nu ştie cui adună pre ele.**

8. **Şi acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Şi făptura mea dela tine este.**

9. **De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă: ocară celui fără de minte m'ai dat.**

10. **Amuţit-am şi nu mi-am deschis gura, că tu ai făcut.**

11. **Depărtează dela mine bătăile tale, că dela tăria mâinii tale eu m'am împuţinat.**

12. **Întru mustrări pentru fărădelegi ai pedepsit pre om şi ai supţiat ca un păianjen sufletul lui: ci în deşert se turbură tot omul.**

13. **Auzi rugăciunea mea, Doamne, şi spre ruga mea pleacă urechea, lacrămile mele să nu taci: că nemernic sânt eu la tine şi strein ca şi toţi părinţii mei.**

14. **Slăbeşte mie, ca să odihnesc mai nainte de a mă duce şi mai mult nu voiŭ fi.**

Întru sfârşit; psalm al lui Davíd, **39.**

Răbdând am răbdat pre Domnul, şi au căutat spre mine, şi au auzit rugăciunea mea;

3. **Şi m'au scos din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului, şi au pus pre piatră picioarele mele, şi au îndreptat paşii mei;**

4. **Şi au pus în gura mea cântare nouă, cântul Dumnezeului nostru. Vedea-vor mulţi şi se vor teme, şi vor nădăjdui spre Domnul.**

5. **Fericit bărbatul, căruia numele Domnului nădejdea lui şi nu a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase.**

6. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile tale, și la gândurile tale nu este cine să se asemene ție; vestit-am și am grăit, înmulțitu-s'au preste număr.
7. Jertfă și prinos nu ai voit, ci trup mi-ai săvârșit: arderi de tot și pentru păcat nu ai căutat.
8. Atunci am zis: Iată viu, în capul cărții scris este pentru mine:
9. Să fac voia ta, Dumnezeul meu, am voit, și legea ta în mijlocul pântecelui meu.
10. Bine am vestit dreptatea în sobor mare; iată, buzele mele nu voiŭ opri: Doamne, tu ai cunoscut.
11. Dreptatea ta nu am ascuns în inima mea, adevărul tău și mântuirea ta am spus, nu am ascuns mila ta și adevărul tău de către adunare multă.
12. Iară tu, Doamne, nu depărta îndurările tale dela mine; mila ta și adevărul tău pururea mă sprijinească.
13. Pentru că m'au cuprins rele, cărora nu este număr, apucatu-m'au fărădelegile mele și nu am putut să văz: înmulțitu-s'au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m'a părăsit.
14. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești;

Doamne, ca să ajuți mie ia aminte.
15. Rușineze-se și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu, ca să ia pre dânsul; întoarnă-se napoi și să se rușineze cei ce voiesc mie rele.
16. Poarte-și îndată rușinea cei ce zic mie: Bine, bine.
17. Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce caută pre tine, Doamne, și zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.
18. Iară eu sărac sânt și mișel: Domnul se grijește de mine: ajutoriul meu și scutitoriul meu ești tu, Dumnezeul meu, nu zăbovi.

Slavă...

Întru sfârșit; psalm al lui David, 40.

Fericit cel ce ințălege spre săracul și mișelul; în ziua cea cumplită izbăvi-va pre el Domnul.
3. Domnul păzească pre el și vieze pre el, și să-l fericească pre pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.
4. Domnul ajute lui pre patul durerii lui; tot așternutul lui ai întors în boala lui.
5. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă

sufletul meu, că am greşit ţie.
6. Vrăjmaşii mei au zis rele mie: Când va mu-
ri, şi va pieri numele lui?
7. Şi intra să vază, deşarte grăia inima sa: a-
dunat-a fărădelege sieşi; ieşea afară şi împreu-
nă-grăia.
8. Asupra mea şopteau toţi vrăjmaşii mei, a-
supra mea gândeau rele mie,
9. Cuvânt fără-de-lege au pus asupra mea; au
doară cel ce doarme nu va adauge a se scula?
10. Pentru că omul păcii mele, spre carele am
nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mă-
rit a ridica asupra mea călcâiul.
11. Iară tu, Doamne, miluieşte-mă şi mă scoa-
lă, şi voiŭ răsplăti lor.
12. Întru aceasta am cunoscut că m'ai voit, că
nu se va bucura vrăjmaşul meu de mine.
13. Iară pre mine pentru nerăutate m'ai spri-
jinit, şi m'ai întărit înaintea ta în veac.
14. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui
Israil din veac şi până în veac. Fie, fie.

Întru sfârşit; spre pricepere fiilor lui Korè, **41.**

**În ce chip doreşte cerbul spre izvoarele ape-
lor, aşa doreşte sufletul meu către tine, Dum-
nezeule.**

3. Însetat-a sufletul meu către Dumnezeul cel
tare, cel viu: Când voiŭ veni şi mă voiŭ arăta fe-
ţei lui Dumnezeu?
4. Făcutu-s'au lacrămile mele mie pâine ziua
şi noaptea, când se zicea mie în toate zilele: Un-
de este Dumnezeul tău?
5. Acestea mi-aduceam aminte şi vărsam spre
mine sufletul meu, că voiŭ străbate, în locul cor-
tului celui minunat, până la casa lui Dumne-
zeu în glasul bucuriei şi al mărturisirii, al su-
netului celui ce prăznuieşte.
6. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu, şi pen-
tru ce mă turburi? Nădăjduieşte spre Dum-
nezeu, că mă voiŭ mărturisi lui, mântuirea fe-
ţei mele şi Dumnezeul meu.
7. Spre mine însumi sufletul meu s'a turbu-
rat; pentru aceasta pomeni-te-voiŭ din pămân-
tul Iordanului şi al Ærmonului, din munte mic.
8. Adânc pre adânc cheamă, întru glasul că-
derilor apelor tale: toate nălţările tale şi valu-
rile tale preste mine au trecut.
9. Ziua va porunci Domnul mila sa, şi noap-
tea cântarea lui dela mine, rugăciunea Dum-
nezeului vieţii mele.
10. Zice-voiŭ lui Dumnezeu: Sprijinătoriul
meu eşti, pentru ce m'ai uitat? Şi pentru ce

mâhnindu-mă umblu când mă necăjește vrăjmașul?
11. Când se sfărâmau oasele mele mă ocărau vrăjmașii mei când ziceau ei mie în toate zilele: Unde este Dumnezeul tău?
12. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pentru ce mă turburi? Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voiŭ mărturisi lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Întru sfârșit; psalm al lui Davíd, nescris deasupra la Evrei, **42.**

Judecă mie, Dumnezeule, și alege judecata mea dela neamul necuvios, și dela omul nedrept și viclean mă izbăvește.
2. **Că tu ești, Dumnezeule, întărirea mea: pentru ce m'ai lepădat și pentru ce mâhnindu-mă umblu când mă necăjește vrăjmașul meu?**
3. **Trimite lumina ta și adevărul tău: acestea m'au povățuit și m'au adus la muntele cel sfânt al tău, și la corturile tale.**
4. **Și voiŭ intra către jertfelnicul lui Dumnezeu, către Dumnezeu cel ce veselește tinerețele mele: mărturisi-mă-voiŭ ție întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.**

5. **Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu, și pentru ce mă turburi? Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voiŭ mărturisi lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.**

Slavă...

Întru sfârșit; fiilor lui Korè, întru pricepere, **43**

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri au vestit nouă lucrul carele ai lucrat în zilele lor, în zilele de demult.
3. **Mâna ta neamuri a pierdut, și ai sădit pre dânșii; necăjit-ai noroade și ai izgonit pre ele.**
4. **Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu a mântuit pre ei: ci dreapta ta și brațul tău și luminarea feței tale, că bine ai voit întru dânșii.**
5. **Tu ești însuți Împăratul meu și Dumnezeul meu, cel ce poruncești mântuirile lui Iacóv;**
6. **Întru tine pre vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele tău defăimavom pre cei ce se scoală asupra noastră.**
7. **Pentru că nu spre arcul meu voiŭ nădăjdui, și sabia mea nu mă va mântui.**
8. **Că ai mântuit pre noi de cei ce necăjesc pre noi, și pre cei ce ne urăsc ai rușinat.**

9. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua şi întru numele tău ne vom mărturisi în veac.
10. Dar acum ai lepădat pre noi şi ne-ai ruşinat, şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre.
11. Întorsu-ne-ai înapoi înaintea vrăjmaşilor noştri, şi cei ce urau pre noi ne-au jefuit loruşi.
12. Dat-ai pre noi ca oi de mâncare şi între neamuri ne-ai risipit;
13. Vândut-ai pre norodul tău fără de preţ, şi nu era mulţime întru strigările noastre.
14. Pus-ai pre noi ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru;
15. Pus-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru noroade.
16. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, şi ruşinea obrazului meu m'a acoperit
17. De către glasul celui ce ocărăşte şi cleveteşte, de către faţa vrăjmaşului şi a celui ce prigoneşte.
18. Acestea toate au venit preste noi şi nu team uitat, şi nu am nedreptăţit întru legământul tău,
19. Şi nu s'au depărtat înapoi inimile noastre: şi ai abătut cărările noastre dela calea ta.
20. Că ne-ai smerit în locul dosădirei, şi a acoperit pre noi umbra morţii.
21. De am uitat numele Dumnezeului nostru şi de am tins mâinile noastre către dumnezeu strein,
22. Au nu Dumnezeu va cerca acestea? Că el ştie ascunsurile inimii.
23. Că pentru tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca oi de junghiere.
24. Deşteaptă-te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-te, şi nu lepăda până în sfârşit.
25. Pentru ce faţa ta întorci? Uiţi sărăcia noastră şi necazul nostru?
26. Că s'a plecat în ţărână sufletul nostru, lipitu-s'a de pământ pântecele nostru.
27. Scoală, Doamne, ajută nouă şi izbăveşte pre noi, pentru numele tău.

Întru sfârşit; pentru cei ce se vor schimba, fiilor lui Korè întru pricepere. Cântare pentru cel iubit, **44.**

Irumpt-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Împăratului: limba mea, trestia cărturarului degrab-scriitoriu.
3. Împodobit eşti cu frumseţe mai mult decât fiii oamenilor, vărsatu-s'a har în buzele tale;

pentru aceasta au blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.
4. **Încinge sabia ta preste coapsa ta, puternice,**
5. **Cu podoaba ta și cu frumusețea ta, și încordează, și bine sporește, și împărățește pentru adevăr și blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta.**
6. **Săgețile tale ascuțite, Puternice, noroadele sub tine vor cădea, în inima vrăjmașilor Împăratului.**
7. **Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției tale.**
8. **Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta unsu-te-au, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei mai mult decât pre părtașii tăi.**
9. **Smirnă și stacti și cassìa din hainele tale, din palaturi de pìluri, din carile te-au veselit.**
10. **Fiicele împăraților întru cinstea ta: stătut-a Împărăteasa de-a dreapta ta, în haină aurită înfășurată, împodobită.**
11. **Auzi fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită norodul tău și casa tatălui tău:**
12. **Și va dori Împăratul frumsețea ta: că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui,**
13. **Și fiica Tìrului cu daruri: feței tale se vor**

ruga bogații norodului.
14. **Toată slava fiicei Împăratului pre dinlăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.**
15. **Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce ție:**
16. **Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în lăcașul Împăratului.**
17. **În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dânșii boieri preste tot pământul.**
18. **Pomeni-voiŭ numele tău întru tot neamul și neamul: pentru aceasta noroadele se vor mărturisi ție în veac, și în veacul veacului.**

Întru sfârșit: fiilor lui Korè, pentru cele ascunse, psalm, **45.**

Dumnezeu scăpare este nouă și putere, ajutoriu întru necazurile cele ce au aflat pre noi foarte.
3. **Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.**
4. **Sunat-au și s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munții întru tăria lui.**
5. **Pornirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu, sfințit-au sălașul său cel Preaînalt.**

6. **Dumnezeu în mijlocul ei, şi nu se va clăti; ajuta-va ei Dumnezeu dimineaţa de dimineaţă.**
7. **Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărăţiile; dat-au cel Preaînalt glasul său, clătitu-s'a pământul.**
8. **Domnul puterilor cu noi, sprijinătoriul nostru, Dumnezeul lui Iacóv.**
9. **Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, cárile au pus minuni pre pământ:**
10. **Stingând războaie până la marginile pământului, arcul va sfărma şi va frânge arma, şi pavezele va arde cu foc.**
11. **Liniştiţi-vă şi cunoaşteţi că eu sânt Dumnezeu: înălţa-mă-voiŭ întru neamuri, înălţa-mă-voiŭ pre pământ.**
12. **Domnul puterilor cu noi, sprijinătoriul nostru, Dumnezeul lui Iacóv.**

Slavă...

DUPRE A ŞASEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *şi dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 3:*

Cântare aduc ţie, Doamne, şi greşalele mele toate mărturisesc ţie, Dumnezeule: ci întumându-te, miluieşte-mă.

Slavă...

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pre vameşul şi lacrămile curvei nu le-ai trecut. Priimeşte şi suspinurile mele, Mântuitoriul meu, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Ca un rob mă apropiu subt acoperământul tău, întrutot-Neprihănită; izbăveşte-mă, de-Dumnezeu-Născătoare, din învălmăşagul patimilor, ca ceea ce pre Pricinuitoriul nepătimirii ai născut.

Doamne miluieşte, *de 40 de ori,*
şi rugăciunea ceasta:

Mulţămim ţie, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale tale faceri de bine, carile ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâiu până întru aceasta de acum; pentru cele carile ştim şi carile nu ştim, pentru cele arătate şi cele nearătate, ce s'au făcut cu lucrul şi cu cuvântul, Cela ce ne-ai iubit, cât şi pre Unul Născut Fiul tău voit-ai a da pentru noi; învredniceşte şi pre noi a ne face vrednici dragostei tale. Dă întru cuvântul tău înţălepciune, şi întru frica ta însuflă tărie din puterea cea dela tine. Şi câte, cu voie sau fără voie am greşit, iartă şi nu so-

coti. Şi păzeşte sufletul nostru sfânt, şi pune pre el înaintea divanului tău, având cunoştinţa cugetului curată şi sfârşit vrednic iubirii tale de oameni. Şi-ţi adu aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă numele tău întru adevăr. Pomeneşte pre toţi cei ce nouă binele, sau cele protivnice voiesc: că toţi oameni sântem şi în deşert tot omul. Pentru aceasta ne rugăm ţie Doamne, dă nouă a îndurării tale cea mare milă.

Întru sfârşit: pentru fiii lui Korè, psalm, 46.

Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie,
3. **Că Domnul este preaînalt înfricoşat, Împărat mare preste tot pământul.**
4. **Supus-au noroade nouă şi neamuri sub picioarele noastre;**
5. **Ales-au nouă moştenirea sa, frumuseţea lui Iacóv, carea au iubit.**
6. **Suitu-s'au Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.**
7. **Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi, cântaţi Împăratului nostru, cântaţi,**
8. **Că Împărat a tot pământul Dumnezeu este, cântaţi cu înţălegere.**
9. **Împărăţit-au Dumnezeu preste neamuri, Dumnezeu şade pre scaunul cel sfânt al său.**
10. **Boierii noroadelor s'au adunat cu Dumnezeul lui Avraám, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s'au înălţat.**

Psalm cântării fiilor lui Korè, la a doua a Sâmbetei, **47.**

Mare este Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele

cel sfânt al lui,
3. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul. Munţii Sionului, coastele crivăţului, cetatea Împăratului cel mare.
4. Dumnezeu în palaturile ei se cunoaşte, când sprijineşte pre ea.
5. Că iată împăraţii pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună;
6. Aceştia, văzând aşa, s'au minunat, s'au turburat, s'au clătit:
7. Cutremur a cuprins pre ei: acolo sânt dureri ca ale celei ce naşte;
8. Cu duh năsâlnic va sfărâma corăbiile Tharsísului.
9. Precum am auzit, aşa am şi văzut în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o au întemeiat în veac.
10. Luat-am, Dumnezeule, mila ta în mijlocul norodului tău:
11. Dupre numele tău, Dumnezeule, aşa şi lauda ta preste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta ta.
12. Veselească-se muntele Sionului, şi să se bucure fiicele Iudéii pentru judecăţile tale, Doamne.
13. Încunjuraţi Sionul şi cuprindeţi pre dânsul, povestiţi în turnurile lui,

14. Puneţi inimile voastre întru puterea lui şi împărţiţi palaturile lui, pentru ca să povestiţi întru alt neam.
15. Că acesta este Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului: acesta va paşte pre noi în veci.

Întru sfârşit: psalm fiilor lui Korè, **48.**

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce lăcuiţi lumea,
3. Încă şi pământenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul.
4. Gura mea va grăi înţălepciune şi cugetarea inimii mele pricepere;
5. Pleca-voiŭ spre pildă urechea mea, deschide-voiŭ în psaltire pricina mea.
6. Pentru ce mă tem în ziua cea năsâlnică? Fărădelegea călcâiului meu mă va încunjura.
7. Cei ce se nădăjduiesc întru puterea sa, şi întru mulţimea bogăţiei lor se fălesc.
8. Fratele nu izbăveşte; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu ispăşire pentru sine,
9. Şi preţul răscumpărării sufletului său: şi s'a ostenit în veac,
10. Şi va viia până în sfârşit, nu va vedea stricare.

11. Când va vedea pre cei înțălepți murind, împreună cel nebun și cel fără-de-minte vor pieri, și vor lăsa streinilor bogăția sa.
12. Și mormânturile lor lăcuințele lor în veac: sălașurile lor în neam și în neam, numitu-ș'au numele sale preste pământuri.
13. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a dobitoacelor celor fără de minte și s'a asemănat lor.
14. Această cale a lor sminteală este lor, și dupre cestea în gurile sale bine vor voì.
15. Ca oi în iad s'au pus, moartea va păstorì pre dânșii; și vor stăpâni pre ei cei drepți dimineața, și ajutoriul lor se va învechi în iad: din slava sa s'au scos.
16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va priimi.
17. Să nu te temi când se îmbogățește omul sau când se va înmulți slava casei lui:
18. Că nu murind el va lua toate, nici se va pogorî cu dânsul slava sa.
19. Că sufletul lui în viața lui se va blagoslovi, mărturisi-se-va ție când vei face bine lui.
20. Intra-va până la neamul părinților săi, până în veac nu va vedea lumină.
21. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, ală-

turatu-s'a dobitoacelor celor fără de minte și s'a asemănat lor.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, **49.**

Dumnezeul Dumnezeilor Domnul au grăit, și au chemat pământul dela răsăriturile soarelui până la apusuri.
2. Din Sion bunăcuviința frumseței lui.
3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea: foc înaintea lui va arde, și împrejurul lui vifor foarte.
4. Chema-va ceriul de sus și pământul, ca să osebească norodul său:
5. Adunați lui pre cuvioșii lui, pre cei ce așază legământul lui pre jertfe,
6. Și vor vesti ceriurile dreptatea lui, că Dumnezeu judecătoriu este.
7. Auzi, norodul meu, și voiŭ grăi ție, Israile, și voiŭ mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sânt eu.
8. Nu pentru jertfele tale te voiŭ mustra, și arderile de tot ale tale înaintea mea sânt pururea:
9. Nu voiŭ priimi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.
10. Că ale mele sânt toate hiarele țarinei, do-

bitoacele în munți și boii;
11. **Cunoscut-am toate pasările cerіului, și fru-
musețea țarinei cu mine este.**
12. **De voiŭ flămânzi, nu ție voiŭ zice: că a mea
este lumea și plinirea ei.**
13. **Au doară mânca-voiŭ carne de tauri? Sau
sânge de țapi voiŭ bea?**
14. **Jertfește lui Dumnezeu jertfa laudei, și tin-
de celui Preaînalt rugăciunile tale;**
15. **Și cheamă pre mine în ziua necazului tău,
și te voiŭ scoate, și mă vei proslăvi.**
16. **Iară păcătosului au zis Dumnezeu: Pentru
ce tu povestești dreptățile mele și iei legă-
mântul meu în gura ta?**
17. **Iară tu ai urât învățătura și ai lepădat cu-
vintele mele îndărăt.**
18. **De vedeai furul, împreună alergai cu el, și
cu cel preacurvar partea ta puneai;**
19. **Gura ta a înmulțit răutate, și limba ta a îm-
pletit vicleșuguri;**
20. **Șezând împrotiva fratelui tău cleveteai, și
împrotiva fiului maicii tale puneai sminteală.**
21. **Acestea ai făcut, și am tăcut; socotit-ai fără-
delege, că voiŭ fi ție asemenea: mustra-te-voiŭ
și voiŭ pune înaintea feței tale păcatele tale.**
22. **Înțălegeți dară cestea, cei ce uitați pre Dum-**

**nezeu, ca nu cândva să răpească, și nu va fi cel
ce izbăvește.**
23. **Jertfa laudei mă va slăvi, și acolo este ca-
lea în carea voiŭ arăta lui mântuirea mea.**

Întru sfârșit: psalm al lui Davíd, când a intrat la dânsul Nathan prorocul, dupre ce intrase el la Virsavíe, muierea lui Uríe, **50.**

**Miluiește-mă, Dumnezeule, dupre mare
mila ta, și dupre mulțimea îndurărilor
tale șterge fărădelegea mea;**
4. **Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și
de păcatul meu mă curățește,**
5. **Că fărădelegea mea eu cunosc, și păcatul
meu înaintea mea este pururea.**
6. **Ție unuia am greșit și ce este viclean înain-
tea ta am făcut, ca să te îndreptățești întru cu-
vintele tale și să biruiești când te vei judeca tu.**
7. **Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în-
tru păcate m'a născut maica mea.**
8. **Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și
cele ascunse ale înțălepciunii tale ai arătat mie.**
9. **Stropi-mă-vei cu issop, și mă voiŭ curăți; spăla-
mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voiŭ albi.**
10. **Auzului meu vei da bucurie și veselie, bu-**

cura-se-vor oasele cele smerite.
11. Întoarce fața ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge.
12. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înoiește întru cele dinlăuntru ale mele.
13. Nu lepăda pre mine dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu lua dela mine.
14. Dă mie bucuria mântuirii tale, și cu duh povățuitoriu mă întărește.
15. Învăța-voiŭ pre cei fără-de-lege căile tale, și cei necinstitori la tine se vor întoarce.
16. Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.
17. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.
18. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi-de-tot nu vei binevoi.
19. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima.
20. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului;
21. Atunci binevoi-vei jertfa dreptății, ridicarea și arderile de tot; atunci vor pune pre altariul tău viței.

Slavă...

Întru sfârșit. Al priceperii lui Davíd, când a venit Doíc Iduméul și a vestit lui Saúl și a zis lui: Venit-a Davíd în casa lui Avimeléh, **51.**

Ce te lauzi întru răutate, puternice, fărădelege toată ziua ?
4. **Nedreptate a gândit limba ta, ca un briciŭ ascuțit ai făcut vicleșug.**
5. **Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.**
6. **Iubit-ai toate graiurile cufundării, limbă vicleană.**
7. **Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârșit: smulge-te-va și te va muta din lăcașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.**
8. **Vedea-vor drepții și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice:**
9. **Iată om carele nu a pus pre Dumnezeu ajutoriu luiși, ci a nădăjduit spre mulțimea bogăției sale, și s'a întărit întru deșertăciunea sa.**
10. **Iară eu ca un măslin prearoditoriu în casa lui Dumnezeu: nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.**

11\. **Mărturisi-mă-voiŭ ție în veac, că ai făcut, și voiŭ aștepta numele tău, că este bun înaintea cuvioșilor tăi.**

Întru sfârșit, pentru Maeléth: al priceperii lui Davíd, **52.**

Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu: stricatu-s'au și s'au urâțit întru fărădelegi, nu este cel ce face bine.

3\. **Dumnezeu din ceriu s'au plecat preste fiii oamenilor, ca să vază de este cel ce înțălege sau cel ce caută pre Dumnezeu.**

4\. **Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut, nu este cel ce face bine, nu este până la unul.**

5\. **Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine? Pre Domnul nu au chemat.**

6\. **Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică: pentru că Dumnezeu au risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s'au, că Dumnezeu au defăimat pre dânșii.**

7\. **Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului său, bucura-se-va Iacóv și se va veseli Israil.**

Întru sfârșit, întru cântările priceperii lui Davíd, când au venit Ziféii și au zis lui Saúl: Au nu iată Davíd s'a ascuns la noi? **53.**

Dumnezeule, întru numele tău mântuiește-mă și întru puterea ta mă judecă.

4\. **Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, pleacă urechea spre graiurile gurii mele.**

5\. **Că streinii s'au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu; și nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor.**

6\. **Că iată Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinătoriul sufletului meu.**

7\. **Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul tău pierde pre dânșii.**

8\. **De bunăvoie voiŭ jertfi ție; mărturisi-mă-voiŭ numelui tău, Doamne, că este bun;**

9\. **Că din tot necazul m'ai izbăvit, și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.**

Întru sfârșit, întru cântările priceperii lui Asaf, **54.**

Pleacă urechea, Dumnezeule, spre rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.

3\. **Ia aminte spre mine și mă auzi: mâhnitu-m'am întru îngrijarea mea și m'am turburat**

4\. **De către glasul vrăjmașului și de necazul**

păcătosului: că a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie a vrăjmășuit mie.
5. Inima mea s'a turburat întru mine, și groaza morții a căzut asupra mea;
6. Frică și cutremur a venit asupra mea, și m'a acoperit întunerecul.
7. Și am zis: Cine va da mie aripi ca de porumb, și voiŭ zbura și voiŭ odihni?
8. Iată, m'am îndepărtat fugind, și m'am sălășluit în pustie.
9. Așteptat-am pre Dumnezeu, cel ce mă mântuiește de puținătatea sufletului și de viîor.
10. Potopește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate.
11. Ziua și noaptea încunjura-va pre ea, preste zidurile ei, și fărădelege și osteneală în mijlocul ei, și nedreptate,
12. Și nu a lipsit din ulițele ei camăta și vicleșugul.
13. Că de m'ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat; și cel ce mă urăște de ar fi grăit mari asupra mea, m'aș fi ascuns dela dânsul.
14. Dară tu, omule cel întocmai la suflet, povățuitoriul meu și cunoscutul meu,
15. Carele împreună cu mine te îndulceai în mâncări, în casa lui Dumnezeu umblam într'un gând.

16. Să vie dară moartea preste ei, și să se pogoare la iad de vii: că vicleșug este în lăcașurile lor în mijlocul lor.
17. Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul au auzit pre mine.
18. Seara și dimineața și amiázăzi spune-voiŭ și voiŭ vesti, și va auzi glasul meu.
19. Izbăvi-va în pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că întru mulți era cu mine.
20. Auzi-va Dumnezeu și va smeri pre dânșii, cel ce este mai nainte de veci: că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu.
21. Întins-a mâna sa spre răsplătire: spurcatau legământul lui.
22. Împărțitu-s'au de mânia feței lui și s'au apropiat inimile lor; muiatu-s'au cuvintele lor mai mult decât untul de lemn, și acelea sânt săgeți.
23. Aruncă spre Domnul grija ta, și el te va hrăni; nu va da în veac clătire dreptului.
24. Iară tu, Dumnezeule, pogorî-vei pre dânșii în puțul stricăciunei: bărbații sângiurilor și ai vicleșugului nu-și vor înjumătăți zilele; iară eu, Doamne, voiŭ nădăjdui spre tine.

Slavă...

DUPRE A ŞAPTEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *şi dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 1:*

Când va şedea Judecătoriul şi îngerii vor sta de faţă, şi trâmbiţa va răsuna, şi văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutăţile tale vor sta de faţă, greşalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai nainte de sfârşit, strigă către Judecătoriul: Dumnezeule, curăţeşte pre mine şi mă mântuieşte.

Slavă...

Toţi să priveghem, şi pre Hristos să întâmpinăm cu mulţime de untdelemn şi cu candele luminate, ca înlăuntrul cămării Mirelui să ne învrednicim; că cel ce se va apuca afară de uşă, în deşert va striga lui Dumnezeu: Miluieşte-mă.

Şi acum...

În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii, că somnul lenevirii mele pricinuieşte sufletului meu muncă; ci tu, Dumnezeule, carele te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către a ta cântare, ca să te slăvesc.

Doamne miluieşte, *de 40 de ori,*
şi rugăciunea ceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun şi de-oameni-iubitoriu, multe mile ai făcut cu mine, carile nu mă aşteptam să le văz. Şi ce voiu răsplăti bunătăţii tale, Doamne al meu? Doamne, mulţămesc Numelui tău celui mult cântat; mulţămesc milostivirii tale ceii nepovestite ce ai spre mine; mulţămesc îndelung-răbdării tale ceii neasemănate. Şi de acum înainte mă sprijineşte şi-mi ajută şi mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea ta; că tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, tu ştii fără-de-mintea mea, tu cunoşti cele de mine lucrate, cele întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, cele de voie şi cele fără de voie, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Deci ca un bun şi de-oameni-iubitoriu Dumnezeu, şterge pre ele, Preabunule Doamne, cu roua milei tale şi mântuieşte pre noi, pentru Sfânt Numele tău, cu judecăţile carile ştii, pentru că tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa, şi ţie slavă nălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Întru sfârşit, pentru norodul cel dela cele sfinte îndepărtat; al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, când l-au ţinut cei de alt neam în Gheth, **55**.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, că m'a călcat omul, toată ziua dând războiŭ m'a necăjit.

3. **Călcatu-m'au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sânt cei ce se luptă cu mine dela nălţime.**

4. **Ziua nu mă voiŭ teme, şi eu voiŭ nădăjdui spre tine.**

5. **Întru Dumnezeu voiŭ lăuda cuvintele mele: întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiŭ teme ce va face mie trupul.**

6. **Toată ziua cuvintele mele au urâţit, împrotiva mea toate gândurile lor spre rău.**

7. **Sălăşlui-se-vor şi se vor ascunde; aceia călcâiul meu vor păzi, în ce chip au aşteptat ei sufletul meu.**

8. **Nicicum vei mântui pre dânşii, întru mânie noroade vei oborî.**

9. **Dumnezeule, viaţa mea am vestit ţie, pus-ai lacrămile mele înaintea ta ca şi în făgăduinţa ta.**

10. **Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei napoi ori în ce zi te voiŭ chema: Iată am cunoscut că Dumnezeul meu eşti tu.**

11. **Întru Dumnezeu voiŭ lăuda graiul, întru Domnul voiŭ lăuda cuvântul.**

12. **Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiŭ teme ce va face mie omul.**

13. **Întru mine sânt, Dumnezeule, rugăciunile carile voiŭ răsplăti laudei tale.**

14. **Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrămi şi picioarele mele din lunecare: bine voiŭ plăcea înaintea Domnului în lumina celor vii.**

Întru sfârşit: să nu strici, al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, când a fugit el de către faţa lui Saúl în peşteră, **56**.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă: că ţie s'a încredinţat sufletul meu, şi în umbra aripilor tale voiŭ nădăjdui până ce va trece fărădelegea.

3. **Striga-voiŭ către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul cel ce au binefăcut mie.**

4. **Trimis-au din ceriu şi m'au mântuit, dat-au spre ocară pre cei ce calcă pre mine: trimis-au Dumnezeu mila sa şi adevărul său,**

5. **Şi au izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am turburat: fiii oameni-**

lor, dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită.
6. Înalță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.
7. Cursă au gătit picioarelor mele și au împilat sufletul meu; săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut întru dânsa.
8. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, glăsui-voiŭ și voiŭ cânta întru slava mea.
9. Deșteaptă-te, slava mea, deșteaptă-te, psaltire și alăută; deștepta-mă-voiŭ dimineața.
10. Mărturisi-mă voiŭ ție întru noroade, Doamne, cânta-voiŭ ție întru neamuri,
11. Că s'a mărit până la ceriuri mila ta și până la nouri adevărul tău.
12. Înalță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

Întru sfârșit: să nu strici, al lui Davíd spre scrisoare pre stâlp, **57**.

Dacă adevărat, adică, dreptate grăiți, cele drepte judecați, fiii oamenilor:
3. Pentru că în inimă fărădelege lucrați pre pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.

4. Înstreinatu-s'au păcătoșii din mitras, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.
5. Iuțimea lor, dupre asemănarea șarpelui, ca a aspidei surde, și ce își astupă urechile,
6. Carea nu va auzi glasul descântătorilor: farmecă-se fermecându-se dela cel ințălept.
7. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor, măselele leilor au sfărâmat Domnul.
8. Defăima-se-vor ca apa ce trece; întinde-va arcul său, până unde vor slăbi.
9. Ca ceara ce se topește se vor lua; căzut-a foc preste dânșii, și nu au văzut soarele.
10. Mai nainte până ce își vor cunoaște spinii voștri ghimpul, ca de vii, ca întru mânie va înghiți pre dânșii.
11. Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă; mâinile sale va spăla în sângele păcătosului,
12. Și va zice omul: Dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecând pre dânșii pre pământ.

Slavă...

Întru sfârşit: să nu strici, al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, când a trimis Saúl şi a păzit casa lui, ca să omoare pre el. **58.**

Scoate-mă dela vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea mă izbăveşte;
3. **Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea şi de bărbaţii sângiurilor mă mântuieşte.**
4. **Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au asupra mea cei tari: nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne.**
5. **Fără de nelegiuire am alergat şi am îndreptat: scoală-te întru întâmpinarea mea şi vezi.**
6. **Şi tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil, ia aminte a cerceta toate neamurile: să nu te înduri spre toţi cei ce lucrează fărădelegea.**
7. **Întoarce-se-vor către seară şi vor flămânzi ca un câine, şi vor încunjura cetatea.**
8. **Iată aceia vor răspunde cu gura sa, şi sabie în buzele lor: că cine au auzit ?**
9. **Şi tu, Doamne, îţi vei râde de dânşii, defăima-vei toate neamurile.**
10. **Puterea mea, spre tine voiŭ păzi, că tu, Dumnezeule, sprijinătoriul meu eşti.**

11. **Dumnezeul meu, mila lui mă va întâmpina: Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmaşii mei.**
12. **Să nu omori pre dânşii, nu cândva să uite legea ta: risipeşte pre ei întru puterea ta, şi oboară pre dânşii, scutitoriul meu, Doamne.**
13. **Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, şi să se prinză în mândria lor, şi din blestem şi minciună se vor vesti întru sfârşit.**
14. **Întru mânia sfârşitului, şi nu vor fi, şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pre Iacóv şi marginile pământului.**
15. **Întoarce-se-vor către seară şi vor flămânzi ca un câine şi vor încunjura cetatea.**
16. **Aceia se vor risipi să mănânce; iară de nu se vor sătura, vor şi răpşti.**
17. **Iară eu voiŭ cânta puterea ta şi mă voiŭ bucura dimineaţa de mila ta: că te-ai făcut sprijinătoriul meu şi scăparea mea în ziua necazului meu.**
18. **Ajutoriul meu eşti, ţie voiŭ cânta, că tu, Dumnezeule, sprijinătoriul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.**

Întru sfârşit; celor ce se vor schimba încă, spre
scrisoare pre stâlpul lui Davíd, spre învăţătură,
când a ars Mesopotamia Siriei şi Siria Sovàlei,
şi s'a întors Ioáv şi a bătut Edomul în Valea
Sărilor, douăsprezece mii, **59**.

**Dumnezeule, lepădat-ai pre noi şi ne-ai
surpat, mâniatu-te-ai şi te-ai îndurat spre
noi.**
4. **Cutremurat-ai pământul şi l-ai turburat;
vindecă zdrobirile lui, că s'a clătit.**
5. **Arătat-ai norodului tău cele năsâlnice, adă-
pat-ai pre noi cu vinul umilinţei.**
6. **Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fu-
gă dela faţa arcului.**
7. **Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai tăi,
mântuieşte cu dreapta ta şi mă auzi.**
8. **Dumnezeu au grăit întru cel sfânt al său:
Bucura-mă voiŭ şi voiŭ împărţi Sikíma şi valea
corturilor voiŭ măsura.**
9. **Al meu este Galaád, şi al meu este Manassì, şi
Efrem tăria capului meu, Iúda împăratul meu;**
10. **Moáv căldarea nădejdii mele, spre Idume-
ea voiŭ întinde încălţămintea mea; mie cei de
alt neam s'au supus.**
11. **Cine mă va duce în cetatea îngrădirii? Sau**

cine mă va povăţui până în Idumeea?
12. **Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ai lepădat pre
noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile
noastre?**
13. **Dă nouă ajutoriu din necaz: şi deşartă mân-
tuirea omului.**
14. **Întru Dumnezeu vom face putere, şi el va
defăima pre cei ce necăjesc pre noi.**

Întru sfârşit, în cântări, al lui Davíd psalm, **60**.

**Auzi, Dumnezeule, ruga mea, ia aminte
rugăciunea mea.**
3. **Dela marginile pământului către tine am
strigat când s'a mâhnit inima mea; pre piatră
m'ai nălţat, povăţuitu-m'ai.**
4. **Că te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie
de către faţa vrăjmaşului.**
5. **Lăcui-voiŭ în cortul tău în veci, acoperi-
mă-voiŭ întru acoperământul aripilor tale.**
6. **Că tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele,
dat-ai moştenire celor ce se tem de numele tău.**
7. **Zile preste zile împăratului vei adauge, anii
lui până la ziua neamului şi a neamului.**
8. **Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu;
mila şi adevărul lui cine va cerceta?**
9. **Aşa voiŭ cânta numelui tău în veci, ca să**

dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru Idithúm. Psalm al lui Davíd, **61**.

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că dela dânsul mântuirea mea este;
3. **Pentru că el este Dumnezeul meu şi Mântuitoriul meu, sprijinătoriul meu; nu mă voiŭ clăti mai mult.**
4. **Până când vă puneţi asupra omului? Ucideţi voi toţi, ca pre un părete povârnit şi gard surpat.**
5. **Însă preţul meu s'au sfătuit să lepede, alergat-au cu sete, cu gura lor binecuvântau şi cu inima lor blestemau.**
6. **Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că dela dânsul este răbdarea mea:**
7. **Că el este Dumnezeul meu şi Mântuitoriul meu, sprijinătoriul meu, nu mă voiŭ strămuta.**
8. **Întru Dumnezeu mântuirea mea şi slava mea: Dumnezeul ajutoriului meu, şi nădejdea mea spre Dumnezeu.**
9. **Nădăjduiţi spre dânsul toată adunarea noroadelor, vărsaţi înaintea lui inimile voastre, că Dumnezeu ajutoriul nostru este.**
10. **Însă deşerţi fiii oamenilor, mincinoşi fiii**

oamenilor în cumpene a face nedreptate ei din deşertăciune împreună.
11. **Nu nădăjduiţi spre nedreptate şi spre jefuire nu poftiţi: bogăţia de ar curge, nu vă lipiţi inima.**
12. **O dată au grăit Dumnezeu, două cestea am auzit, că puterea a lui Dumnezeu este,**
13. **Şi a ta, Doamne, mila: că tu vei răsplăti fieştecăruia dupre lucrurile lui.**

Psalm, al lui Davíd, când era el în pustia Iudéii, **62**.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către tine mânec: însetat-a de tine sufletul meu, de câte ori ţie trupul meu în pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă.
3. **Aşa întru cel sfânt m'am arătat ţie, ca să văz puterea ta şi slava ta.**
4. **Că mai bună este mila ta decât vieţile; buzele mele te vor lăuda.**
5. **Aşa bine te voiŭ cuvânta în viaţa mea, şi întru numele tău voiŭ ridica mâinile mele.**
6. **Ca din seu şi din grăsime să se umple sufletul meu, şi cu buze de bucurie te va lăuda gura mea.**
7. **De îmi aduceam aminte de tine în aşternutul meu, în dimineţi cugetam întru tine,**

8. Că ai fost ajutoriul meu, și întru acoperă-
mântul aripilor tale mă voiŭ bucura.
9. Lipitu-s'a sufletul meu dupre tine, și pre mi-
ne a sprijinit dreapta ta.
10. Iară ei în deșert căutau sufletul meu: in-
tra-vor întru cele mai de jos ale pământului.
11. Da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor
vor fi.
12. Dar împăratul se va veseli de Dumnezeu;
lăuda-se-va tot cel ce se jură întru el, că s'a as-
tupat gura celor ce grăiesc nedrepte.

Întru sfârșit: psalm al lui Davíd, **63**.

Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog către tine; dela frica vrăjmașului scoate sufletul meu.
3. Acoperă-mă de adunătura celor ce viclenesc,
de mulțimea celor ce lucrează nedreptate,
4. Carii au ascuțit ca sabia limbile lor, întins-
au arcul lor, lucru amar,
5. Ca să săgete întru ascunsuri pre cel nepri-
hănit: fără de veste vor săgeta pre el și nu se
vor teme.
6. Întărit-au loruși cuvânt viclean, vorovitu-
s'au a ascunde laț, zis-au: Cine va vedea pre
dânșii?

7. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au iscodind
iscodiri: apropia-se-va omul și inima adâncă,
8. Și se va nălța Dumnezeu: săgeata pruncilor
s'au făcut ranele lor,
9. Și au slăbit asupra lor limbile lor, turbura-
tu-s'au toți cari au văzut pre dânșii,
10. Și s'a temut tot omul: și au vestit lucrurile
lui Dumnezeu și facerile lui au înțăles.
11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul și va
nădăjdui spre dânsul, și se vor lăuda toți cei
drepți la inimă.

Slavă...

DUPRE A OPTA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 1:*

Furtuna deznădăjduirii mă viscolește, pre carele m'am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă nainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitoriu a toată lumea și la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea ta, Mântuitoriule, și mă mântuiește.

Slavă...

Suflete, cestea de aci vremelnice sânt, cele de

acolo însă, vecinice. Văz divanul și pre Judecătoriul șezând pre scaun, și tremur de hotărâre. Așadar, suflete, întoarce-te: judecata neiertată este.

Și acum...

Nădejdea celor deznădăjduiți, ajutoriul celor neajutorați, sprijineala celor ce întru tine nădăjduiesc, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutoriul tău trimite nouă.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta:

Doamne, îndurate și milostive, îndelung răbdătoriule și multmilostive, pleacă-te spre rugăciunea mea, și ia aminte glasul rugii mele; fă cu mine semn spre bine; povățuiește-mă în calea ta, spre a umbla întru adevărul tău; veselește inima mea, ca să se teamă de numele tău cel sfânt, că mare ești și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu Unul, și nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne, puternic întru milă, și bun întru tărie, spre a ajuta, și a mângâia, și a mântui pre toți cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Amin.

Întru sfârșit; psalm al cântării lui Davíd; cântarea Ieremiei și a lui Iezekiil și a norodului nemerniciei, când vreau să iasă, **64**.

Ție se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și ție se va da rugăciune în Ierusalim.
3. **Auzi rugăciunea mea, către tine tot trupul va veni.**
4. **Cuvintele celor fără-de-lege au biruit pre noi, și păgânătățile noastre tu vei curăți.**
5. **Fericit pre carele ai ales și ai priimit: lăcuiva în curțile tale. Umplea-ne-vom de bunătățile casei tale, sfânt lăcașul tău, minunat întru dreptate.**
6. **Auzi pre noi, Dumnezeule Mântuitoriul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pre mare departe;**
7. **Cel ce gătește munții întru tăria sa, încins fiind întru putere;**
8. **Cel ce turburi adâncul mării, sunetele valurilor ei cine va suferi? Turbura-se-vor neamurile,**
9. **Și se vor spăimânta cei ce lăcuesc pre margini de semnele tale; ieșirile dimineții și ale serii vei veseli.**
10. **Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat, în-**

mulțit-ai a îmbogăți pre el; râul lui Dumnezeu s'a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea.
11. Brazdele lui îmbată, înmulțeşte rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.
12. Blagoslovi-vei cununa anului bunătății tale, și câmpii tăi se vor umplea de grăsime;
13. Îngrășa-se-vor cele frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.
14. Îmbrăcatu-s'au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul; striga-vor, pentru că vor cânta.

Întru sfârşit: cântarea psalmului învierii, **65.**

Strigați Domnului tot pământul, cântați dară numelui lui, dați slavă laudei lui.
3. Ziceți lui Dumnezeu: Cât sânt de înfricoșate lucrurile tale; întru mulțimea puterii tale, minți-vor ție vrăjmașii tăi.
4. Tot pământul să se închine ție și să cânte ție, să cânte adică numelui tău, Preaînalte.
5. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi mai mult decât fiii oamenilor,
6. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de dânsul,
7. De cel ce stăpânește întru puternicia sa veacul; ochii lui spre neamuri privesc, cei ce amărăsc nu se nalțe întru sineși.

8. Binecuvântați, neamuri, pre Dumnezeul nostru și auzit faceți glasul laudei lui,
9. A celui ce au pus sufletul meu întru viață și nu au dat spre clătire picioarele mele.
10. Că ai cercat pre noi, Dumnezeule, cu foc ai lămurit pre noi, precum se lămurește argintul.
11. Dus-ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre spatele nostru.
12. Ridicat-ai oameni preste capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos întru odihnă.
13. Intra-voiŭ în casa ta cu arderi de tot, davoiŭ ție rugăciunile mele,
14. Carile au osebit buzele mele și a grăit gura mea întru necazul meu.
15. Arderi de tot cu măduhă voiŭ aduce ție, cu tămâie și cu berbeci, ridica-ți-voiŭ boi cu țapi.
16. Veniți, auziți și voiŭ povesti vouă, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, câte au făcut sufletului meu.
17. Către dânsul cu gura mea am strigat și l-am înălțat sub limba mea.
18. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă auză Domnul.

19. Pentru aceasta m'au auzit Dumnezeu, luat-au aminte glasul rugăciunii mele.
20. Bine este cuvântat Dumnezeu, carele nu au depărtat rugăciunea mea și mila sa dela mine.

Întru sfârşit; în cântări: psalm al cântării lui Davíd, **66**.

Dumnezeu să se îndure spre noi și să binecuvânte pre noi, lumineze fața sa preste noi și miluiască pre noi,
3. Ca să cunoaștem pre pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta.
4. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate.
5. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate și neamurile pre pământ vei povățui.
6. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate.
7. Pământul a dat rodul său; Blagoslovește pre noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru,
8. Blagoslovește pre noi, Dumnezeule, și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

Întru sfârşit; psalm al cântării lui Davíd, **67**.

Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii lui, și să fugă dela fața lui cei ce urăsc pre dânsul.
3. Precum se stinge fumul să se stingă; precum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de fața lui Dumnezeu,
4. Și drepții să se veselească, și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, desfăteze-se întru veselie.
5. Glăsuiți lui Dumnezeu, cântați numele lui; cale faceți celui ce au încălecat preste apusuri, Domnul numele lui, și vă bucurați înaintea lui.
6. Să se turbure de fața lui, a părintelui celor sirimani și a judecătoriului văduvelor; Dumnezeu în locul cel sfânt al său.
7. Dumnezeu face a lăcui pre cei întru ún chip în casă, scoțând pre cei din obezi în vitejie, asijderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce lăcuesc în mormânturi.
8. Dumnezeule, când ieșeai tu înaintea norodului tău, când treceai tu în pustie,
9. Pământul s'a cutremurat: că ceriurile au picurat de către fața Dumnezeului Sinaii, de către fața Dumnezeului lui Israil.
10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule,

moștenirii tale, și a slăbit, dară tu ai întărit pre
dânsa.
11. Dobitoacele tale lăcuesc întru dânsa; gătit-
ai întru bunătatea ta săracului, Dumnezeule.
12. Domnul va da graiŭ celor ce binevestesc
cu putere multă,
13. Împăratul puterilor al celui iubit, pentru în-
frumusețarea casei să împartă prăzi.
14. De veți dormi în mijlocul moștenirilor, aripi
de porumbiță cu argint poleite, între umerile ei
cu strălucire de aur.
15. Când osebește cel ceresc împărați preste
dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmón.
16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras, mun-
te închegat, munte gras.
17. Pentru ce socotiți, munți închegați, mun-
tele carele au binevoit Dumnezeu a lăcui întru
dânsul? Pentru că Domnul va lăcui până în
sfârșit.
18. Carul lui Dumnezeu cu zeci-de-miile în-
mulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru
ei, în Sinai, în cel sfânt.
19. Suitu-te-ai la nălțime, robit-ai robia, luat-
ai daruri întru oameni, pentru ca și preste cei
ce nu se plecau să sălășluiești.
20. Domnul Dumnezeu binecuvântat, bine es-

te cuvântat Domnul din zi în zi, sporească no-
uă Dumnezeul mântuirilor noastre.
21. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui,
și ale Domnului Domnului ieșirile morții.
22. Însă Dumnezeu va sfărma capetele vrăj-
mașilor săi, creștetul părului celor ce umblă în-
tru scăpătările lor.
23. Zis-au Domnul: Din Vasan voiŭ întoarce,
întoarce-voiŭ întru adâncurile mării.
24. Pentru ca să se întingă piciorul tău în sân-
ge, limba câinilor tăi în cel al vrăjmașilor dela
dânsul.
25. Văzutu-s'au umbletele tale, Dumnezeule,
umbletele Dumnezeului meu Împăratului, cel
dintru cel Sfânt.
26. Mai nainte au mers boierii, țiindu-se de cei
ce cântau, în mijlocul fecioarelor ce ziceau în
timpine.
27. În soboare binecuvântați pre Dumnezeu,
pre Domnul din izvoarele lui Israil.
28. Acolo Veniamín cel mai tânăr întru uimi-
re, boierii Iúdei povățuitorii lor, boierii Zavu-
lonului, boierii Nefthalimului.
29. Poruncește, Dumnezeule, puterii tale; întă-
rește, Dumnezeule, ceasta carea ai lucrat întru
noi.

30. Dela lăcaşul tău, cel preste Ierusalim, ţie
vor aduce împăraţii daruri.
31. Ceartă hiarele trestiei, adunarea taurilor
întru junincile noroadelor, ca să se încuie cei cer-
caţi cu argintul: risipeşte neamurile cele ce vo-
iesc războaie.
32. Veni-vor soli din Eghípet, Ethiopia mai na-
inte va tinde mâna ei la Dumnezeu.
33. Împărăţiile pământului, cântaţi lui Dum-
nezeu, cântaţi Domnului,
34. Celui ce au încălecat preste ceriul ceriului
către răsărituri; Iată va da glasului său glas de
putere.
35. Daţi slavă lui Dumnezeu: preste Israil ma-
re-cuviinţa lui, şi puterea lui în nouri.
36. Minunat Dumnezeu întru sfinţii săi, Dum-
nezeul lui Israil: însuşi va da putere şi stăpânie
norodului său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba.
Psalm al lui Davíd, **68**.

**Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat
ape până la sufletul meu.**
3. Afundatu-m'am în noroiul adâncului, şi nu
este sprijineală: venit-am întru adâncurile mă-

rii, şi viforul m'a potopit.
4. Ostenit-am strigând, uscatu-s'a gâtlejul meu,
slăbit-au ochii mei nădăjduind eu spre Dum-
nezeul meu.
5. Înmulţitu-s'au mai presus decât perii capu-
lui meu cei ce mă urăsc îndarn: întăritu-s'au
vrăjmaşii mei, cei ce mă prigoneau cu nedrep-
tate: cele ce nu am jefuit, atuncea am plătit.
6. Dumnezeule, tu ai cunoscut necugetarea mea,
şi greşalele mele dela tine nu s'au ascuns.
7. Nu se ruşineze pentru mine cei ce aşteaptă
pre tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici să
se înfrunteze pentru mine cei ce caută pre ti-
ne, Dumnezeul lui Israil;
8. Că pentru tine am suferit ocară, acoperit-a
ruşinea obrazul meu.
9. Înstreinat m'am făcut fraţilor mei şi strein
fiilor maicii mele,
10. Că râvna casei tale m'a mâncat, şi ocările
celor ce ocărăsc pre tine au căzut asupra mea.
11. Şi am acoperit cu post sufletul meu, şi s'a
făcut spre ocară mie;
12. Şi am pus îmbrăcămintea mea sac, şi m'am
făcut lor spre pildă.
13. Împrotiva mea limbuţeau cei ce şedeau în
porţi, şi împrotiva mea cântau cei ce beau vin.

14. Ci eu cu rugăciunea mea către tine, Doamne; vremea este de bunăvoire: Dumnezeule, întru mulțimea milei tale auzi-mă întru adevărul mântuirii tale.
15. Mântuiește-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăvi-m'aș de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor.
16. Nu mă potopească viforul apei, nici mă înghiță adâncul, nici să închiză preste mine puțul gura sa.
17. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta; dupre mulțimea îndurărilor tale caută spre mine.
18. Nu întoarce fața ta dela slujnicul tău, căci mă necăjesc, degrab mă auzi.
19. Ia aminte sufletul meu și izbăvește pre el, pentru vrăjmașii mei mă izbăvește;
20. Că tu cunoști ocara mea și rușinarea mea și înfruntarea mea: înaintea ta sânt toți cei ce mă necăjesc.
21. Ocară a așteptat sufletul meu și ticăloșie; și am așteptat pre împreună-mâhnitoriul, și nu era, și pre mângâietoriul, și nu am aflat.
22. Și au dat spre mâncarea mea fiere și spre setea mea m'au adăpat cu oțet.
23. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă și spre răsplătire și spre sminteală;

24. Întunece-se ochii lor ca să nu vază, și spatele lor pururea gârbovește;
25. Varsă preste dânșii mânia ta, și iuțimea mâniei tale cuprinză pre ei.
26. Facă-se curtea lor pustie, și în sălașurile lor nu fie lăcuitori;
27. Că pre carele tu ai bătut, ei au prigonit, și spre durerea ranelor mele au adaus.
28. Adauge fărădelege spre fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea ta;
29. Șteargă-se din cartea celor vii, și cu cei drepți să nu se scrie.
30. Sărac și cu durere sânt eu; mântuirea ta, Dumnezeule, mă sprijinească.
31. Lăuda-voiŭ numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-voiŭ pre el întru laudă,
32. Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul cel tânăr, ce-i răsar coarne și unghii.
33. Vază săracii și să se veselească; cercetați pre Dumnezeu, și va viia sufletul vostru,
34. Că au auzit pre cei săraci Domnul, și pre cei în obezi ferecați ai săi nu au defăimat.
35. Laude pre dânsul ceriurile și pământul, marea și toate câte se târăsc întru dânsa.
36. Că Dumnezeu va mântui Sionul, și se vor zidi cetățile Iudeii, și vor lăcui acolo și vor moș-

teni pre dânsul;
37. **Și sămânța robilor tăi vor stăpâni pre el, și cei ce iubesc numele tău vor sălășlui întru dânsul.**

Întru sfârșit; al lui Davíd întru pomenire, spre a mântui pre mine Domnul, **69**.

Dumnezeule, întru ajutoriul meu ia aminte; Doamne, ca să ajuți mie grăbește.
3. **Rușineze-se și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce voiesc mie rele;**
4. **Întoarcă-se îndatăși rușinându-se cei ce grăiesc mie: Bine, bine.**
5. **Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce caută pre tine, Dumnezeule, și zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.**
6. **Iară eu sărac sânt și mișel, Dumnezeule, ajută-mi: ajutoriul meu și izbăvitoriul meu ești tu; Doamne, nu zăbovi.**

Slavă...

DUPRE A NOUA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Trei-**

me..., *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 2:*

Gândesc ziua cea înfricoșată și plâng faptele mele cele viclene: cum voiŭ răspunde celui fără de moarte Împărat? Sau cu care îndrăznire voiŭ căuta la Judecătoriul, eu curvariul? Milostive Părinte, Fiule Unule Născut, Duhule cel Sfânt, miluiește-mă.

Slavă...

În valea plângerii, la locul carele ai rânduit, când vei ședea, Milostive, judecată dreaptă a face, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă miluiește.

Și acum...

Nădejde și acoperământ tare celor ce aleargă la tine, bună de-Dumnezeu-Născătoare, mijlocitoarea lumii, roagă întins, împreună cu cei fără de trup, pre cel ce ai născut, pre Iubitoriul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, cea una binecuvântată.

Doamne miluiește, *de 40 de ori, și rugăciunea ceasta:*

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, carele sin-

gur știi boala ticălosului meu suflet și tămăduirea cestuia, tămăduiește pre dânsul precum știi, pentru mulțimea milei tale și a îndurărilor tale; căci din faptele mele nu este cu putință a pune preste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci tu, carele ai venit să chemi nu pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință, fie-ți milă, îndură-te și iartă pre dânsul; rumpe zapisul faptelor mele celor multe și urâte, și mă povățuiește la calea ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul tău, să pot scăpa de săgețile vicleanului, și așa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului tău divan, slăvind și cântând Preasfântul tău Nume în vecii vecilor. Amin.

Al lui Davíd psalm, fiilor lui Ionadáv și celor ce s'au robit mai întâiu. Nescris deasupra la Iudéi, **70.**

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac.
2. **Întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate: pleacă spre mine urechea ta și mă mântuiește.**
3. **Fii mie Dumnezeu scutitoriu și spre loc tare, ca să mă mântuiești, că tăria mea și scăparea mea ești tu.**
4. **Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătoriului de lege și a celui ce nedreptățește,**
5. **Că tu ești răbdarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinerețele mele.**
6. **Întru tine m'am întărit din pântece, din mitrasul maicii mele tu ești acoperitoriul meu: întru tine este cântarea mea pururea.**
7. **Ca o minune m'am făcut multora, și tu ești ajutoriul meu cel tare.**
8. **Să se umple gura mea de laudă, ca să cânt slava ta, toată ziua mare cuviința ta.**
9. **Nu lepăda pre mine în vremea bătrânețelor, când va lipsi vârtutea mea nu mă lăsa.**

10. Că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s'au sfătuit împreună
11. Zicând: Dumnezeu au părăsit pre dânsul, goniți și prindeți pre el, că nu este cel ce izbăvește.
12. Dumnezeul meu, nu te depărta dela mine; Dumnezeul meu, întru ajutoriul meu ia aminte.
13. Rușineze-se și să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu: îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare cei ce caută cele rele mie.
14. Iară eu pururea voiŭ nădăjdui spre tine și voiŭ adauge spre toată lauda ta.
15. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta, că nu am cunoscut cele din cărți.
16. Intra-voiŭ întru puternicia Domnului: Doamne, aduce-mi voiŭ aminte de dreptatea ta, a Unuia.
17. Dumnezeul meu, cele ce m'ai învățat din tinerețele mele, și până acum voiŭ vesti, minunile tale;
18. Și până la bătrânețe și cărunteţe, Dumnezeul meu, să nu mă părăsești, până voiŭ vesti brațul tău la tot neamul cel viitoriu.
19. Puterea ta și dreptatea ta, Dumnezeule, până la cele nalte, carile ai făcut mie măriri; Dumnezeule, cine este asemenea ție?

20. Câte ai arătat mie necazuri multe și rele, și întorcându-te m'ai înviiat, și din adâncurile pământului m'ai scos.
21. Înmulțit-ai asupra mea mărirea ta, și întorcându-te m'ai mângâiat, și din adâncurile pământului iarăși m'ai scos.
22. Că eu mă voiŭ mărturisi ție întru noroade, Doamne, întru unelte de cântare adevărul tău, Dumnezeule, cânta-voiŭ ție întru alăută, Sfântul lui Israil.
23. Bucura-se-vor buzele mele când voiŭ cânta ție, și sufletul meu carele ai izbăvit.
24. Și încă și limba mea toată ziua va cugeta dreptatea ta, când se vor rușina și se vor înfrunta cei ce caută cele rele mie.

Pentru Solomon, psalm al lui David, **71**.

Dumnezeule, judecata ta dă împăratului și dreptatea ta fiului împăratului,
2. Ca să judece pre norodul tău întru dreptate și pre săracii tăi întru judecată.
3. Să ia munții pacea norodului și dealurile dreptatea.
4. Judeca-va pre săracii norodului și va mântui pre fiii mișeilor, și va smeri pre cel clevetitoriu;

5. Şi va rămânea cu soarele şi mai nainte de
luna neamului neamurilor.
6. Pogorî-se-va ca ploaia pre lână, şi ca o pi-
cătură ce pică pre pământ.
7. Răsări-va în zilele lui dreptatea şi mulţimea
păcii, până ce se va lua luna.
8. Şi va domni dela mare până la mare şi dela
râuri până la marginile lumii.
9. Înaintea lui vor cădea Ethiopii, şi vrăjmaşii
lui ţărâna vor linge;
10. Împăraţii Tharsísului şi ostroavele daruri
vor aduce, împăraţii Aravilor şi Sava daruri vor
dărui.
11. Şi se vor închina lui toate împărăţiile pă-
mântului, toate neamurile vor sluji lui.
12. Că au izbăvit pre săracul dela cel puternic
şi pre mişelul căruia nu era ajutoriu.
13. Îndura-se-va de cel sărac şi mişel, şi sufle-
tele mişeilor va mântui;
14. De camătă şi de nedreptate va izbăvi suf-
letele lor, şi cinstit numele lui înaintea lor.
15. Şi va viia, şi se va da lui din aurul Aravíei,
şi se vor ruga pentru dânsul pururea, toată zi-
ua blagoslovi-vor pre dânsul.
16. Fi-va întărire pre pământ preste vârfurile
munţilor, prea-se-va-nălţa mai presus decât Li-

vanul rodul lui, şi vor înflori din cetate ca iar-
ba pământului.
17. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai
nainte de soare rămâne numele lui; şi se vor bla-
goslovi întru el toate seminţiile pământului,
toate neamurile vor ferici pre el.
18. Binecuvântat Domnul Dumnezeul lui Is-
rail, cela ce face minuni Unul,
19. Şi binecuvântat numele slavei lui în veac
şi în veacul veacului; şi se va umplea de slava
lui tot pământul. Fie, fie.

Slavă...

SFÂRŞITU-S'AU CÂNTĂRILE LUI DAVID, FIUL LUI IESSÉI

Psalm al lui Asaf, **72**.

Cât este de bun Dumnezeu lui Israil, celor
drepţi la inimă.
2. Dară mie puţin nu mi s'au lunecat picioa-
rele, puţin nu s'au vărsat paşii mei.
3. Că am râvnit asupra celor fără-de-lege, pa-
cea păcătoşilor văzând.
4. Că nu este chin în moartea lor şi tărie în bă-
taia lor.
5. În ostenelele oamenilor nu sânt, şi cu oame-
nii nu vor lua bătăi.

6. Pentru aceasta a cuprins pre ei mândria lor până în sfârșit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea și cu păgânătatea lor.
7. Ieși-va ca din seu nedreptatea lor, ajuns-au întru dorirea inimii;
8. Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate întru nălțime au grăit;
9. Pus-au asupra ceriului gura lor, și limba lor trecu preste pământ.
10. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aci și zile pline se vor afla întru dânșii.
11. Și au zis: Cum au cunoscut Dumnezeu? Și de este cunoaștere în Cel Înalt?
12. Iată ceștia, păcătoșii și carii se îndestulează în veac, cuprins-au avuție.
13. Și am zis: Au doară în deșert am îndreptățit inima mea, și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele?
14. Și am fost bătut toată ziua, și mustrarea mea în dimineți.
15. De ziceam: Spune-voiŭ așa; iată, cu neamul fiilor tăi am stricat legământul.
16. Și am socotit a cunoaște aceasta: osteneală este înaintea mea:
17. Până ce voiŭ intra întru sfințitoriul lui Dumnezeu și voiŭ ințălege spre cele de apoi ale lor.

18. Însă pentru vicleșugurile lor ai pus lor rele, oborât-ai pre ei când s'au nălțat.
19. Cum s'au făcut întru pustiire; îndatăși s'au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor.
20. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne, în cetatea ta chipul lor întru nimica vei face.
21. Că s'a aprins inima mea, și rărunchii mei s'au primenit.
22. Și eu defăimat, și nu am ințăles, dobitoc m'am făcut la tine,
23. Și eu pururea cu tine, ținutu-m'ai de mâna dreptei mele;
24. Și în sfatul tău m'ai povățuit, și cu slavă m'ai priimit.
25. Că ce este mie în ceriu? Și dela tine ce am voit pre pământ?
26. Stinsu-s'au inima mea și trupul meu, Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.
27. Că iată, cei ce se depărtează pre sineși dela tine vor pieri, pierdut-ai pre tot cel ce curvește dela tine.
28. Iară mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele tale în porțile fiicei Sionului.

Al priceperii lui Asaf, 73.

Pentru ce, Dumnezeule, ai lepădat până întru sfârșit? Iuțitu-s'a mânia ta preste oile pășunii tale?
2. Adu-ți aminte de adunarea ta, carea ai câștigat dintru început: izbăvit-ai toiagul moștenirii tale, muntele Sion acesta, întru carele ai sălășluit întru dânsul.
3. Ridică mâinile tale preste mândriile lor întru sfârșit, câte a viclenit vrăjmașul în sfintele tale.
4. Și s'au fălit cei ce urăsc pre tine în mijlocul praznicului tău: pus-au semnele sale semne, și nu au cunoscut,
5. Ca în ieșire deasupra; ca întru o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat,
6. Ușile lui împreună: cu secure și cu daltă au surpat pre el.
7. Ars-au cu foc sfințitoriul tău, în pământ au spurcat sălașul numelui tău.
8. Zis-au întru inima lor rudeniile lor dimpreună: Veniți, și să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pre pământ.
9. Semnele lor nu am văzut, nu mai este proroc, și pre noi nu va mai cunoaște.
10. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmașul, întărâta-va cel protivnic numele tău până întru sfârșit?
11. Pentru ce întorci mâna ta, și dreapta ta din mijlocul sânului tău până întru sfârșit?
12. Iară Dumnezeu împăratul nostru mai nainte de veac, făcut-au mântuire în mijlocul pământului.
13. Tu ai întărit întru puterea ta marea, tu ai zdrobit capetele bălaurilor în apă.
14. Tu ai sfărâmat capul bălaurului, dat-ai pre el mâncare noroadelor Ethiópilor.
15. Tu ai rumpt izvoare și șuvoaie, tu ai uscat râurile Ithámului.
16. A ta este ziua, și a ta este noaptea, tu ai săvârșit zorile și soarele.
17. Tu ai făcut toate hotarele pământului, vara și primăvara, tu ai plăzmuit pre ele.
18. Adu-ți aminte de ceasta: vrăjmașul a ocărât pre Domnul, și norodul cel fără-de-minte a întărâtat numele tău.
19. Nu da hiarelor sufletul ce se mărturisește ție, sufletele mișeilor tăi nu uita până în sfârșit.
20. Caută spre legământul tău, că s'au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.
21. Nu se întoarcă smeritul înfruntat: săracul

şi mişelul vor lăuda numele tău.
22. Scoală, Dumnezeule, judecă judecata ta; adu-ţi aminte de ocara ta, cea de către cel fără-de-minte, toată ziua.
23. Nu uita glasul rugătorilor tăi: mândria celor ce urăsc pre tine s'a nălţat pururea.

Slavă...

Întru sfârşit: să nu strici, psalm al cântării lui Asaf, **74**.

Mărturisi-ne-vom ţie, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom ţie şi vom chema numele tău: povesti-voiŭ toate minunile tale.
3. Când voiŭ lua vreme, eu dreptate voiŭ judeca.
4. Topitu-s'a pământul şi toţi cei ce lăcuesc pre dânsul, eu am întărit stâlpii lui.
5. Zis-am celor fără-de-lege: Nu faceţi fărădelege, şi celor ce greşesc: Nu vă nălţaţi cornul,
6. Nu ridicaţi întru nălţime cornul vostru, şi nu grăiţi împrotiva lui Dumnezeu nedreptate.
7. Că nici dintru răsărituri, nici dela apusuri, nici dela munţii pustii;
8. Că Dumnezeu judecătoriu este, pre cesta smereşte şi pre cesta naltă.
9. Că păhar în mâna Domnului, cu vin neamestecat plin de amestecătură, şi au turnat din cesta în cela; însă drojdiile lui nu s'au deşertat, bea-vor toţi păcătoşii pământului.

10. Iară eu mă voiŭ bucura în veac, cânta-voiŭ Dumnezeului lui Iacóv;
11. Şi toate coarnele păcătoşilor voiŭ zdrobi, şi se va nălţa cornul dreptului.

Întru sfârşit, în cântări, psalm al lui Asaf, cântare către Assirianul, **75**.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israil mare numele lui.
3. Şi s'a făcut în pace locul lui, şi lăcaşul lui în Sion:
4. Acolo au zdrobit tăriile arcelor, arma şi sabia şi războiul.
5. Luminezi tu minunat din munţii cei vecînici.
6. Turburatu-s'au toţi cei nepricepuţi la inimă; adormit-au somnul lor şi nu au aflat nimica toţi bărbaţii bogăţiei în mâinile lor.
7. De certarea ta, Dumnezeul lui Iacóv, adormit-au cei încălecaţi pre cai.
8. Tu înfricoşat eşti, şi cine împrotivă-va-sta ţie? De atunci mânia ta.

9. Din ceriu auzită ai făcut judecata: pământul s'a temut și a alinat,
10. Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pre toți blânzii pământului.
11. Că gândirea omului se va mărturisi ție, și rămășița gândului va prăznui ție.
12. Rugați-vă și pliniți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul lui aduce-vor daruri
13. Celui înfricoșat și carele ia duhurile boierilor, celui înfricoșat mai vârtos decât împărații pământului.

Întru sfârșit, prin Idithúm, psalm al lui Asaf, **76.**

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și au luat aminte mie.
3. În ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea lui, și nu m'am amăgit: lepădatu-s'a a se mângâia sufletul meu.
4. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m'am veselit; cugetat-am întru sine-mi, și slăbi duhul meu.
5. Apucat-au înaintea strejii ochii mei, turburatu-m'am și nu am grăit.

6. Socotit-am zilele cele de demult, și anii cei vécīnici am pomenit, și chiteam.
7. Noaptea cu inima mea cugetam întru sine-mi, și răscolea duhul meu:
8. Au doară în veci va lepăda Domnul, și nu va adauge bine a voì încă?
9. Au până în sfârșit mila sa va tăia? Sfârșitau graiul cel din neam în neam?
10. Au doară uita-va a se milostivi Dumnezeu? Sau va ținea întru mânia sa îndurările sale?
11. Și am zis: Acum am început, aceasta este schimbarea dreptei celui Preaînalt.
12. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că voiŭ pomeni dintru începutul minunilor tale,
13. Și voiŭ cugeta întru toate lucrurile tale și întru isprăvile tale mă voiŭ adânca.
14. Dumnezeule, întru cel sfânt calea ta: cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?
15. Tu ești Dumnezeu carele faci minuni: cunoscută ai făcut întru noroade puterea ta;
16. Izbăvit-ai cu brațul tău pre norodul tău, pre fiii lui Iacóv și ai lui Iosíf.
17. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutute-au apele și s'au spăimântat, turburatu-s'au adâncurile.

18. **Mulțimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgețile tale trec.**
19. **Glasul tunetului tău în roată, luminat-au fulgerele tale lumea: clătitu-s'a și cutremurat s'a făcut pământul.**
20. **În mare căile tale, și cărările tale în ape multe, și urmele tale nu se vor cunoaște.**
21. **Povățuit-ai ca pre niște oi pre norodul tău cu mâna lui Moisì și a lui Aaron.**

Slavă...

DUPRE A ZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori,* **Preasfântă Treime...,** *și dupre* **Tatăl nostru...,** *troparele cestea, glas 6:*

De înfricoșata zi a venirii tale înfricoșându-mă, Hristoase, și de nemitarnicul județ temându-mă, mă spăimântez și tremur, ca unul ce am mulțime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai nainte de sfârșit întoarce-mă și mă mântuiește, Mântuitoriul meu, Multmilostive.

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, și oamenii vor sta naintea divanului tău, atuncea nu va fi mai cinstit împăratul decât ostașul, nici va fi mai presus stăpânul decât robul, că fieștecarele din faptele sale sau se va slăvi, sau se va rușina.

Și acum...

De marile dăruiri, Preacurată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu singură te-ai învrednicit, căci ai născut cu trup pre Unul din Treime, pre Hristos de-viață-dătătoriul, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta :

Doamne, Dumnezeul nostru, cel bogat în milă și necuprins în îndurări, carele singur ești din fire fără de păcat, și pentru noi fără de păcat te-ai făcut om, ascultă în ceasul de acum această dureroasă a mea rugăciune, că sărac și lipsit sânt eu de fapte bune și inima mea s'a turburat întru mine: că tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea în păcate am cheltuit, și dupre poftele trupului meu umblând, cu totul bucurie dracilor m'am făcut, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată am voit să fac voia

ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele carile mă încunjură, m'am făcut de râs şi batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii tale cea asupra păcătoşilor şi gătită gheena focului. Şi dintru această pricină în deznădăjduire căzând, nicidecum întru simţire de întoarcere viind, pustiu şi gol de dragostea cea dela tine m'am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit cu covârşire şi cu sârguinţă? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădulările ocarnicului meu trup a lucra şi a sluji păcatelor am pornit. Şi cine dar nu mă va plânge, pre mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui, pre osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia ta am întărâtat, eu singur urgia ta asupra mea am aţâţat, eu singur răutate naintea ta am făcut, întrecând şi covârşind pre toţi cei din veac păcătoşi, fără asemănare păcătuind şi fără de iertare. Ci de vreme ce eşti multmilostiv şi multmilosârd, de-oameni-iubitoriule, iată şi eu mă arunc pre sinemi înaintea înfricoşatului şi nesuferitului tău divan şi, ca atingându-mă de

preacuratele tale picioare, dintru adâncul sufletului meu strig ţie: Milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă Îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrămile mele să nu treci. Primeşte-mă, pre cel ce mă pocăiesc, şi rătăcit fiind, întoarce-mă, şi întorcându-mă, îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţă drepţilor, nu ai pus iertare celor ce nu greşesc; ci ai pus pocăinţă asupra mea păcătosului, întru acele carile spre întărâtarea ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea ta, de-inimi-cunoscătoriule, Doamne, mărturisindu-mi păcatele, pentru că nu pot să caut şi să văz înălţimea ceriului, împilat fiind de greutatea păcatelor mele. Deci luminează ochii inimii mele şi dă mie umilinţă spre pocăinţă, şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca astfel cu bună nădejde şi cu adevărată adeverire la lumea cea de acolo să merg, lăudând şi binecuvântând totdeauna Preasfânt Numele tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Al priceperii lui Asaf. 77.

Luați aminte, norodul meu, la legea mea, plecați urechea voastră spre graiurile gurii mele;
2. Deschide-voiŭ în pilde gura mea, spune-voiŭ pricinile cele dintru început.
3. Câte am auzit și am cunoscut pre ele, și părinții noștri au povestit nouă:
4. Nu s'au ascuns dela fiii lor, întru alt neam, vestind laudele Domnului și puterniciile și minunile lui, carile au făcut.
5. Și au ridicat mărturie în Iacóv, și lege au pus în Israil, câte au poruncit părinților noștri ca să arate pre ele fiilor săi,
6. Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naște, și se vor scula, și vor vesti fiilor săi:
7. Ca să puie în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile lui să caute,
8. Ca să nu fie ca părinții lor, rudă întoarsă și amărâtoare, rudă carea nu și-a îndreptat inima și nu a încredințat cu Dumnezeu duhul său.
9. Fiii lui Efrem încordând și săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua de războiŭ.
10. Nu au păzit legământul lui Dumnezeu și

în legea lui nu au vrut să umble,
11. Și au uitat facerile lui de bine și minunile lui carile au arătat lor,
12. Înaintea părinților lor, carile au făcut minuni în pământul Eghípetului, în câmpul Táneos.
13. Desfăcut-au marea și au trecut pre ei, pusau apele ca un foale,
14. Și au povățuit pre dânșii în nour ziua, și toată noaptea întru lumină de foc.
15. Desfăcut-au piatra în pustie și au adăpat pre ei ca într'un adânc mult:
16. Și au scos apă din piatră și au pogorât ca niște râuri ape.
17. Și au adaus încă a greși lui, amărât-au pre cel Preaînalt în loc fără de apă,
18. Și rău au ispitit pre Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.
19. Și au grăit împrotiva lui Dumnezeu și au zis: Au doară putea-va Dumnezeu să gătească masă în pustie?
20. Pentru că au lovit piatra și au curs ape, și șuvoaiele s'au umplut de apă: au doară și pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului său?
21. Pentru aceasta au auzit Domnul și au mai

răbdat, și foc s'a aprins întru Iacóv, și mânia
s'a suit preste Israil,
22. Că nu au crezut întru Dumnezeu, nici au
nădăjduit spre mântuirea lui.
23. Și au poruncit nourilor deasupra și ușile
ceriului au deschis
24. Și au plouat lor mannă să mănânce și pâi-
ne cerească au dat lor:
25. Pâine îngerească a mâncat omul, bucate au
trimis lor din destul.
26. Ridicat-au austrul din ceriu și au adus în-
tru puternicia sa vântul Líviei,
27. Și au plouat preste dânșii ca pulberea căr-
nuri și ca nisipul mării pasări zburătoare,
28. Și au căzut în mijlocul taberei lor, împreju-
rul sălașurilor lor;
29. Și au mâncat și s'au săturat foarte, și pof-
ta lor au adus lor.
30. Nu s'au lipsit de pofta lor. Încă mâncarea
fiind în gura lor,
31. Și mânia lui Dumnezeu s'a suit preste dân-
șii, și au ucis pre cei mai mulți ai lor, și pre cei
aleși ai lui Israil au împiedicat.
32. Întru toate acestea au mai greșit încă și nu
au crezut întru minunile lui:
33. Și s'au stins întru deșertăciune zilele lor și

anii lor cu sârguială.
34. Când ucidea pre dânșii, atuncea căutau pre
el și se înturnau și mânecau la Dumnezeu,
35. Și-și aduceau aminte că Dumnezeu ajutor-
iul lor este, și Dumnezeul cel Preaînalt izbăvi-
toriul lor este.
36. Și iubeau pre dânsul în gura lor, și cu limba
lor mințeau lui;
37. Ci inima lor nu era dreaptă cu dânsul, nici
se încredințau întru legământul lui.
38. Dară el este îndurat, și va curăți păcatele
lor, și nu va strica, și va înmulți a întoarce iuți-
mea sa și nu va aprinde toată mânia sa;
39. Și și-au adus aminte că trup sânt, duh ce tre-
ce și nu se întoarce;
40. De câte ori au amărât pre dânsul în pustie,
mâniat-au pre dânsul în pământ fără de apă?
41. Și s'au întors și au ispitit pre Dumnezeu,
și pre cel Sfânt al lui Israil au întărâtat.
42. Și nu și-au adus aminte de mâna lui, în zi-
ua în carea au izbăvit pre ei din mâna celui ce-i
necăjea,
43. Cum au pus în Eghípet semnele sale și mi-
nunile sale în câmpul Táneos;
44. Și au întors în sânge râurile lor și fântâni-
le lor, ca să nu bea;

45. Trimis-au asupra lor muscă câinească, și au mâncat pre ei, și broaște, și au stricat pre dânșii;
46. Și au dat păliciunii rodurile lor, și ostenelele lor lăcustei;
47. Omorât-au cu grindină viile lor și duzii lor cu brumă;
48. Și au dat grindinei dobitoacele lor și averea lor focului;
49. Trimis-au asupra lor mânia iuțimii sale, iuțime și mânie și necaz, trimitere prin îngeri năsâlnici.
50. Cale au făcut cărării mâniei sale, și nu au crutat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor în moarte au închis,
51. Și au bătut pre tot cel întâiŭ născut în pământul Eghípetului, începătura a toată truda lor în sălașurile lui Ham.
52. Și au ridicat ca pre niște oi pre norodul său, și i-au dus ca pre o turmă în pustie,
53. Și i-au povățuit întru nădejde, și nu s'au înfricoșat, și pre vrăjmașii lor a acoperit marea.
54. Și au dus pre dânșii în muntele sfințeniei sale, în muntele acesta, pre carele a câștigat dreapta lui,
55. Și au izgonit dela fața lor neamuri și cu sorți au dat lor pământul cu funii de împărțire, și au

sălășluit în sălașurile lor semințiile lui Israil.
56. Și au ispitit și au amărât pre Dumnezeul cel Preaînalt, și mărturiile lui nu au păzit,
57. Și s'au întors și s'au lepădat ca și părinții lor, întorsu-s'au întru arc strâmb,
58. Și au mâniat pre dânsul în dealurile lor, și întru cele cioplite ale lor au întărâtat pre dânsul.
59. Auzit-au Dumnezeu și au trecut cu vederea, și au defăimat foarte pre Israil;
60. Și au lepădat cortul Silomului, sălașul în carele au sălășluit între oameni.
61. Și au dat întru robie tăria lor și frumusețea lor în mâinile vrăjmașilor,
62. Și au închis în sabie pre norodul său și moștenirea sa au trecut cu vederea.
63. Pre tinerii lor a mâncat focul și fecioarele lor nu s'au jelit[ii];
64. Preoții lor în sabie au căzut și văduvile lor nu vor fi plânse.
65. Și s'au ridicat, precum cel ce doarme, Domnul, ca un tare și amețit de vin,
66. Și au lovit pre vrăjmașii lui dindărât, ocară vecinică au dat lor.
67. Și au lepădat sălașul lui Iosíf și seminția lui Efrem nu au ales;
68. Și au ales seminția Iúdei, muntele Sionu-

lui, carele au iubit,
69. **Și au zidit ca a inorogului sfințenia sa pre pământ, întemeiatu-au pre dânsa în veac.**
70. **Și au ales pre Davíd robul său, și au luat pre el dela turmele oilor,**
71. **Dela cele fătătoare au luat pre dânsul, ca să pască pre Iacóv robul său, și pre Israil moștenirea sa;**
72. **Și a păscut pre dânșii întru nerăutatea inimii sale, și întru priceperile mâinilor sale a povățuit pre ei.**

Slavă...

Psalm al lui Asaf, **78.**

Dumnezeule, venit-au neamuri în moștenirea ta, spurcat-au sfânt lăcașul tău,
2. **Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame; pus-au stârvurile robilor tăi mâncări paserilor cerului, trupurile celor cuvioși ai tăi, hiarelor pământului;**
3. **Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, și nu era cine să-i îngroape.**
4. **Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.**
5. **Până când, Doamne, te vei mânia până în sfârșit, aprinde-se-va ca focul râvna ta?**

6. **Varsă mânia ta preste neamurile carile nu te cunosc și preste împărățiile carile numele tău nu au chemat,**
7. **Că au mâncat pre Iacóv și locul lui au pustiit.**
8. **Nu pomeni fărădelegile noastre cele de demult; degrab întâmpine pre noi îndurările tale, Doamne, că am sărăcit foarte.**
9. **Ajută nouă, Dumnezeule, mântuitoriul nostru, pentru slava numelui tău, Doamne, izbăvește pre noi și curățește păcatele noastre, pentru numele tău;**
10. **Nu cândva să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor? Și să se cunoască întru neamuri înaintea ochilor noștri izbânda sângelui robilor tăi celui vărsat.**
11. **Să intre înaintea ta suspinul celor ferecați, dupre mărirea brațului tău păzește pre fiii celor omorâți.**
12. **Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocara lor, cu carea au ocărât pre tine Doamne.**
13. **Iară noi, norodul tău și oile pășunii tale, mărturisi-ne-vom ție, Dumnezeule, în veac, în neam și în neam vom vesti lauda ta.**

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba: mărturie a lui Asaf, psalm pentru Assirianul, **79.**

Cel ce paşti pre Israil, ia aminte, cel ce povăţuieşti ca pre o oaie pre Iosíf, cel ce şezi pre Heruvimi, iveşte-te.
3. **Înaintea lui Efrem şi Veniamín şi Manassì deşteaptă puternicia ta şi vino spre a mântui pre noi.**
4. **Dumnezeule, întoarce pre noi şi arată faţa ta, şi ne vom mântui.**
5. **Doamne, Dumnezeul puterilor, până când te vei mânia spre ruga robilor tăi?**
6. **Hrăni-vei pre noi cu pâine de lacrămi şi ne vei adăpa cu lacrămi întru măsură?**
7. **Pus-ai pre noi întru prigonire vecinilor noştri, şi vrăjmaşii noştri au batjocurit pre noi.**
8. **Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce pre noi şi arată faţa ta, şi ne vom mântui.**
9. **Via din Eghípet ai mutat, gonit-ai neamuri şi ai răsădit pre ea;**
10. **Cale ai făcut înaintea ei şi ai răsădit rădăcinile ei, şi a umplut pământul;**
11. **Acoperit-a munţii umbra ei şi mlădiţele ei chedrii lui Dumnezeu;**
12. **Întins-a viţele sale până la mare şi până la râuri odraslele sale.**

13. **Pentru ce ai surpat gardul ei şi culeg pre ea toţi cei ce trec pre cale?**
14. **Stricat-a pre ea vierul din pădure, şi porcul sălbatic o a păscut.**
15. **Dumnezeul puterilor, întoarce-te dară, şi caută din ceriu şi vezi, şi cercetează via ceasta**
16. **Şi săvârşeşte pre ea, pre carea a sădit dreapta ta, şi pre fiul omului, carele ai întărit ţie.**
17. **Arsă fiind cu foc şi săpată afară, de certarea feţei tale vor pieri.**
18. **Facă-se mâna ta preste bărbatul dreptei tale şi preste fiul omului, pre carele ai întărit ţie;**
19. **Şi nu ne vom depărta dela tine: viia-vei pre noi, şi numele tău vom chema.**
20. **Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce pre noi şi arată faţa ta, şi ne vom mântui.**

Întru sfârşit, pentru teascuri: Psalm al lui Asaf, **80.**

Bucuraţi-vă lui Dumnezeu, ajutoriului nostru, strigaţi Dumnezeului lui Iacóv;
3. **Luaţi psalm şi daţi timpină, psaltire înfrumuseţată cu alăută;**
4. **Trâmbiţaţi în lună nouă cu trâmbiţă, în ziua cea binevestită a praznicului vostru;**
5. **Că porunca lui Israil este, şi judecata Dum-**

nezeului lui Iacóv.
6. Mărturie în Iosif au pus pre ea când a ieșit el din pământul Eghípetului; limba carea nu a știut a auzit;
7. Scos-au de sub sarcină spatele lui, mâinile lui în coșniță au robit.
8. Întru necaz m'ai chemat, și te-am izbăvit; auzitu-te-am în ascunderea viforului, cercatu-te-am la apa împrotivă-grăirii.
9. Auzi, norodul meu, și voiŭ mărturisi ție, Israile, de vei auzi pre mine:
10. Nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici te vei închina la dumnezeu strein:
11. Că eu sânt Domnul Dumnezeul tău, cel ce te-am scos din pământul Eghípetului; lărgește gura ta și voiŭ umplea pre ea.
12. Și nu a auzit norodul meu glasul meu, și Israil nu a luat aminte mie:
13. Și am slobozit pre dânșii dupre meșteșugurile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugurile lor.
14. De m'ar fi auzit norodul meu, Israil în căile mele de ar fi umblat,
15. Întru nimic pre vrăjmașii lor aș fi smerit, și asupra celor ce necăjesc pre dânșii aș fi pus mâna mea.

16. Vrăjmașii Domnului au mințit lui, și va fi vremea lor în veac.
17. Și au hrănit pre ei din grăsimea grâului, și cu miere din piatră au săturat pre dânșii.

Slavă...

Psalm al lui Asaf, **81**.

Dumnezeu au stătut în adunarea dumnezeilor, și în mijloc pre dumnezei va judeca.
2. Până când judecați nedreptate, și fețele păcătoșilor priimiți?
3. Judecați sirimanului și săracului, pre cel smerit și pre cel sărac îndreptățiți;
4. Scoateți pre cel sărac și pre cel mișel, din mâna păcătosului izbăviți pre dânsul.
5. Nu au cunoscut, nici au priceput, întru întunerec umblă: clătească-se toate temeliile pământului.
6. Eu am zis: Dumnezei sânteți și fii ai Celui Preaînalt toți;
7. Voi însă ca oameni veți muri, și ca unul dintre boieri veți cădea.
8. Scoală, Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moșteni întru toate neamurile.

Cântare a psalmului lui Asaf, **82**.

Dumnezeule, cine se va asemăna ție? Să nu taci, nici să te îmblânzești, Dumnezeule;
3. **Că iată vrăjmașii tăi s'au întărâtat, și cei ce urăsc pre tine au ridicat capul,**
4. **Asupra norodului tău au meșteșugit gând și s'au sfătuit improtiva sfinților tăi:**
5. **Zis-au: Veniți și să pierdem pre dânșii dintru neamuri și nu se mai pomenească numele lui Israil încă.**
6. **Că s'au sfătuit întru o unire dimpreună, împrotiva ta legământ au legat.**
7. **Sălașurile Iduméilor și Ismailténii, Moáv și Agarénii,**
8. **Ghevál și Ammón și Amalík, și cei de alt neam cu cei ce lăcuesc în Tír;**
9. **Că și Assúr a venit împreună cu dânșii, făcutu-s'au spre ajutoriu fiilor lui Lót.**
10. **Fă lor ca lui Madiám și Sisárii, ca lui Iavín la râul Kissón;**
11. **Pierit-au în Aendór, făcutu-s'au ca gunoiul pământului.**
12. **Pune pre boierii lor ca pre Orív și Zív și Zeveè și Salmanà, pre toți boierii lor,**

[illegible]. **Carii au zis: Să moștenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu.**
14. **Dumnezeul meu, pune pre ei ca o roată, ca pre o trestie naintea feței vântului.**
15. **Ca un foc ce va arde pădurea, ca o văpaie ce va mistui munții:**
16. **Așa vei goni pre dânșii întru viforul tău și întru mânia ta vei turbura pre ei.**
17. **Umple fețele lor de ocară, și vor căuta numele tău, Doamne.**
18. **Rușineze-se și să se turbure în veacul veacului, și să se înfrunteze și să piară;**
19. **Și să cunoască ei că numele îți este Domnul, tu Unul cel Preaînalt preste tot pământul.**

Întru sfârșit, pentru teascuri: fiilor lui Korè, psalm, **83**.

Cât sânt de iubite sălașurile tale, Doamne al puterilor.
3. **Dorește și se sfârșește sufletul meu spre curțile Domnului, inima mea și trupul meu s'au bucurat de Dumnezeul cel viu.**
4. **Că pasărea a aflat eiși casă și turtureaua cuib eiși, unde va pune puii săi: altarele tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.**

5. Fericiți cari lăcuiesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lăuda.
6. Fericit bărbatul, căruia este ajutoriul lui de la tine: suișuri în inima sa a pus,
7. În valea plângerii, în locul carele a pus; că blagoslovenie va da cel ce pune lege.
8. Merge-vor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.
9. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, pleacă urechea, Dumnezeul lui Iacóv.
10. Scutitoriul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută la fața unsului tău.
11. Că mai bună ó zi în curțile tale decât mii: ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a lăcui în sălașurile păcătoșilor.
12. Căci milă și adevăr iubește Domnul, Dumnezeu har și slavă va da; Domnul nu va lipsi de bunătăți pre cei ce umblă în nerăutate.
13. Doamne, Dumnezeul puterilor, fericit omul ce nădăjduiește întru tine.

Întru sfârșit: fiilor lui Korè, psalm, **84.**

Bine ai voit, Doamne, pământului tău, întors-ai robia lui Iacóv;
3. Lăsat-ai fărădelegile norodului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

4. Potolit-ai toată mânia ta, întorsu-te-ai de către mânia iuțimii tale.
5. Întoarce pre noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, și întoarce iuțimea ta dela noi.
6. Au doară în veci te vei mânia spre noi? Sau vei întinde mânia ta din neam în neam?
7. Dumnezeule, tu întorcându-te vei viia pre noi, și norodul tău se va veseli de tine.
8. Arată nouă, Doamne, mila ta, și mântuirea ta dă nouă.
9. Auzi-voiŭ ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace preste norodul său, și preste cei cuvioși ai săi, și preste cei ce își întorc inima spre dânsul.
10. Însă aproape este de cei ce se tem de dânsul mântuirea lui, ca să sălășluiască slava în pământul nostru.
11. Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat;
12. Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din ceriu a privit:
13. Că Domnul va da bunătate, și pământul nostru va da rodul său;
14. Dreptatea înaintea lui va merge și va pune în cale pașii săi.

Slavă...

DUPRE A UNSPREZECEA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori,* **Preasfântă Treime...,** *şi dupre* **Tatăl nostru...,** *troparele cestea, glas 2:*

Având, suflete al meu, leacul pocăinţei, apropie-te lăcrămând, cu suspinuri strigând Tămăduitoriului sufletelor şi trupurilor: Slobozeşte-mă, de-oameni-Iubitoriule de greşalele mele şi mă numără împreună cu curva şi cu tâlhariul şi cu vameşul, şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pocăinţa vameşului nu am râvnit şi lacrămile curvei nu am câştigat, că sânt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea ta mă mântuieşte, Hristoase Dumnezeule, ca un Iubitoriu de oameni.

Şi acum...

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pre Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să dăruiască nouă iertare de păcate, mai nainte de sfârşit, şi mare milă.

Doamne miluieşte, *de 40 de ori,*

şi rugăciunea ceasta:

Străluceşte întru inimile noastre, de-oameni-iubitoriule Stăpâne, cea a cunoaşterii Dumnezeirii Tale neamestecată lumină, şi ai minţii noastre ochii deschide spre înţelegerea evanghelicestilor tale propovăduiri. Împlântă întru noi şi frica fericitelor Tale porunci, ca poftele cele trupeşti toate călcând, duhovnicească vieţuire să petrecem, toate cele spre bună-plăcerea Ta, şi cugetând, şi făcând. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi Mântuitoriul sufletelor noastre, şi Ţie slavă nălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi întrutot-sfântului, şi bunului, şi de-viaţă-făcătoriului Tău Duh, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciune a lui Davíd, **85.**

Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și lipsit sânt eu.
2. **Păzește sufletul meu, căci cuvios sânt; mântuiește pre robul tău, Dumnezeul meu, pre cel ce nădăjduiește spre tine.**
3. **Miluiește-mă, Doamne, căci către tine voiŭ striga toată ziua.**
4. **Veselește sufletul robului tău, căci către tine am ridicat sufletul meu.**
5. **Că tu, Doamne, ești bun și blând și multmilostiv tuturor celor ce cheamă pre tine.**
6. **Pleacă urechea, Doamne, spre rugăciunea mea și ia aminte glasul rugii mele.**
7. **În ziua necazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit.**
8. **Nu este asemenea ție între dumnezei, Doamne, și nu este dupre lucrurile tale.**
9. **Toate neamurile, câte ai făcut, vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău,**
10. **Că mare ești tu, și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu, Unul.**
11. **Povățuiește-mă, Doamne, în calea ta, și voiŭ merge întru adevărul tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele tău.**

12. **Mărturisi-mă-voiŭ ție, Doamne, Dumnezeul meu, din toată inima mea, și voiŭ slăvi numele tău în veac,**
13. **Căci mila ta mare este preste mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.**
14. **Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, și adunarea celor tari a căutat sufletul meu, și nu au pus pre tine înaintea lor.**
15. **Și tu, Doamne, Dumnezeul meu, ești îndurat și milostiv, îndelung-răbdătoriu și multmilostiv și adevărat.**
16. **Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria ta slujnicului tău și mântuiește pre fiul slujnicei tale.**
17. **Fă cu mine semn spre bine, și să vază cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, ai ajutat mie și m'ai mângâiat.**

Fiilor lui Korè, psalm al cântării, **86.**

Temeliile lui în munții cei sfinți: iubește Domnul porțile Sionului mai mult decât toate sălașurile lui Iacóv.
3. **Preaslăvite s'au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.**
4. **Pomeni-voiŭ de Raáv și de Vavilon celor ce**

cunosc pre mine; și iată cei de alt neam, și Tí-
rul și norodul Ethiopilor, aceștia s'au născut a-
colo.
5. Maică Sion, va zice omul, și om s'a născut în-
tru dânsul, și însuși au întemeiat pre dânsul
cel Preaînalt.
6. Domnul va povesti în scriptura noroadelor
și a boierilor acestora ce s'au născut în el.
7. Precum celor ce se veselesc, tuturor lăcașul
întru tine este.

Cântare a psalmului fiilor lui Korè, întru sfâr-
șit, pentru Maeléth spre a răspunde cuvânt: spre
pricepere lui Ethám Israilteanul, **87**.

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua
am strigat, și noaptea înaintea ta:
3. Intre înaintea ta rugăciunea mea, pleacă u-
rechea ta spre ruga mea.
4. Că s'a umplut de rele sufletul meu, și viața
mea de iad s'a apropiat;
5. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groa-
pă, făcutu-m'am ca un om neajutorit.
6. Întru cei morți slobod: ca cei răniți ce dorm
în mormânt, de carii nu ți-ai mai adus aminte,
și ei dela mâna ta s'au lepădat.

7. Pusu-m'au în groapa cea mai dedesupt, în-
tru cele întunecate și în umbra morții.
8. Asupra mea s'a întărit iuțimea ta, și toate
valurile tale ai adus preste mine.
9. Depărtat-ai pre cunoscuții mei dela mine,
pusu-m'au urâciune loruși; datu-m'am și nu
am ieșit.
10. Ochii mei au slăbit de sărăcie: strigat-am
către tine, Doamne, toată ziua, tins-am către ti-
ne mâinile mele.
11. Au doară morților vei face minuni? Au tă-
măduitorii vor înviia pre ei, și se vor mărturisi
ție?
12. Au doară spune-va cineva în mormânt mi-
la ta, și adevărul tău în pierzanie?
13. Au cunoaște-se-vor în întunerec minunile
tale și dreptatea ta în pământ uitat?
14. Și eu către tine, Doamne, am strigat, și di-
mineața rugăciunea mea te va întâmpina.
15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, în-
torci fața ta dela mine?
16. Sărac sânt eu și întru ostenele din tinere-
țele mele, și nălțându-mă m'am smerit și m'am
mâhnit.
17. Preste mine au venit mâniile tale, înfrico-
șările tale m'au turburat,

18. Încunjuratu-m'au ca apa toată ziua, cu-
prinsu-m'au împreună.
19. Depărtat-ai dela mine prieten şi vecin, şi
pre cunoscuţii mei din ticăloşie.

Slavă...

Al priceperii lui Ethám Israilteanul, **88**.

Milele tale, Doamne, în veac voiŭ cânta,
în neam şi în neam vesti-voiŭ adevărul
tău în gura mea,
3. Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceriuri
se va găti adevărul tău.
4. Legat-am legământ celor aleşi ai mei, jura-
tu-m'am lui Davíd, robului meu.
5. Până în veac voiŭ găti sămânţa ta şi voiŭ zi-
di în neam şi în neam scaunul tău.
6. Mărturisi-vor ceriurile minunile tale, Doam-
ne, şi adevărul tău în adunarea sfinţilor.
7. Că cine în nouri se va potrivi cu Domnul, a-
semăna-se-va Domnului intre fiii lui Dumnezeu?
8. Dumnezeu, cel ce se proslăveşte în sfatul sfin-
ţilor, mare şi înfricoşat este preste toţi cei dim-
prejurul lui.
9. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este ase-
menea ţie? Tare eşti, Doamne, şi adevărul tău
împrejurul tău.

10. Tu stăpâneşti puterea mării, şi pornirea
valurilor ei tu potoleşti.
11. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru,
întru braţul puterii tale ai risipit pre vrăjmaşii
tăi.
12. Ale tale sânt ceriurile, şi al tău este pămân-
tul, lumea şi plinirea ei tu ai întemeiat.
13. Miazănoaptea şi marea tu ai zidit, Thavór-
iul şi Ærmonul întru numele tău se vor bucura.
14. Braţul tău este cu putere: întărească-se mâ-
na ta, nalţe-se dreapta ta.
15. Dreptatea şi judecata gătirea scaunului tău,
mila şi adevărul vor merge naintea feţei tale.
16. Fericit norodul carele cunoaşte strigarea:
Doamne, întru lumina feţei tale vor merge
17. Şi întru numele tău se vor bucura toată zi-
ua, şi întru dreptatea ta se vor înălţa.
18. Că lauda puterii lor tu eşti, şi întru bună-
vrerea ta se va nălţa cornul nostru.
19. Că a Domnului este sprijineala, şi a Sfân-
tului lui Israil, Împăratului nostru.
20. Atunci ai grăit în vedenii fiilor tăi şi ai zis:
Pus-am ajutoriu asupra unui tare, nălţat-am
ales dintru norodul meu:
21. Aflat-am pre Davíd, robul meu, cu untde-
lemn sfânt al meu am uns pre el.

22. Pentru că mâna mea va ajuta lui, și brațul meu va întări pre dânsul;
23. Nu se va folosi vrăjmașul întru el, și fiul fărădelegii nu va adauge a face lui rău;
24. Și voiŭ tăia dela fața lui pre vrăjmașii lui, și pre cei ce urăsc pre el voiŭ înfrânge.
25. Și adevărul meu și mila mea cu dânsul, și întru numele meu se va nălța cornul lui;
26. Și voiŭ pune în mare mâna lui și în râuri dreapta lui.
27. Acela va chema pre mine: Tatăl meu ești tu, Dumnezeul meu și sprijinătoriul mântuirii mele;
28. Și eu întâiŭ-născut voiŭ pune pre dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului.
29. În veac voiŭ păzi lui mila mea, și legământul meu credincios lui;
30. Și voiŭ pune în veacul veacului sămânța lui, și scaunul lui precum zilele ceriului.
31. De vor părăsi fiii lui legea mea și dupre judecățile mele nu vor umbla,
32. Dreptățile mele de vor spurca, și poruncile mele nu vor păzi,
33. Cerceta-voiŭ întru toiag fărădelegile lor, și întru bătăi nedreptățile lor,
34. Dară mila mea nu voiŭ risipi dela dânșii,

nici voiŭ face nedreptate întru adevărul meu,
35. Nici voiŭ spurca legământul meu, și cele ce ies prin buzele mele nu voiŭ defăima.
36. O dată m'am jurat întru cel sfânt al meu, au minți-voiŭ lui David?
37. Sămânța lui în veac va rămânea, și scaunul lui ca soarele înaintea mea,
38. Și ca luna săvârșită în veac; și martur în ceriu, credincios.
39. Dară tu ai lepădat și ai defăimat, zăbovit-ai pre unsul tău;
40. Surpat-ai legământul robului tău, spurcat-ai în pământ sfințenia lui.
41. Oborât-ai toate gardurile lui, pus-ai întăriturile lui frică;
42. Jefuitu-au pre el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s'a ocară vecinilor săi.
43. Înălțat-ai dreapta celor ce necăjesc pre dânsul, veselit-ai pre toți vrăjmașii lui;
44. Întors-ai ajutoriul sabiei lui și nu ai apărat pre el în război.
45. Stricatu-l-ai din curăția lui, scaunul lui în pământ ai surpat;
46. Înmicșorat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai preste dânsul rușine.
47. Până când, Doamne, te întorci până în

sfârşit? Aprinde-se-va ca focul mânia ta?
48. Adu-ţi aminte ce este făptura mea; au doară în deşert ai zidit pre toţi fiii oamenilor?
49. Cine este omul, carele va fi viu şi să nu vază moarte? Să-şi izbăvească sufletul din mâna iadului?
50. Unde sânt milele tale cele dintru început, Doamne, cu carile te-ai jurat lui David întru adevărul tău?
51. Adu-ţi aminte, Doamne, de ocara robilor tăi, carea o am ţinut în sânul meu, a multe neamuri,
52. Cu carea au ocărât vrăjmaşii tăi, Doamne, cu carea au ocărât schimbarea Unsului tău.
53. Bine este cuvântat Domnul în veac. Fie, fie.

Slavă...

Rugăciune a lui Moisì omul lui Dumnezeu,
89.

Doamne, scăpare te-ai făcut nouă în neam şi în neam;
3. Mai nainte de ce s'au făcut munţii şi s'a plăzmuit pământul şi lumea, şi din veac şi până în veac Tu Eşti.
4. Nu întoarce pre om întru smerenie; şi ai zis: Întoarceţi-vă, fiii oamenilor.

5. Că o mie de ani înaintea ochilor tăi, Doamne, ca ziua de ieri, carea a trecut, şi o streajă în noapte.
6. Defăimările lor ani vor fi: dimineaţa, precum iarba trece, dimineaţa va înflori şi va trece, decuseară va cădea, învârtoşa-se-va şi se va usca.
7. Pentru că ne-am stins întru mânia ta şi întru iuţimea ta ne-am turburat.
8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea ta, veacul nostru întru luminarea feţei tale.
9. Că toate zilele noastre s'au stins, şi întru mânia ta ne-am stins:
10. Anii noştri ca un păianjen s'au socotit. Zilele anilor noştri, întru dânşii şaptezeci de ani, iar dacă în puteri, optzeci de ani, şi mai-multul lor, osteneală şi durere: că a venit blândeţe preste noi, şi ne vom pedepsi.
11. Cine cunoaşte puterea mâniei tale, şi de frica ta iuţimea ta să numere?
12. Dreapta ta aşa cunoscută fă mie, şi pre cei ferecaţi cu inima întru înţelepciune.
13. Întoarce-te, Doamne. Până când? Şi te înduplecă spre robii tăi.
14. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit:

15. În toate zilele noastre ne-am veselit: pentru zilele întru carile ai smerit pre noi, anii întru carii am văzut rele.
16. Și caută preste robii tăi și preste lucrurile tale, și povățuiește pre fiii lor,
17. Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, și lucrurile mâinilor noastre îndreptează preste noi, și lucrul mâinilor noastre îndreptează.

Laudă a cântării lui David, nescrisă deasupra la Iudei, **90.**

Cel ce lăcuește întru ajutoriul celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului ceriului va sălășlui.
2. **Zice-va Domnului: Sprijinătoriul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu, și voiŭ nădăjdui spre dânsul,**
3. **Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburătoriu.**
4. **Cu spatele sale va umbri ție, și subt aripile lui vei nădăjdui; cu armă te va încunjura adevărul lui.**
5. **Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,**

6. **De lucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare, și de dracul cel de amiázăzi.**
7. **Cădea-va despre laturea ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dară către tine nu se va apropia:**
8. **Fără numai cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.**
9. **Că tu, Doamne, nădejdea mea: pre cel Preaînalt ai pus scăpare ție.**
10. **Nu va veni către tine răul, și bătaie nu se va apropia întru sălașul tău;**
11. **Că îngerilor săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale:**
12. **Pre mâini te vor ridica, pentru ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău;**
13. **Preste aspidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca preste leu și preste bălaur.**
14. **Că spre mine a nădăjduit, și voiŭ izbăvi pre el; acoperi-voiŭ pre el, că a cunoscut numele meu.**
15. **Striga-va către mine, și voiŭ auzi pre el, cu dânsul sânt în necaz, scoate-voiŭ pre dânsul și-l voiŭ slăvi.**
16. **Cu lungime de zile voiŭ umple pre el și voiŭ arăta lui mântuirea mea.**

Slavă...

DUPRE A DOUĂSPREZECEA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori,* **Preasfântă Treime...,** *și dupre* **Tatăl nostru...,** *troparele cestea, glas 2:*

Doamne, cela ce ai priimit lacrămile curvei și ale lui Petru, și pre vameșul care dintru adânc a suspinat ai îndreptățit, și spre mine, carele cu umilință caz înaintea ta, îndură-te, Mântuitoriule, și mă miluiește.

Slavă...

Milostivește-te spre mine ca spre vameșul, Doamne, și ca pre curva mă curățește, Stăpâne, și ca pre Hananianca mă miluiește, dupre mare mila ta.

Și acum...

Maica Luminii, binecuvântată de-Dumnezeu-Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să răsară dimineață și mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluiește, *de 40 de ori, și rugăciunea ceasta:*

Doamne, Dumnezeul meu, cel unul bun și de-oameni-iubitoriu, cel unul milostiv și blând, cel unul adevărat și drept, cel unul îndurat și milostiv Dumnezeul nostru, vie puterea ta preste mine netrebnic robul tău și întărească-mă cu bunavestire a dumnezeieștii tale învățături. Stăpâne și de-oameni-iubitoriule, de-bine-iubitoriule, de-milostivire-iubitoriule, luminează cele dinlăuntru ale mele și toate mădulările cu voia ta. Curățește-mă de toată răutatea și păcatul. Păzește-mă neîntinat și fără de prihană de toată supărarea și lucrarea diavolului. Și dăruiește-mi, dupre bunătatea ta, ale tale să înțeleg, ale tale să cuget, și întru voile tale să petrec, cu a ta temere să mă tem, spre a face cele bineplăcute ție până la cea mai de pre urmă a mea suflare. Ca, dupre cea nepovestită mila ta, împreună să-mi păzești trupul și sufletul și mintea și gândurile, biserică nesupărată de toate cursele ce-mi stau înainte. Doamne al meu, Doamne, acoperă-mă cu milostivirea ta și să nu mă părăsești, pre păcătosul și necuratul și nevrednic robul tău. Că tu ești sprijinătoriul meu și întru tine este cântarea mea pururea, și ție slavă nălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalm al cântării, întru ziua Sâmbetei, **91**.

Bine este a se mărturisi Domnului şi a cânta numelui tău, Preaînalte,
3. **A vesti dimineaţa mila ta şi adevărul tău în toată noaptea,**
4. **În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.**
5. **Că m'ai veselit, Doamne, întru facerile tale, şi întru lucrurile mâinilor tale mă voiŭ bucura.**
6. **Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne; foarte s'au adâncat gândurile tale.**
7. **Bărbatul fără de minte nu va cunoaşte, şi cel neînţelegătoriu nu va înţelege cestea.**
8. **Când au răsărit păcătoşii ca iarba, şi s'au ivit toţi cei ce lucrează fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.**
9. **Iară tu Preaînalt în veac, Doamne;**
10. **Că iată vrăjmaşii tăi, Doamne, că iată vrăjmaşii tăi vor pieri, şi se vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea.**
11. **Şi se va nălţa ca al inorogului cornul meu, şi bătrâneţele mele în untdelemn gras,**
12. **Şi a privit ochiul meu întru vrăjmaşii mei, şi întru cei vicleni ce se scoală asupra mea auzi-va urechea mea.**

13. **Dreptul ca finicul va înflori, şi ca şi chedrul cel din Liván se va înmulţi.**
14. **Sădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori;**
15. **Încă se vor înmulţi întru bătrâneţe unse şi binepătimind vor fi.**
16. **Ca să vestească ei că drept este Domnul Dumnezeul nostru, şi nu este nedreptate întru dânsul.**

Întru ziua cea înainte de Sâmbătă, când s'a lăcuit pământul; laudă a cântării lui Davíd, **92**.

Domnul au împărăţit, întru podoabă s'au îmbrăcat, îmbrăcatu-s'au Domnul întru putere şi s'au încins: pentru că au întărit lumea, carea nu se va clăti.
2. **Gata este scaunul tău de atuncea, din veac Tu Eşti.**
3. **Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor:**
4. **Ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.**
5. **Minunate înălţările mării, minunat întru cele nalte Domnul.**
6. **Mărturiile tale s'au încredinţat foarte: ca-**

sei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru îndelungare de zile.

Psalm al lui Davíd, întru a patra a Sâmbetei, **93.**

Dumnezeul izbândirilor, Domnul, Dumnezeul izbândirilor cu îndrăzneală au stătut.
2. **Înalță-te, cela ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri.**
3. **Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii se vor făli,**
4. **Spune-vor și vor grăi nedreptate, grăi-vor toți cei ce lucrează fărădelegea?**
5. **Pre norodul tău, Doamne, au smerit, și moștenirea ta au dosădit,**
6. **Pre văduvă și pre sărac au omorât, și pre nemernic au ucis;**
7. **Și au zis: Nu va vedea Domnul, nici va înțălege Dumnezeul lui Iacóv.**
8. **Ci înțălegeți, cei fără de minte întru norod, și cei nebuni cândva înțelepțiți-vă.**
9. **Cel ce au sădit urechea, au nu aude, sau cel ce au plăzmuit ochiul, au nu înțălege?**
10. **Cel ce pedepsește neamurile, au nu va vădi, cel ce învață pre om cunoaștere;**
11. **Domnul cunoaște gândurile oamenilor că deșarte sânt.**

12. **Fericit omul ori pre carele vei pedepsi, Doamne, și din legea ta vei învăța pre el**
13. **Ca să-l îmblânzești din zilele cele năsălnice, până ce se va săpa păcătosului groapă.**
14. **Că nu va lepăda Domnul pre norodul său, și moștenirea sa nu va părăsi,**
15. **Până ce dreptatea se va întoarce întru judecată, și cei ce se țin de dânsa, toți cei drepți la inimă.**
16. **Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelegea?**
17. **De nu ar fi fost că Domnul au ajutat mie, puțin și ar fi lăcuit în iad sufletul meu.**
18. **De am zis: Clătitu-s'a piciorul meu, mila ta, Doamne, a ajutat mie:**
19. **Dupre mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâierile tale au veselit sufletul meu.**
20. **Să nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegii, cel ce plăzmuiește trudă preste poruncă.**
21. **Vâna-vor asupra sufletului dreptului și sânge nevinovat vor osândi.**
22. **Și s'au făcut mie Domnul spre scăpare, și Dumnezeul meu spre ajutoriul nădejdii mele;**
23. **Și va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor, și dupre viclenia lor va pierde pre dânșii Domnul Dumnezeu.**

Slavă...

Laudă a cântării lui David, nescrisă deasupra la Evrei, **94**.

Veniți să ne bucurăm Domnului, și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitoriului nostru;
2. **Să întâmpinăm fața lui întru mărturisire și în psalmi să strigăm lui.**
3. **Că Dumnezeu mare este Domnul și Împărat mare preste tot pământul;**
4. **Că în mâna lui sânt marginile pământului, și nălțimile munților ale lui sânt;**
5. **Că a lui este marea, și el o au făcut, și uscatul mâinile lui au plăzmuit.**
6. **Veniți să ne închinăm și să cădem lui, și să plângem înaintea Domnului, celui ce ne-au făcut pre noi;**
7. **Că acela este Dumnezeul nostru, și noi norodul pășunii lui și oile mâinii lui. Astăzi, de veți auzi glasul lui,**
8. **Nu vă învârtoșați inimile ca întru întărâtare, precum în ziua ispitirii în pustie,**
9. **Unde m'au ispitit părinții voștri, cercatum'au și au văzut lucrurile mele.**
10. **Patruzeci de ani m'am scârbit spre neamul acela, și am zis: Pururea rătăcesc cu inima, iară ei nu au cunoscut căile mele.**
11. **Că m'am jurat întru mânia mea: De vor intra întru odihna mea.**

Laudă a cântării lui David, când s'a zidit casa dupre robie; nescrisă deasupra la Evrei, **95**.

Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul;
2. **Cântați Domnului, binecuvântați numele lui, binevestiți din zi în zi mântuirea lui;**
3. **Vestiți întru neamuri slava lui, în toate noroadele minunile lui.**
4. **Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfricoșat mai presus decât toți dumnezeii:**
5. **Că toți dumnezeii păgânilor draci sânt; dară Domnul ceriurile au făcut.**
6. **Mărturisire și frumusețe naintea lui, sfințenie și mare cuviință întru sfințirea lui.**
7. **Aduceți Domnului, părințiile neamurilor, aduceți Domnului slavă și cinste;**
8. **Aduceți Domnului slavă numelui lui, ridicați jertfe și intrați în curțile lui;**
9. **Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui, să se clătească de fața lui tot pământul.**

10. Spuneți întru neamuri că Domnul au împărățit, că au întărit lumea carea nu se va clăti, judeca-va noroadele întru dreptate.
11. Veselească-se ceriurile, și să se bucure pământul, clătească-se marea și plinirea ei;
12. Bucura-se-vor câmpii și toate câte sânt întru dânșii, atuncea se vor bucura toate lemnele pădurii
13. De fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul; judeca-va lumea întru dreptate și noroadele întru adevărul său.

Psalm al lui Davíd, când pământul lui s'a așezat; nescris deasupra la Iudei, **96.**

Domnul au împărățit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.
2. Nour și negură împrejurul lui, dreptate și judecată îndreptarea scaunului lui.
3. Foc înaintea lui va merge, și va arde împrejur pre vrăjmașii lui;
4. Strălucit-au fulgerele lui lumii: văzut-a, și s'a clătit pământul.
5. Munții ca ceara s'au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.
6. Vestit-au ceriurile dreptatea lui, și au văzut

toate noroadele slava lui.
7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor cioplíți, cei ce se laudă întru idolii lor: închinați-vă lui toți îngerii lui.
8. Auzit-a și s'a veselit Sionul, și s'au bucurat fiicele jidovimii pentru judecățile tale, Doamne;
9. Că tu ești Domn Preaînalt preste tot pământul, foarte te-ai preaînălțat mai presus decât toți dumnezeii.
10. Cei ce iubiți pre Domnul, urâți cele viclene; păzește Domnul sufletele cuvioșilor săi, din mâna păcătosului va izbăvi pre dânșii.
11. Lumină a răsărit dreptului, și celor drepți cu inima veselie.
12. Veseliți-vă, cei drepți, întru Domnul, și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei lui.

Slavă...

Psalm al lui Davíd, **97.**

Cântați Domnului cântare nouă, că minunate au făcut Domnul: mântuitu-a pre el dreapta lui și brațul cel sfânt al lui.
2. Cunoscută au făcut Domnul mântuirea sa, înaintea neamurilor au descoperit dreptatea sa.
3. Pomenit-au mila sa lui Iacóv și adevărul său

casei lui Israil: văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.
4. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, glăsuiți și vă bucurați și cântați;
5. Cântați Domnului în alăută, în alăută și glas de psalm;
6. În trâmbițe ferecate și glas de trâmbiță de corn strigați înaintea Împăratului Domnului.
7. Clătească-se marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce lăcuesc întru dânsa;
8. Râurile vor bate cu mâna dimpreună, munții se vor bucura
9. De fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul: judeca-va lumea întru dreptate și noroadele întru îndreptare.

Psalm al lui David, **98**.

Domnul au împărățit, să se mânie noroadele; cel ce șade pre Heruvimi, clătească-se pămânul.
2. **Domnul în Sion mare este, și înalt preste toate noroadele.**
3. **Mărturisească-se numelui tău celui mare, că înfricoșat și sfânt este.**
4. **Și cinstea împăratului judecată iubește: tu ai gătit îndreptări, judecată și dreptate în Iacóv tu ai făcut.**
5. **Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor lui, că sfânt este.**
6. **Moisì și Aaron între preoții lui, și Samuíl între cei ce cheamă numele lui: chemat-au pre Domnul, și el au auzit pre ei.**
7. **În stâlp de nour au grăit către dânșii: că păzeau mărturiile lui și poruncile lui, carile au dat lor.**
8. **Doamne, Dumnezeul nostru, tu ai auzit pre ei; Dumnezeule, tu milostiv te-ai făcut lor și izbândind spre toate izvodirile lor.**
9. **Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt Domnul Dumnezeul nostru.**

Psalm al lui David, întru mărturisire, **99**.

Strigați lui Dumnezeu tot pământul:
2. **Slujiți Domnului întru veselie, intrați înaintea lui întru bucurie.**
3. **Cunoașteți că Domnul, acesta este Dumnezeul nostru, acesta ne-au făcut pre noi, și nu noi, iară noi norodul lui și oile pășunii lui.**
4. **Intrați în porțile lui întru mărturisire, în curțile lui întru cântări; mărturisiți-vă lui,**

lăudați numele lui.
5. Că bun este Domnul, în veac mila lui, și până în neam și în neam adevărul lui.

Psalm al lui Davíd, **100**.

Milă și judecată voiŭ cânta ție, Doamne,
2. Cânta-voiŭ și voiŭ înțălege în cale fără prihană; când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele.
3. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fără-de-lege, pre cei ce făceau călcări de lege am urât:
4. Nu s'a lipit de mine inimă îndărătnică; pre cel ce se abate dela mine, pre cel viclean, nu am cunoscut.
5. Pre cel ce clevetea întru ascuns pre vecinul său, pre acela am gonit; cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta nu am mâncat.
6. Ochii mei preste credincioșii pământului, ca să șază ei împreună cu mine; cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.
7. Nu va lăcui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie, cel ce grăiește nedreptăți nu s'a îndreptățit înaintea ochilor mei.

8. În dimineți am ucis pre toți păcătoșii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

DUPRE A TREISPREZECEA CATHISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 4:*

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuiește și din lucruri nu este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă...

Ca fiind de față Judecătoriul grijește-te, suflete, și-ți adu aminte de ceasul înfricoșatei zile; că judecata nemilostivă este celor ce nu au făcut milă. Strigă dar către Hristos Dumnezeu: Cunoscătoriule de inimi, greșit-am! Mai nainte, până nu mă osândești, miluiește-mă!

Și acum...

A înfricoșatei tale, și groaznicei și nemitarnicei judecăți, Hristoase, luând în minte ziua și ceasul, mă cutremur ca un făcătoriu de rele al ru-

șinii, fapte și lucruri cumplite având, carile eu singur am lucrat cu sârguință. Pentru aceea caz cu frică înaintea ta, strigând cu durere: Pentru rugăciunile celeia ce te-a născut, Multmilostive, mântuiește-mă.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta:

Doamne Sfinte, cel ce lăcuești întru cele nalte și cu ochiul tău cel atoatevăzătoriu cauți asupra a toată zidirea, ție am plecat grumazii sufletului și ai trupului; și ne rugăm ție, Sfinte al sfinților: tinde mâna ta cea nevăzută dintru sfânt lăcașul tău și ne blagoslovește pre toți. Și orice am greșit ție, cu voie sau fără de voie, ca un bun și de-oameni-iubitoriu Dumnezeu iartă, dăruind nouă și cele lumești ale tale bunătăți. Că al tău este a milui și a mântui, Hristoase Dumnezeul nostru, și ție slavă nălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea săracului, când se mâhnește, și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa, **101**.

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la tine să vie.
3. Nu întoarce fața ta dela mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea ta; ori în ce zi te voiŭ chema, degrab mă auzi.
4. Că s'au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca o uscăciune s'au uscat.
5. Rănit am fost ca iarba și s'a uscat inima mea, că am uitat a mânca pâinea mea.
6. De glasul suspinului meu s'a lipit osul meu de carnea mea.
7. Asemănatu-m'am cu pelicanul pustiei, făcutu-m'am precum corbul de noapte în loc nelăcuit,
8. Privegheat-am și m'am făcut ca pasărea ce este osebită pre casă.
9. Toată ziua m'au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.
10. Că cenușă ca pâinea mâncam și băutura mea cu plângere amestecam
11. De către fața mâniei tale și a iuțimii tale, că nălțându-mă m'ai surpat.
12. Zilele mele ca umbra s'au plecat, și eu ca

iarba m'am uscat.
13. Dară tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea ta în neam și în neam.
14. Tu, sculând, te vei îndura spre Sion, că vremea a te îndura spre el, că a venit vremea.
15. Că bine au voit robii tăi pietrile lui, și de țărâna lui le va fi milă.
16. Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava ta,
17. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta în slava sa.
18. Căutat-au spre rugăciunea celor smeriți și nu au defăimat cererea lor.
19. Să se scrie ceasta pentru alt neam, și norodul ce se zidește va lăuda pre Domnul.
20. Că s'au plecat dintru nălțimea cea sfântă a lui, Domnul din ceriu pre pământ au privit,
21. Ca să auză suspinul celor ferecați, să dezlege pre fiii celor omorâți,
22. Ca să vestească în Sion numele Domnului și lauda lui în Ierusalim
23. Când se vor aduna noroadele dimpreună și împărații ca să slujească Domnului.
24. Răspuns-a lui în calea tăriei lui: Împuținarea zilelor mele vestește-mi;
25. Nu duce pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, în neamul neamurilor anii tăi.

26. Întru început tu, Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sânt ceriurile:
27. Acelea vor pieri, dară tu vei rămânea; și toate ca o haină se vor învechi, și ca un vestmânt vei învăli pre ele și se vor schimba.
28. Dară tu același ești, și anii tăi nu vor lipsi.
29. Fiii robilor tăi vor sălășlui, și sământa lor în veac se va îndrepta.

Psalm al lui David, 102.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și toate cele din lăuntrul meu numele cel sfânt al lui.
2. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și nu uita toate răsplătirile lui:
3. Pre cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale;
4. Pre cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pre cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;
5. Pre cel ce umple de bunătăți dorirea ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tineretele tale.
6. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce se face strâmbătate.
7. Cunoscute au făcut căile sale lui Moisì, fiilor lui Israil voile sale.

8. Îndurat și milostiv Domnul, îndelung-răbdătoriu și multmilostiv;
9. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia;
10. Nu dupre fărădelegile noastre au făcut nouă, nici dupre păcatele noastre au răsplătit nouă.
11. Că dupre nălțimea ceriului dela pământ au întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el;
12. Pre cât sânt depărtate răsăriturile dela apusuri, depărtat-au dela noi fărădelegile noastre.
13. În ce chip miluiește tatăl pre fii, miluit-au Domnul pre cei ce se tem de dânsul,
14. Că el au cunoscut zidirea noastră: adusu-și-au aminte că țărână sântem.
15. Omul, ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori;
16. Că duh a trecut întru dânsul și nu va fi, și nu se va mai cunoaște locul său.
17. Dară mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de dânsul,
18. Și dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul lui și își aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele.
19. Domnul în ceriu au gătit scaunul său, și împărăția lui pre toți stăpânește.

20. Binecuvântați pre Domnul, toți îngerii lui, cei puternici în vârtute carii faceți cuvântul lui spre a auzi glasul cuvintelor lui;
21. Binecuvântați pre Domnul, toate puterile lui, slujitorii lui cari faceți voia lui;
22. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui în tot locul stăpânirii lui; binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul.

Slavă...

Psalm al lui David, pentru a lumii alcătuire, **103.**

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-te-ai foarte; întru mărturisire și marecuviință te-ai îmbrăcat:
2. Cel ce te învălești cu lumina ca și cu o haină, cela ce întinzi ceriul ca o piele;
3. Cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui, cela ce pui nourii suirea ta, cel ce umbli preste aripile vânturilor;
4. Cel ce faci pre îngerii tăi duhuri și pre slujitorii tăi pară de foc.
5. Cel ce întemeiezi pământul preste întărirea lui, nu se va pleca în veacul veacului.
6. Adâncul ca o haină îmbrăcămintea lui, pres-

te munți sta-vor ape;
7. De către certarea ta vor fugi, de glasul tunetului tău se vor înfricoșa.
8. Se suie munți și se pogoară câmpi, în locul în carele ai întemeiat pre ele;
9. Hotar ai pus, carele nu vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.
10. Cela ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape;
11. Adăpa-vor toate hiarele câmpului, priimi-vor colúnii întru setea lor;
12. Preste acelea paserile ceriului vor sălășlui, din mijlocul pietrilor vor da glas.
13. Cel ce adăpi munții din cele mai pre deasupra ale tale, din rodul lucrurilor tale se va sătura pământul.
14. Cel ce răsai iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor, ca să scoață pâine din pământ;
15. Și vinul veselește inima omului ca să veselească fața cu untdelemn, și pâinea inima omului întărește.
16. Sătura-se-vor lemnele câmpului, chedrii Livánului pre carii ai sădit.
17. Acolo paserile vor încuiba, lăcașul cocorului mai presus de ele.

18. Munții cei nalți cerbilor, piatra scăpare iepurilor.
19. Făcut-au luna spre vremi, soarele a cunoscut apusul său.
20. Pus-ai întunerec și s'a făcut noapte, întru aceea vor trece toate hiarele pădurii,
21. Puii leilor răcnind ca să apuce și să ceară dela Dumnezeu mâncare lor.
22. Răsărit-a soarele, și s'au adunat, și în culcușurile lor vor zăcea;
23. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.
24. Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne: toate întru înțelepciune ai făcut; umplutu-s'a pământul de zidirea ta.
25. Marea ceasta, cea mare și largă, acolo jigănii cărora nu este număr, jivini mici cu mari;
26. Acolo corăbii umblă, bălaurul acesta, pre carele ai plăzmuit a se juca întru dânsa.
27. Toate către tine așteaptă ca să dai lor hrană la bună vreme.
28. Dând tu lor vor aduna, deschizând tu mâna, toate se vor umplea de bunătate.
29. Întorcându-ți dară fața, se vor turbura; lua-vei duhul lor, și se vor sfârși, și în țărâna sa se vor întoarce.

30. Trimite-vei Duhul tău, şi se vor zidi, şi vei
înnoì faţa pământului.
31. Fie slava Domnului în veci, veseli-se-va
Domnul de lucrurile sale;
32. Cel ce caută spre pământ şi face pre el de
se cutremură, cel ce se atinge de munţi şi fu-
megă.
33. Cânta-voiŭ Domnului în viaţa mea, cânta-
voiŭ Dumnezeului meu, până ce voiŭ fi:
34. Îndulcească-se lui voroava mea, iară eu
mă voiŭ veseli de Domnul.
35. Lipsească păcătoşii de pre pământ, şi cei
fără-de-lege, ca să nu fie ei. Binecuvintează, su-
flete al meu, pre Domnul.

Slavă...

Alliluia, 104.

Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi nu-
mele lui, vestiţi întru neamuri lucrurile
lui;
2. Glăsuiţi lui şi cântaţi pre el, povestiţi toate
minunile lui.
3. Lăudaţi-vă întru numele cel sfânt al lui, ve-
selească-se inima celor ce caută pre Domnul;
4. Căutaţi pre Domnul şi vă întăriţi, căutaţi
faţa lui pururea.

5. Aduceţi-vă aminte de minunile lui, carile au
făcut, de minunile lui şi de judecăţile gurii lui,
6. Sămânţa lui Avraám robii lui, fiii lui Iacóv
aleşii lui.
7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în
tot pământul judecăţile lui.
8. Adusu-şi-au aminte în veac de legământul
lui, de cuvântul carele au poruncit întru o mie
de neamuri,
9. Carele au aşezat lui Avraám, şi jurământul
său lui Isaác,
10. Şi au pus pre el lui Iacóv spre poruncă şi
lui Israil spre legământ vecînic,
11. Zicând: Ţie voiŭ da pământul lui Hanaan,
funia moştenirii voastre,
12. Când erau ei la număr puţini, împuţinaţi
şi nemernici întru dânsul.
13. Şi au trecut din neam în neam, şi dela o
împărăţie la alt norod;
14. Nu au lăsat om să facă lor strâmbătate şi
au certat pentru dânşii împăraţi:
15. Nu vă atingeţi de unşii mei şi întru proro-
cii mei nu vicleniţi.
16. Şi au chemat foamete pre pământ, toată în-
tărirea pâinii au zdrobit;
17. Trimis-au înaintea lor om, rob s'a vândut

Iosìf.
18. Smerit-au în obezi picioarele lui, prin fier
a trecut sufletul lui
19. Până ce au venit cuvântul lui, cuvântul Dom-
nului au aprins pre el.
20. Trimis-a împăratul și slobozì pre el, voie-
vodul norodului, și lăsà pre el.
21. Pusu-a pre el domn casei lui și boier a toa-
tă avuția lui,
22. Ca să certe pre boierii lui ca însuși pre si-
ne, și pre cei bătrâni ai lui să înțelepțească.
23. Și a intrat Israil în Eghípet, și Iacóv a ne-
mernicit în pământul lui Hám.
24. Și au înmulțit pre norodul său foarte, și au
întărit pre el mai mult decât pre vrăjmașii lui.
25. Întors-au inima lor ca să urască pre noro-
dul său, ca să vicleneáscă întru robii săi.
26. Trimis-au pre Moisì, robul său, pre Aaron,
pre carele au ales luiși;
27. Pus-au întru dânșii cuvintele semnelor sa-
le și ale minunilor sale în pământul lui Hám.
28. Trimis-au întunerec, și i-au întunecat, căci
au amărât cuvintele lui.
29. Întors-au apele lor în sânge și au omorât
peștii lor.
30. Scos-a pământul lor broaște în cămările

împăraților lor.
31. Zis-au, și a venit muscă câinească și muși-
ță în toate hotarele lor.
32. Pus-au ploile lor grindină, foc arzând în
pământul lor,
33. Și au bătut viile lor și smochinii lor, și au
zdrobit tot lemnul hotarului lor.
34. Zis-au, și a venit lăcustă și omidă, cărora
nu era număr,
35. Și au mâncat toată iarba în pământul lor,
și au mâncat tot rodul pământului lor.
36. Și au bătut pre tot întîiu-născutul în pă-
mântul lor, pârga a toată osteneala lor,
37. Și au scos pre ei cu argint și cu aur, și nu e-
ra întru semințiile lor bolnav.
38. Veselitu-s'a Eghípetul întru ieșirea lor,
căci căzuse frica lor preste dânșii.
39. Întins-au nour spre acoperirea lor și foc
ca să lumineze lor noaptea.
40. Cerșit-au, și au venit cârstéi, și cu pâine
cerească au săturat pre ei;
41. Desfăcut-au piatra, și au curs ape, pornit-
au întru cele fără de apă râuri.
42. Că și-au adus aminte de cuvântul cel sfânt
al său, cel către Avraám, robul său,
43. Și au scos pre norodul său întru bucurie și

pre cei aleși ai săi întru veselie.
44. Și au dat lor țările păgânilor, și trudele noroadelor au moștenit:
45. Ca să păzească dreptățile lui și legea lui să caute.

Slavă...

DUPRE A PATRUSPREZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 8:*

Ca și curva caz înaintea ta ca să iau iertare, și în loc de mir lacrămi îți aduc din inimă, ca și pre dânsa să mă miluiești, Mântuitoriule, și să-mi dai curățire păcatelor; căci ca și dânsa strig către tine: Izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

De ce nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai nainte de glăsuirea trâmbiței la judecată? Că atuncea nu va fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameșul și de curva carii strigau: Greșit-am ție, Doamne, miluiește-mă.

Și acum...

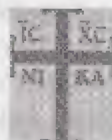
Ca ceea ce ai întrecut cu adevărat, cu nașterea ta, și puterile cerești, pururea Fecioară de-Dumnezeu-Născătoare, cari pentru tine cu Dumnezeirea ne-am îmbogățit, neîncetat pre tine mărim.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta:

Mulțămimu-ți Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate faci pentru binele vieții noastre, și că ai odihnit pre noi întru măsura nopții ce a trecut, și ne-ai sculat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinăciunea cinstitului și slăvitului tău Nume. Pentru aceasta rugămu-ne ție, Doamne: dă-ne har și putere să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere și a ne ruga neîncetat, și pururea la tine a căuta, Mântuitoriul și binefăcătoriul sufletelor noastre, cu frică și cu cutremur mântuirea noastră lucrând. Auzi-ne, dară, și miluiește pre noi, Îndurate. Zdrobește sub picioarele noastre pre nevăzuții și războinicii noștri vrăjmași. Priimește cele dupre putere ale noastre mulțămiri. Dă nouă har și putere întru deschiderea gurii noastre și ne învață îndreptările tale; că nu știm cu ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu tu ne vei povățui, Doamne, cu Duhul tău cel Sfânt. Ia-

ră oricâte am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără voie, slăbește, lasă și iartă, Doamne; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că dela tine ispășirea este, dela tine izbăvirea. Tu ești Unul Sfânt, ajutătoriu tare și sprijinătoriu al vieții noastre, și pre tine binecuvântăm întru toți vecii.

Amin.

Alliluia, **105.**

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.
2. **Cine va grăi puterniciile Domnului, auzite va face toate laudele lui?**
3. **Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.**
4. **Adu-ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvrerea norodului tău, cercetează pre noi întru mântuirea ta,**
5. **Ca să vedem întru bunătatea aleșilor tăi, să ne veselim întru veselia neamului tău, să ne lăudăm cu moștenirea ta.**
6. **Greșit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, nedreptățit-am.**
7. **Părinții noștri în Eghipet nu au înțeles minunile tale, nu și-au adus aminte de mulțimea milei tale și te-au amărât suindu-se la Marea Roșie.**
8. **Și au mântuit pre dânșii pentru numele său, ca să cunoască puternicia lui;**
9. **Și au certat Marea Roșie și a secat, și au povățuit pre dânșii în adânc ca în pustie;**
10. **Și au mântuit pre ei din mâna celui ce îi ura, și i-au izbăvit din mâna vrăjmașilor.**

11. Acoperit-a apa pre cei ce necăjeau pre ei, nici unul dintru dânșii a rămas.
12. Și au crezut cuvântului lui și au cântat lauda lui.
13. Curândat-au, uitat-au lucrurile lui, nu au răbdat sfatul lui;
14. Și au poftit poftă în pustie, și au ispitit pre Dumnezeu în loc fără de apă.
15. Și au dat lor cererea lor, trimis-au sațiu în sufletele lor.
16. Și au mâniat pre Moisì în tabără, și pre Aaron, sfântul Domnului.
17. Deschisu-s'a pământul și a înghițit pre Dathán, și a acoperit întru totul adunarea lui Aviron;
18. Și s'a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pre păcătoși.
19. Și au făcut vițel în Horiv, și s'au închinat celui cioplit:
20. Și au schimbat slava lui întru asemănare de vițel ce mănâncă iarbă.
21. Și au uitat pre Dumnezeu, cel ce au mântuit pre dânșii, pre cel ce au făcut mari în Eghípet,
22. Minunate în pământul lui Hám, înfricoșate în Marea Roșie.
23. Și au zis să sfârșască pre dânșii, de nu ar

fi stătut Moisì, cel ales al lui, întru sfârșenie naintea lui să întoarcă iuțimea lui, ca să nu sfârșască pre ei.
24. Și au defăimat pământul cel dorit, nu au crezut cuvântului lui.
25. Și au răpștit în sălașurile lor, nu au auzit glasul Domnului.
26. Și au ridicat mâna sa asupra lor, ca să surpe pre ei în pustie
27. Și ca să surpe sămânța lor întru neamuri și să-i risipească prin țări.
28. Și s'au lipit de Veelfegór, și au mâncat jertfele morților;
29. Și au întărâtat pre el întru izvodirile lor, și s'a înmulțit întru dânșii căderea.
30. Și a stătut Fineés și l-a îmblânzit, și a încetat bătaia:
31. Și s'a socotit lui întru dreptate în neam și în neam până în veac.
32. Și au mâniat pre el la apa împrotivăgrăirii, și s'a dosădit Moisì pentru dânșii,
33. Că au amărât duhul lui și a osebit întru buzele sale.
34. Nu au pierdut neamurile, carile au zis Domnul lor,
35. Și s'au amestecat între păgâni, și au de-

prins lucrurile lor:
36. Și au slujit celor cioplіți ai lor, și s'a făcut lor spre sminteală;
37. Și au jertfit pre fiii săi și pre fiicele sale dracilor,
38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi și al fiicelor, pre cari au jertfit celor cioplіți ai lui Hanaan, și s'a omorât pământul întru sângiuri,
39. Și s'a spurcat întru lucrurile lor, și au curvit întru izvodirile lor.
40. Și s'au mâniat cu iuțime Domnul asupra norodului său și au urât moștenirea sa:
41. Și au dat pre dânșii în mâinile vrăjmașilor, și au stăpânit pre ei cei ce urau pre ei;
42. Și au necăjit pre ei vrăjmașii lor, și s'au smerit sub mâinile lor.
43. De multe ori au izbăvit pre dânșii, dară ei au amărât pre el în sfatul lor și s'au smerit în fărădelegile lor.
44. Și au văzut Domnul când se necăjeau ei, când au auzit el rugăciunea lor;
45. Și și-au adus aminte de legământul său, și s'au căit, dupre mulțimea milei sale,
46. Și au dat pre ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce robiseră pre dânșii.

47. Mântuiește pre noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și ne adună dintru neamuri, ca să ne mărturisim numelui tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda ta.
48. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil din veac și până în veac. Și va zice tot norodul: Fie, fie.

Slavă...

Alliluia, **106**.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.
2. Zică cei izbăviți dela Domnul, pre cari au izbăvit din mâna vrăjmașului.
3. Și din țări au adunat pre dânșii, dela răsărituri și dela apusuri, și dela miazănoapte, și dela mare.
4. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetății celei de lăcuit nu au aflat,
5. Flămânzind și însetând, sufletul lor întru dânșii se sfârșea;
6. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor au izbăvit pre dânșii.
7. Și au povățuit pre ei întru cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de lăcuit.
8. Mărturisească-se Domnului milele lui și

minunile lui fiilor oamenilor,
9. Că au săturat suflet deşert şi suflet flămând au umplut de bunătăţi.
10. Pre cei ce şedeau întru întunerec şi umbra morţii, pre cei ferecaţi cu sărăcie şi fier,
11. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu şi sfatul Celui Preaînalt au întărâtat,
12. Şi s'au smerit întru ostenele inimile lor, slăbit-au, şi nu era cine să le ajute;
13. Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi din nevoile lor au mântuit pre ei:
14. Şi au scos pre ei dintru întunerec şi umbra morţii, şi legăturile lor au rumpt.
15. Mărturisească-se Domnului milele lui şi minunile lui fiilor oamenilor,
16. Că au zdrobit porţi de aramă şi zăvoare de fier au frânt.
17. Sprijinit-au pre ei din calea fărădelegii lor, că pentru fărădelegile lor s'au smerit;
18. Toată mâncarea a urât sufletul lor şi s'au apropiat până întru porţile morţii;
19. Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi din nevoile lor au mântuit pre dânşii:
20. Trimis-au cuvântul său şi au vindecat pre ei, şi i-au izbăvit din stricăciunile lor.
21. Mărturisească-se Domnului milele lui şi

minunile lui fiilor oamenilor,
22. Şi să jertfească lui jertfă de laudă, şi să vestească lucrurile lui întru bucurie.
23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe,
24. Aceia au văzut lucrurile Domnului şi minunile lui întru adânc.
25. Zis-au, şi s'a făcut duh de vifor, şi s'au nălţat valurile ei:
26. Suie-se până la ceriuri şi se pogoară până în adâncuri, sufletul lor întru răutăţi se topea.
27. Turburatu-s'au, clătitu-s'au ca cel ce se îmbată, şi toată înţelepciunea lor s'a înghiţit:
28. Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi din nevoile lor au scos pre dânşii,
29. Şi au poruncit viforului şi a stătut întru adiere, şi au încetat valurile ei;
30. Şi s'au veselit căci s'au alinat, şi au povăţuit pre dânşii la limanul voii lui.
31. Mărturisească-se Domnului milele lui şi minunile lui fiilor oamenilor,
32. Înalţe pre dânsul întru adunarea norodului, şi în scaunul bătrânilor să laude pre el.
33. Pus-au râurile întru pustie şi curgerile apelor întru sete,
34. Pământul cel roditoriu întru sărătură, de

răutatea celor ce lăcuesc întru dânsul.
35. Pus-au pustiul întru iazere de apă şi pă-
mântul cel fără de apă întru curgeri de ape,
36. Şi au sălăşluit acolo pre cei flămânzi, şi au
aşezat cetăţi de lăcuit,
37. Şi au semănat ţarine, şi au sădit vii, şi au fă-
cut rod de sămânţă,
38. Şi au blagoslovit pre ei, şi s'au înmulţit foar-
te, şi dobitoacele lor nu au împuţinat.
39. Şi s'au împuţinat şi s'au dosădit de neca-
zul relelor şi de durere.
40. Vărsatu-s'a defăimare preste boierii lor, şi
au rătăcit pre ei întru neumblată, şi nu în cale.
41. Şi au ajutat săracului dintru sărăcie, şi i-
au pus ca oile părinţiile.
42. Vedea-vor drepţii şi se vor veseli, şi toată
fărădelegea îşi va astupa gura.
43. Cine este înţelept şi va păzi acestea, şi va
înţelege milele Domnului?

Slavă...

Cântarea psalmului lui Davíd, 107.

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata
este inima mea, glăsui-voiŭ şi voiŭ cânta
întru slava mea.
3. Deşteaptă-te, slava mea, deşteaptă-te, psal-

tire şi alăută; deştepta-mă-voiŭ dimineaţa.
4. Mărturisi-mă-voiŭ ţie întru noroade, Doam-
ne, cânta-voiŭ ţie întru neamuri.
5. Că mare deasupra ceriurilor este mila ta şi
până la nouri adevărul tău.
6. Înalţă-te preste ceriuri, Dumnezeule, şi pres-
te tot pământul slava ta.
7. Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai tăi,
mântuieşte-mă cu dreapta ta şi mă auzi.
8. Dumnezeu au grăit întru sfântul său: Înăl-
ţa-mă-voiŭ şi voiŭ împărţi Sikíma, şi valea să-
laşurilor voiŭ măsura:
9. Al meu este Galaád şi al meu este Manassì, şi E-
frem sprijinirea capului meu, Iúda împăratul meu;
10. Moáv căldarea nădejdii mele, spre Idume-
ea pune-voiŭ încălţămintea mea, mie cei de alt
neam s'au supus.
11. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii?
Sau cine mă va povăţui până în Idumeea?
12. Au nu tu, Dumnezeule, cela ce ai lepădat
pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru pu-
terile noastre?
13. Dă nouă ajutoriu din necaz: şi deşartă mân-
tuirea omului.
14. Întru Dumnezeu vom face putere, şi el va
defăima pre vrăjmaşii noştri.

Întru sfârșit, Psalm al lui David, **108**.

Dumnezeule, lauda mea să nu taci,
2. Că gura păcătosului și gura vicleanu-
lui asupra mea s'a deschis, grăit-au împrotiva
mea cu limbă vicleană:
3. Și cu cuvinte de ură m'au încunjurat, și
m'au războit îndarn.
4. În loc să mă iubească mă cleveteau, iară eu
mă rugam.
5. Și au pus împrotiva mea rele pentru bune
și ură pentru iubirea mea.
6. Pune preste dânsul pre cel păcătos, și dia-
volul stea de-a dreapta lui;
7. Când se va judeca el, iasă osândit, și rugă-
ciunea lui facă-se întru păcat.
8. Facă-se zilele lui puține, și episcopia lui, să
o ia altul;
9. Facă-se feciorii lui sirimani și muierea lui
văduvă;
10. Clătindu-se să se strămute fiii lui și să cer-
șească, scoață-se din vatra caselor lor.
11. Scurme cămătarnicul toate câte sânt ale
lui, și să jefuiască streinii ostenelele lui.
12. Nu fie lui sprijinătoriu, nici să fie milosti-
vitoriu sirimanilor lui;

13. Fie feciorii lui întru pieire, întru ún neam
să se stingă numele lui.
14. Pomenească-se fărădelegea părinților lui
înaintea Domnului, și păcatul maicii lui nu se
șteargă:
15. Fie ei înaintea Domnului pururea, și să pia-
ră de pre pământ pomenirea lor,
16. Pentru căci nu și-a adus aminte a face mi-
lă, și a prigonit om mișel și sărac și umilit la i-
nimă, ca să omoare.
17. Și a iubit blestemul, și va veni lui; și nu a vo-
it blagoslovenia, și se va depărta dela dânsul.
18. Și s'a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o hai-
nă, și a intrat ca apa în mațele lui și ca untul-
de-lemn în oasele lui.
19. Facă-se lui ca o haină cu carea se acoperă,
și ca un brâu cu carele pururea se încinge.
20. Acesta este lucrul celor ce clevetesc pre
mine la Domnul și al celor ce grăiesc viclene a-
supra sufletului meu.
21. Și tu, Doamne Doamne, fă cu mine milă
pentru numele tău, că bună este mila ta.
22. Izbăvește-mă, că sărac și mișel sânt eu, și
inima mea s'a turburat înlăuntrul meu.
23. Ca umbra, când se abate ea, m'am luat în
lături, scuturatu-m'am ca lăcustele.

24. Genunchele mele au slăbit de post, și trupul meu s'a schimbat, pentru untul de lemn.
25. Și eu m'am făcut ocară lor; văzutu-m'au, clătit-au cu capetele lor.
26. Ajută mie, Doamne, Dumnezeul meu, și mă mântuiește dupre mila ta,
27. Și să cunoască ei că mâna ta este aceasta, și tu, Doamne, o ai făcut.
28. Blestema-vor ei, și tu vei blagoslovi; cei ce se scoală asupra mea să se rușineze, iară robul tău se va veseli.
29. Îmbrace-se cei ce mă clevetesc cu înfruntare și să se învălească precum cu o hlamidă cu rușinea sa.
30. Mărturisi-mă-voiŭ Domnului foarte cu gura mea, și în mijlocul multora voiŭ lăuda pre el,
31. Că au stătut de-a dreapta mișelului, spre a mântuì de cei ce prigonesc sufletul meu.

Slavă...

DUPRE A CINCISPREZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *și dupre* Tatăl nostru..., *troparele cestea, glas 1*:

Cât este de mult noianul greșalelor mele, Mântuitoriule, și rău mă afund întru păcatele mele. Dă mie mâna și mă mântuiește, ca lui Petru, Dumnezeule, și mă miluiește.

Slavă...

Că pentru gânduri viclene și fapte m'am osândit, Mântuitoriule, dăruiește-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: Mântuiește-mă de-bine-făcătoriule cel bun, și mă miluiește.

Și acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară și întrutot nevinovată, curățește pre mine ticălosul, care sânt întinat și pângărit de cele fără de cale ale mele fapte și de gânduri spurcate, Preacurată și Preacinstită și întrutot Sfântă Maică și Fecioară.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta:

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, tu ești ajutoriul meu; în mâinile tale sânt eu, ajută mie; nu mă lăsa să greșesc ție, că rătăcit sânt; nu mă lăsa să umblu dupre voia trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sânt. Tu cunoști ce este mie de folos: nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele, nu mă părăsi, Doamne, nici te depărta dela mine, că spre tine am năzuit. Învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am gre-

șit ție; mântuiește-mă pentru mila ta, că înaintea ta sânt toți cei ce necăjesc pre mine și nu este mie altă scăpare, fără numai tu, Doamne. Rușineze-se dară toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să piarză pre el; că numai tu unul puternic ești, Doamne, întru toate, și a ta slava în vecii vecilor.

Amin.

Psalm al lui Davíd, **109**.

Zis-au Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea, până ce voiŭ pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.
2. **Toiagul puterii va trimite ție Domnul din Sion, și să domnești în mijlocul vrăjmașilor tăi.**
3. **Cu tine este începătoria în ziua puterii tale, întru strălucirile sfinților tăi: din pântece mai nainte de luceafăr te-am născut.**
4. **Juratu-s'au Domnul și nu se va căi: Tu ești preot în veac, dupre rânduiala lui Melhisedéc.**
5. **Domnul de-a dreapta ta, sfărâmat-au în ziua mâniei sale împărați;**
6. **Judeca-va întru neamuri, plini-va căderi, zdrobi-va capete pre pământ ale multora.**
7. **Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va nălța capul.**

Alliluia, **110**.

Mărturisi-mă-voiŭ ție, Doamne, din toată inima mea, în sfatul celor drepți și întru adunare.
2. **Mari sânt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui;**
3. **Mărturisire și mare cuviință lucrul lui, și**

dreptatea lui rămâne în veacul veacului.
4. Pomenire au făcut minunilor sale, milostiv şi îndurat Domnul;
5. Hrană au dat celor ce se tem de dânsul, aduce-şi-va aminte în veac de legământul său.
6. Tăria lucrurilor sale au vestit norodului său, ca să dea lor moştenirea neamurilor.
7. Lucrurile mâinilor lui, adevărul şi judecata: credincioase toate poruncile lui,
8. Întărite în veacul veacului, făcute în adevăr şi dreptate.
9. Izbăvire au trimis norodului său; poruncit-au în veac legământul său, sfânt şi înfricoşat numele lui.
10. Începătura înţelepciunii – frica Domnului; şi înţelegere bună este tuturor celor ce o fac. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Alliluia, **111**.

Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte;
2. Puternică pre pământ va fi sămânţa lui, neamul drepţilor bine se va cuvânta;
3. Slavă şi bogăţie în casa lui, şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.
4. Răsărit-au întru întunerec lumină drepţilor, cel milostiv şi îndurat şi drept.
5. Bun este bărbatul carele se îndură şi împrumută, tocmi-va cuvintele sale întru judecată, că în veac nu se va clăti.
6. Întru pomenire vécinică va fi dreptul:
7. De auzul rău nu se va teme.
8. Gata este inima lui a nădăjdui întru Domnul: întăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmaşilor săi.
9. Împrăştiat-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va nălţa întru slavă.
10. Păcătosul va vedea şi se va mânia, cu dinţii săi va scrâşni şi se va topi, pofta păcătosului va pieri.

Slavă...

Alliluia, **112**.

Lăudaţi slujnici pre Domnul, lăudaţi numele Domnului;
2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până în veac.
3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri lăudat este numele Domnului.
4. Înalt preste toate neamurile Domnul, preste ceriuri slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru? Cel ce lăcuește întru cele nalte,
6. Și către cele smerite se pleacă în ceriu și pre pământ;
7. Cel ce scoală dela pământ pre sărac, și din gunoi ridică pre mișel,
8. Ca să așeze pre el cu boierii, cu boierii norodului său;
9. Cel ce face a lăcui cea stearpă în casă, maică veselindu-se de feciori.

Alliluia, **113.**

Întru ieșirea lui Israil din Eghípet, a casei lui Iacóv din norod varvar,
2. Făcutu-s'a Iudeea sfințirea lui, Israil stăpânirea lui.
3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi;
4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca mieii oilor.
5. Ce este ție, mare, că ai fugit, și tu, Iordane, că te-ai întors înapoi?
6. Munții, că ați săltat ca berbecii, și dealurile ca mieii oilor?
7. De fața Domnului s'a clătit pământul, de fața Dumnezeului lui Iacóv,

8. A celui ce au întors piatra în iazere de apă și cea vârtoasă în izvoare de ape.
9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru mila ta și adevărul tău,
10. Ca nu cândva să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?
11. Iară Dumnezeul nostru în ceriu și pre pământ, toate câte au voit au făcut.
12. Idolii păgânilor argint și aur, lucruri de mâini omenești:
13. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea,
14. Urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi,
15. Mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.
16. Asemenea lor fie cei ce fac pre ei, și toți cei ce se încredințează întru dânșii.
17. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul: ajutoriul și scutitoriul lor este.
18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul: ajutoriul și scutitoriul lor este.
19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit spre Domnul: ajutoriul și scutitoriul lor este.
20. Domnul pomenind pre noi ne-au blagoslovit, blagoslovit-au casa lui Israil, blagoslovit-

au casa lui Aaron.
21. Blagoslovit-au pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.
22. Adauge Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri.
23. Blagosloviți sânteți voi Domnului, celui ce au făcut ceriul și pământul.
24. Ceriul ceriului Domnului, iară pământul au dat fiilor oamenilor.
25. Nu cei morți te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad,
26. Ci noi, cei vii, bine vom cuvânta pre Domnul de acum și până în veac.

Alliluia, **114.**

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele,
2. Că au plecat urechea sa mie și în zilele mele îl voiŭ chema.
3. Cuprinsu-m'au durerile morții, primejdiile iadului m'au aflat; necaz și durere am aflat, și numele Domnului am chemat.
4. O, Doamne, izbăvește sufletul meu: milostiv este Domnul și drept, și Dumnezeul nostru miluiește.
5. Cel ce păzește pre prunci, Domnul; smeri-

tu-m'am și m'au mântuit.
6. Întoarce-te, suflete al meu, întru odihna ta, că Domnul bine au făcut ție,
7. Că au scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrămi și picioarele mele din alunecare.
8. Bine voiŭ plăcea înaintea Domnului în laturea celor vii.

Slavă...

Alliluia, **115.**

Crezut-am, pentru aceea am grăit; dară eu m'am smerit foarte.
2. Și eu am zis întru uimirea mea: Tot omul, mincinos.
3. Ce voiŭ răsplăti Domnului pentru toate carile au răsplătit mie?
4. Păharul mântuirii voiŭ lua și numele Domnului voiŭ chema.
5. Rugăciunile Domnului voiŭ da înaintea a tot norodului lui.
6. Scumpă înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.
7. O, Doamne, eu robul tău, eu robul tău și fiul slujnicei tale: rumpt-ai legăturile mele.
8. Ție voiŭ jertfi jertfă de laudă și întru numele Domnului voiŭ chema.

9. Rugăciunile mele Domnului voiŭ da, înaintea a tot norodului lui,
10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Alliluia, **116**.

Lăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați pre el toate noroadele,
2. Că s'a întărit mila lui preste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

Alliluia, **117**.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.
2. Zică dar casa lui Israil că este bun, că în veac este mila lui;
3. Zică dar casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila lui.
4. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila lui.
5. Din necaz am chemat pre Domnul, și m'au auzit întru desfătare.
6. Domnul este mie ajutoriu, și nu mă voiŭ teme ce va face mie omul.
7. Domnul este mie ajutoriu, și eu voiŭ privi

asupra vrăjmașilor mei.
8. Bine este a se încrede întru Domnul, mai vârtos decât a se încrede întru om;
9. Bine este a nădăjdui spre Domnul, mai vârtos decât a nădăjdui spre boieri.
10. Toate neamurile m'au încunjurat, și întru numele Domnului am înfrânt pre ei:
11. Încunjurând m'au încunjurat, și întru numele Domnului am înfrânt pre ei;
12. Încunjuratu-m'au ca albinele fagurul, și s'au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului am înfrânt pre ei.
13. Împins fiind, m'am povârnit să caz, și Domnul m'au sprijinit.
14. Tăria mea și cântarea mea Domnul, și s'au făcut mie întru mântuire.
15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile drepților:
16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m'a nălțat, dreapta Domnului a făcut putere.
17. Nu voiŭ muri, și voiŭ fi viu, și voiŭ povesti lucrurile Domnului.
18. Certând m'au certat Domnul, și morții nu m'au dat.
19. Deschideți mie porțile dreptății, intrând

întru dânsele mă voiŭ mărturisi Domnului.
20. Aceasta este poarta Domnului, drepţii vor intra întru dânsa.
21. Mărturisi-mă voiŭ ţie, că m'ai auzit şi te-ai făcut mie întru mântuire.
22. Piatra carea o au lepădat ziditorii, aceasta s'au făcut în capul unghiului:
23. Dela Domnul s'au făcut aceasta şi este minunată întru ochii noştri.
24. Aceasta este ziua carea au făcut Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru dânsa.
25. O, Doamne, mântuieşte dară, o, Doamne, sporeşte dară.
26. Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Blagoslovit-am pre voi din casa Domnului.
27. Dumnezeu este Domnul şi s'au arătat nouă: tocmiţi sărbătoare, întru multe jertfe, până la cornurile altariului.
28. Dumnezeul meu eşti tu, şi mă voiŭ mărturisi ţie; Dumnezeul meu eşti tu, şi te voiŭ nălţa: mărturisi-mă-voiŭ ţie, că m'ai auzit şi te-ai făcut mie întru mântuire.
29. Mărturisiţi-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

Slavă...

DUPRE A ŞASESPREZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *şi dupre* Tatăl nostru..., *troparele acestea, glas 1:*

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătoriul va să vădească cele ascunse ale tale şi năsălnice. Deci nu rămânea întru ceste de aciia, ci apucă mai nainte a striga către Judecătoriul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pentru că sânt încunjurat de multe păcate, Mântuitoriule, şi de rane fără de număr ale greşalelor, rogu-mă ţie, milostive Hristoase, tămăduitoriul bolnavilor: cercetează, tămăduieşte şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Suflete al meu, de ce zaci fără de grije, lenevindu-te? De ce nu porţi grije de răutăţile ce ai făcut în ceastă viaţă? Nevoieşte-te de te îndreptează mai nainte până nu-ţi închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiţilor, mântuieşte-mă, pre carele mult am greşit ţie, Preacurată Stăpână.

Doamne miluiește, *de 40 de ori, și rugăciunea ceasta:*

Doamne Sfinte, cel ce întru cele nalte lăcuești și către cele smerite te pleci, și cu ochiul tău cel atoatevăzătoriu cauți asupra întregii zidiri, ție am plecat grumazul sufletului și al trupului, și ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna ta cea nevăzută dintru sfânt lăcașul tău și ne blagoslovește pre toți; și iartă nouă toată greșala cu voia și fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul; dăruiește nouă, Doamne, umilință, dăruiește-ne lacrămi duhovnicești din suflet, spre spălarea păcatelor noastre cele multe; dăruiește mare mila ta preste lumea ta și preste noi nevrednicii robii tăi, că binecuvântat și preaproslăvit este numele tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Alliluia, **118.**

Fericiți cei fără prihană în cale, carii umblă în legea Domnului.

2. **Fericiți cei ce cearcă mărturiile lui, din toată inima vor căuta pre dânsul,**

3. **Că nu cei ce lucrează fărădelegea în căile lui au umblat.**

4. **Tu ai poruncit poruncile tale, spre a se păzi foarte.**

5. **Doară de s'ar îndrepta căile mele, spre a păzi îndreptările tale.**

6. **Atuncea nu mă voiŭ rușina când voiŭ lua aminte spre toate poruncile tale.**

7. **Mărturisi-mă voiŭ ție întru dreptatea inimii, când mă voiŭ învăța eu judecățile dreptății tale.**

8. **Îndreptările tale voiŭ păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.**

9. **Întru ce va îndrepta mai-tânărul calea sa? Întru a păzi cuvintele tale.**

10. **Din toată inima mea am căutat pre tine: să nu mă lepezi dela poruncile tale.**

11. **În inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu greșesc ție.**

12. **Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă în-**

dreptările tale.
13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii tale.
14. În calea mărturiilor tale m'am desfătat, ca întru toată bogăția.
15. Întru poruncile tale mă voiŭ adânca și voiŭ lua aminte căile tale.
16. Întru îndreptările tale voiŭ cugeta, nu voiŭ uita cuvintele tale.
17. Răsplătește robului tău: viiază-mă, și voiŭ păzi cuvintele tale.
18. Descoperă ochii mei, și voiŭ lua aminte minunile din legea ta.
19. Nemernic sânt eu pre pământ: nu ascunde dela mine poruncile tale.
20. Tânjit-a sufletul meu spre a dori dupre judecățile tale în toată vremea.
21. Mustrat-ai pre cei mândri: blestemați cei ce se abat dela poruncile tale.
22. Ia dela mine ocara și defăimarea, că mărturiile tale am căutat.
23. Că iată au șezut boierii și asupra mea cleveteau, iară robul tău se adânca întru îndreptările tale.
24. Că iată mărturiile tale cugetarea mea este, și sfaturile mele îndreptările tale.

25. Lipitu-s'a de pământ sufletul meu, viiază-mă dupre cuvântul tău.
26. Căile mele am mărturisit, și m'ai auzit: învață-mă îndreptările tale.
27. Calea îndreptărilor tale fă să înțeleg, și mă voiŭ adânca întru minunile tale.
28. Dormitat-a sufletul meu de negrijanie: întărește-mă întru cuvintele tale.
29. Calea nedreptății depărtează dela mine, și cu legea ta mă miluiește.
30. Calea adevărului am ales, și judecățile tale nu am uitat.
31. Lipitu-m'am de mărturiile tale, Doamne, nu mă rușina.
32. Pre calea poruncilor tale am alergat, când ai lărgit inima mea.
33. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor tale, și voiŭ căuta pre ea totdeauna.
34. Înțelepțește-mă, și voiŭ ispiti legea ta, și voiŭ păzi pre ea din toată inima mea.
35. Povățuiește-mă în cărarea poruncilor tale, că aceea am voit.
36. Pleacă inima mea la mărturiile tale, și nu la lăcomie.
37. Întoarce ochii mei, să nu vază deșertăciune, în calea ta mă viiază.

38. Pune robului tău cuvântul tău întru frica ta.
39. Ia ocara mea, carea am prepus, că judecățile tale bune sânt.
40. Iată am dorit poruncile tale: întru dreptatea ta mă viiază.
41. Și să vie preste mine mila ta, Doamne, mântuirea ta dupre cuvântul tău.
42. Și voiŭ răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele tale.
43. Și să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până întru sfârșit, că spre judecățile tale am nădăjduit.
44. Și voiŭ păzi legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.
45. Și am umblat întru lărgime, că poruncile tale am căutat.
46. Și am grăit întru mărturiile tale înaintea împăraților, și nu m'am rușinat.
47. Și am cugetat la poruncile tale, carile am iubit foarte.
48. Și am ridicat mâinile mele către poruncile tale, carile am iubit, și m'am adâncat întru îndreptările tale.
49. Pomenește cuvintele tale robului tău, de carile mi-ai dat nădejde.
50. Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea,

căci cuvântul tău m'a viiat.
51. Cei mândri au nelegiuit până întru sfârșit, dară dela legea ta nu m'am abătut.
52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac, Doamne, și m'am mângâiat.
53. Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoși carii părăsesc legea ta.
54. Cântate erau mie îndreptările tale în locul nemerniciei mele.
55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele tău, Doamne, și am păzit legea ta.
56. Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările tale am căutat.
57. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea ta.
58. Rugatu-m'am feței tale din toată inima mea: miluiește-mă dupre cuvântul tău.
59. Socotit-am căile tale și am întors picioarele mele spre mărturiile tale.
60. Gătitu-m'am, și nu m'am turburat a păzi poruncile tale.
61. Funiile păcătoșilor s'au înfășurat împrejurul meu, și legea ta nu am uitat.
62. În miezul nopții m'am sculat spre a mă mărturisi ție despre judecățile dreptății tale.
63. Părtaș sânt eu tuturor celor ce se tem de ti-

ne și celor ce păzesc poruncile tale.
64. De mila ta, Doamne, plin este pământul: îndreptările tale mă învață.
65. Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne, dupre cuvântul tău.
66. Bunătate și învățătură și cunoaștere mă învață, că poruncilor tale am crezut.
67. Mai nainte de ce m'am smerit, eu am greșit, pentru aceea cuvântul tău am păzit.
68. Bun ești tu, Doamne, și întru bunătatea ta învață-mă îndreptările tale.
69. Înmulțitu-s'a asupra mea nedreptatea mândrilor, dară eu din toată inima voiŭ ispiti poruncile tale.
70. Închegatu-s'a ca laptele inima lor, dară eu la legea ta am cugetat.
71. Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăț îndreptările tale.
72. Bună mie legea gurii tale, mai vârtos decât mii de aur și de argint.

Slavă...

STAREA a DOUA

Mâinile tale m'au făcut și m'au plăzmuit: înțelepțește-mă și mă voiŭ învăța poruncile tale.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vedea și se vor veseli, că întru cuvintele tale am nădăjduit.
75. Cunoscut-am, Doamne, că dreptate sânt judecățile tale, și întru adevăr m'ai smerit.
76. Facă-se dară mila ta spre a mă mângâia dupre cuvântul tău robului tău.
77. Vie mie îndurările tale, și voiŭ viià, că legea ta cugetarea mea este.
78. Rușineze-se mândrii, căci cu nedreptate au nelegiuit mie; iară eu mă voiŭ adânca întru poruncile tale.
79. Întoarcă pre mine cei ce se tem de tine, și cei ce cunosc mărturiile tale.
80. Facă-se inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă rușinez.
81. Stinge-se întru mântuirea ta sufletul meu, întru cuvintele tale am nădăjduit.
82. Stinsu-s'au ochii mei întru cuvântul tău, zicând: Când mă vei mângâia?
83. Că m'am făcut ca un foale în brumă: îndreptările tale nu am uitat.
84. Câte sânt zilele robului tău? Când vei face mie, de către cei ce mă prigonesc, judecată?
85. Povestit-au mie călcătorii de lege izvodituri, ci nu sânt ca legea ta, Doamne.
86. Toate poruncile tale adevăr sânt: fără

dreptate m'au prigonit, ajută-mi.
87. Pentru puţin nu m'au sfârşit pre mine pre pământ, dară eu nu am părăsit poruncile tale.
88. Dupre mila ta viiază-mă, şi voiŭ păzi mărturiile gurii tale.
89. În veac, Doamne, cuvântul tău rămâne în ceriu.
90. În neam şi în neam adevărul tău: întemeiat-ai pământul şi rămâne.
91. Cu rânduiala ta rămâne ziua, că toate împreună slujitoare sânt ţie.
92. Că de nu ar fi fost legea ta cugetarea mea, atunci aş fi pierit întru smerenia mea.
93. În veac nu voiŭ uita îndreptările tale, că întru dânsele m'ai viiat.

MIJLOC

94. Al tău sânt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările tale am căutat.
95. Pre mine au aşteptat păcătoşii să mă piarză: mărturiile tale am cunoscut.
96. A tot sfârşitul am văzut sfârşit: desfătată porunca ta foarte.
97. Cât am iubit legea ta, Doamne, toată ziua cugetarea mea este.
98. Mai mult decât pre vrăjmaşii mei m'ai înţelepţit cu porunca ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toţi cei ce mă învaţă am înţeles, că mărturiile tale cugetarea mea este.
100. Mai mult decât cei bătrâni am înţeles, că poruncile tale am căutat.
101. Despre toată calea vicleană am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.
102. Dela judecăţile tale nu m'am abătut, că tu ai pus lege mie.
103. Cât sânt de dulci gâtlejului meu cuvintele tale, mai mult decât mierea gurei mele.
104. Dela poruncile tale am înţeles, pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.
105. Făclie picioarelor mele legea ta, şi lumină cărărilor mele.
106. Juratu-m'am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii tale.
107. Smeritu-m'am până în sfârşit, Doamne, viiază-mă dupre cuvântul tău.
108. Cele de voie ale gurii mele bine voieşte dară, Doamne, şi judecăţile tale mă învaţă.
109. Sufletul meu în mâinile tale pururea, şi legea ta nu am uitat.
110. Pus-au păcătoşii cursă mie, şi dela poruncile tale nu am rătăcit.
111. Moştenit-am mărturiile tale în veac, că veselie inimii mele sânt.

112. Plecat-am inima mea întru a face îndreptările tale în veac, spre răsplătire.
113. Pre călcătorii de lege am urât, dară legea ta am iubit.
114. Ajutoriul meu și apărătoriul meu ești tu, întru cuvintele tale am nădăjduit.
115. Depărtați-vă dela mine cei ce vicleniți, și voiŭ ispiti poruncile Dumnezeului meu.
116. Apără-mă dupre cuvântul tău, și mă viiază, și nu mă rușina dela așteptarea mea.
117. Ajută mie, și mă voiŭ mântuì, și voiŭ cugeta întru îndreptările tale pururea.
118. Defăimat-ai pre toți cei ce se abat dela îndreptările tale, că nedreaptă este gândirea lor.
119. Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului; pentru aceea am iubit mărturiile tale.
120. Țintuiește întru frica ta cărnurile mele, că dela judecățile tale m'am înfricoșat.
121. Făcut-am judecată și dreptate: nu mă da celor ce mă nedreptățesc.
122. Priimește pre robul tău întru bunătate: nu mă clevetească cei mândri.
123. Ochii mei s'au stins întru mântuirea ta și întru cuvântul dreptății tale.
124. Fă cu robul tău dupre mila ta și îndreptările tale mă învață.

125. Robul tău sânt eu: înțelepțește-mă, și voiŭ cunoaște mărturiile tale.
126. Vremea a face a Domnului este: stricat-au legea ta.
127. Pentru aceea am iubit poruncile tale mai mult decât aurul și topazia.
128. Pentru aceea către toate poruncile tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.
129. Minunate mărturiile tale, pentru aceea ispitit-a pre ele sufletul meu.
130. Arătarea cuvintelor tale lumina-va și va înțelepți pre prunci.
131. Gura mea am deschis și am tras duh, că poruncile tale am dorit.

Slavă...

STAREA a TREIA

Caută spre mine și mă miluiește, dupre judecata celor ce iubesc numele tău.
133. Pașii mei îndreptează dupre cuvântul tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.
134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voiŭ păzi poruncile tale.
135. Fața ta arată preste robul tău, și mă învață îndreptările tale.

136. Izvoare de ape au revărsat ochii mei, pentru că nu am păzit legea ta.
137. Drept ești, Doamne, și drepte judecățile tale.
138. Poruncit-ai dreptate mărturiile tale, și adevăr foarte.
139. Topitu-m'a râvna ta, că au uitat cuvintele tale vrăjmașii mei.
140. Cu foc lămurit este cuvântul tău foarte, și robul tău a iubit pre el.
141. Mai tânăr sânt eu și defăimat, îndreptările tale nu am uitat.
142. Dreptatea ta, dreptate în veac, și legea ta adevărul.
143. Necazuri și nevoi m'au aflat: poruncile tale cugetarea mea sânt.
144. Dreptate mărturiile tale în veac: înțelepțește-mă și voiŭ viia.
145. Strigat-am din toată inima mea: auzi-mă, Doamne, îndreptările tale voiŭ căuta.
146. Strigat-am către tine: mântuiește-mă, și voiŭ păzi mărturiile tale.
147. Apucat-am înainte fără de vreme și am strigat, întru cuvintele tale am nădăjduit.
148. Apucat-au înainte ochii mei către dimineață, spre a cugeta la cuvintele tale.

149. Glasul meu auzi, Doamne, dupre mila ta, dupre judecata ta mă viiază.
150. Apropiatu-s'au cei ce mă prigoneau cu nelegiuire, ci dela legea ta s'au depărtat.
151. Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale adevăr sânt.
152. Dintru început am cunoscut din mărturiile tale, că în veac ai întemeiat pre ele.
153. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea ta nu am uitat.
154. Judecă judecata mea și mă izbăvește, pentru cuvântul tău mă viiază.
155. Departe dela păcătoși mântuirea, că îndreptările tale nu au căutat.
156. Îndurările tale multe sânt, Doamne: dupre judecata ta mă viiază.
157. Mulți sânt carii mă prigonesc și mă necăjesc: dela mărturiile tale nu m'am abătut.
158. Văzut-am pre cei neînțelegători și mă topeam, căci cuvintele tale nu au păzit.
159. Vezi că poruncile tale am iubit: Doamne, întru mila ta mă viiază.
160. Începătura cuvintelor tale, adevărul, și în veac toate judecățile dreptății tale.
161. Boierii m'au prigonit îndarn, și de cuvintele tale s'a înfricat inima mea.

162. **Veseli-mă-voiŭ eu de cuvintele tale, ca cela ce află dobânzi multe.**
163. **Nedreptatea am urât și m'am scârbit, dară legea ta am iubit.**
164. **De șapte ori în zi te-am lăudat pentru judecățile dreptății tale.**
165. **Pace este multă celor ce iubesc legea ta, și nu este lor sminteală.**
166. **Așteptat-am mântuirea ta, Doamne, și poruncile tale am iubit.**
167. **Păzit-a sufletul meu mărturiile tale, și a iubit pre ele foarte.**
168. **Păzit-am poruncile tale și mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sânt, Doamne.**
169. **Să se apropie ruga mea înaintea ta, Doamne, dupre cuvântul tău mă înțelepțește.**
170. **Să intre cererea mea înaintea ta, Doamne, dupre cuvântul tău mă izbăvește.**
171. **Irumpe-vor buzele mele cânt de slavă, când mă vei învăța îndreptările tale.**
172. **Rostească limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale dreptate sânt.**
173. **Fie mâna ta a mă mântuì, că spre poruncile tale am voit.**
174. **Dorit-am mântuirea ta, Doamne, și legea ta cugetarea mea este.**

175. **Viia-va sufletul meu și te va lăuda, și judecățile tale vor ajuta mie.**
176. **Rătăcit-am ca o oaie pierdută: caută pre robul tău, că poruncile tale nu am uitat.**

Slavă...

DUPRE A ȘAPTESPREZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 2:*

Greșit-am ție, Mântuitoriule, ca și cel întru pierzanie; priimește-mă, Părinte, pre cel ce mă pocăiesc și mă miluiește, Dumnezeule.

Slavă...

Strig ție, Hristoase Mântuitoriule, glasul vameșului; curățește-mă, ca și pre acela, și mă miluiește, Dumnezeule.

Și acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea, pre cela ce am trebuință de sprijineala cea dela tine, că la tine a nădăjduit sufletul meu, și mă miluiește.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta:

Stăpâne Doamne Atotputernice și făcătoriule

a toate, Părintele îndurărilor și Dumnezeul milei, cela ce din pământ ai zidit pre om și ai arătat pre el dupre chipul tău și asemănarea, ca și prin el să se slăvească pre pământ cel mare-încuviințat Numele tău, și fiind el scos afară prin călcarea poruncilor tale, zidind iarăși a doua oară pre el mai spre bine, întru Hristosul tău, l-ai suit în ceriuri; mulțămescu-ți că ai înmulțit spre mine mărirea ta și nu m'ai dat vrăjmașilor mei cari caută desăvârșit să mă scoată afară în prăpastia iadului, nici m'ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Acum dară, multmilostive și de-bine-iubitoriule Doamne, carele nu voiești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea lui și-l priimești, cela ce ridici pre cei căzuți și pre cei zdrobiți tămăduiești, întoarce-mă și pre mine la pocăință, și căzut fiind, mă ridică, și zdrobit fiind, mă vindecă. Adu-ți aminte de îndurările tale și de cea din veci a ta neajunsă bunătate, și uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, carile cu lucrul și cu cuvântul și cu cugetul am săvârșit. Dezleagă împietrirea inimii mele și-mi dă lacrămi de umilință spre curățirea spurcăciunii cugetului meu. Auzi Doamne, ia aminte de-oameni-iubitoriule, milostivește-te Îndurate, și de tirania

patimilor carile împărățesc în mine slobozește ticălosul meu suflet. Și să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmașul drac, nici să mă mai ducă la voile lui; ci cu mâna ta cea tare mă răpește de sub stăpânirea lui și împărățește tu întru mine, bunule și de-oameni-iubitoriule Doamne, și cu totul să fiu al tău, și binevoiește să viețuiesc de acum dupre voia ta; și prin cea negrăită a ta bunătate dă-mi curățirea inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cugetare smerită, pace gândurilor, liniște sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, credință nefățarnică și înfrânare prea cuprinzătoare, și mă umple de rodurile tuturor bunătăților cu dăruirea Preasfântului tău Duh. Și să nu ridici pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, nici sămi răpești sufletul neîndreptat și negătit; ci mă fă desăvârșit cu a ta desăvârșire, și așa mă scoate dintru ceastă viață; ca fără de oprealǎ trecând începătoriile și stăpâniile întunerecului, cu harul tău să văz și eu a ceii neapropiate tale slave negrăita frumusețe, împreună cu toți sfinții tăi, întru cari s'a sfințit și s'a proslăvit întrutotcinstitul și de mare cuviință Numele tău. Amin.

Cântarea treptelor, **119**.

Către Domnul, când m'am necăjit, am strigat și m'au auzit.
2. **Doamne, izbăvește sufletul meu de buze nedrepte și de limba vicleană.**
3. **Ce se va da ție și ce se va adauge ție către limba vicleană?**
4. **Săgețile celui puternic ascuțite, cu cărbunii cei pustnicești.**
5. **Vai mie, că nemernicia mea s'a îndelungat, sălășluitu-m'am cu sălașurile lui Kidar.**
6. **Mult a nemernicit sufletul meu, cu cei ce urau pacea eram împăciuitoriu;**
7. **Când grăiam lor, războiau cu mine îndarn.**

Cântarea treptelor, **120**.

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutoriul meu.
2. **Ajutoriul meu dela Domnul, cela ce au făcut ceriul și pământul.**
3. **Să nu dai întru clătire piciorul tău, nici va dormita cel ce te păzește:**
4. **Iată nu va dormita, nici va adormi cel ce păzește pre Israil.**
5. **Domnul va păzi pre tine, Domnul este acoperământ ție preste mâna ta cea dreaptă;**
6. **Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.**
7. **Domnul va păzi pre tine de tot răul, păziva sufletul tău Domnul.**
8. **Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.**

Cântarea treptelor, **121**.

Veselitu-m'am de cei ce au zis mie: În casa Domnului vom merge.
2. **Stând erau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.**
3. **Ierusalimul, cel zidit ca o cetate, a cărei împărtășirea ei este dimpreună.**
4. **Că acolo s'au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israil, spre a se mărturisi numelui Domnului;**
5. **Că acolo au șezut scaune la judecată, scaune asupra casei lui Davíd.**
6. **Întrebați dară cele spre pacea Ierusalimului și îndestularea celor ce iubesc pre tine:**
7. **Fie dară pace întru puterea ta și îndestulare întru zidurile turnurilor tale.**
8. **Pentru frații mei și vecinii mei grăiam adică pace pentru tine;**

9. **Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am căutat cele bune ție.**

Cântarea treptelor, **122.**

Către tine am ridicat ochii mei, cela ce lăcuești în ceriu.
2. **Iată, precum ochii robilor spre mâinile domnilor săi, precum ochii slujnicei spre mâinile doamnei sale, așa ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va îndura spre noi.**
3. **Miluiește pre noi, Doamne, miluiește pre noi, că prea mult ne-am umplut de defăimare,**
4. **Prea mult s'a umplut sufletul nostru: ocara celor ce sânt în îndestulare, și defăimarea celor mândri.**

Cântarea treptelor, **123.**

De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică adică Israil,
2. **De nu ar fi că Domnul era întru noi când s'au ridicat oameni asupra noastră, iată de vii ar fi înghițit pre noi;**
3. **Când s'a mâniat iuțimea lor preste noi, iată apa ar fi înecat pre noi.**
4. **Șuvoiŭ a trecut sufletul nostru:**

5. **Iată a trecut sufletul nostru apa cea nestatornică.**
6. **Bine este cuvântat Domnul, carele nu au dat pre noi spre vânare dinților lor.**
7. **Sufletul nostru ca o pasăre s'a izbăvit din cursa vânătorilor: cursa s'a sfărâmat, și noi ne-am izbăvit.**
8. **Ajutoriul nostru întru numele Domnului, cela ce au făcut ceriul și pământul.**

Slavă...

Cântarea treptelor, **124.**

Cei ce se încred întru Domnul, ca muntele Sionului: nu se va clăti în veac cel ce lăcuește în Ierusalim.
2. **Munții împrejurul său, și Domnul împrejurul norodului său de acum și până în veac.**
3. **Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor preste soarta drepților, ca să nu tinză drepții întru fărădelegi mâinile lor.**
4. **Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepți cu inima.**
5. **Iar pre cei ce se abat la îndărătnicii duce-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace preste Israil.**

Cântarea treptelor, **125.**

Când au întors Domnul robia Sionului fă-cutu-ne-am ca niște mângâieți.

2. **Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie; atuncea vor grăi întru neamuri: Mărit-au Domnul a face cu dânșii.**

3. **Mărit-au Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.**

4. **Întoarce, Doamne, robia noastră ca șuvoaiele în austru.**

5. **Cei ce seamănă în lacrămi, în bucurie vor secera.**

6. **Mergând mergeau, și plângeau aruncând sămânțele sale; venind dară, vor veni întru bucurie, ridicând mănunchile sale.**

Cântarea treptelor, **126.**

De nu va Domnul zidi casa, în deșert s'au ostenit cei ce zidesc; de nu va Domnul păzi cetatea, în deșert a privegheat cel ce păzește.

2. **În deșert este vouă a mâneca: sculați-vă dupre ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii, când va da iubiților săi somn.**

3. **Iată moștenirea Domnului, fii, plata rodului pântecelui.**

4. **Ca săgeți în mâna celui tare, așa fiii celor scuturați.**

5. **Fericit carele își va plini pofta dintru dânșii: nu se vor rușina când vor grăi vrăjmașilor săi în porți.**

Cântarea treptelor, **127.**

Fericiți toți carii se tem de Domnul, carii umblă în căile lui:

2. **Ostenelele rodurilor tale vei mânca, fericit ești și bine va fi ție.**

3. **Muierea ta, ca o vie rodită în laturile casei tale;**

4. **Fiii tăi, ca tinere odrasle de maslin împrejurul mesei tale.**

5. **Iată așa se va blagoslovi omul cel ce se teme de Domnul.**

6. **Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.**

7. **Și vei vedea pre fiii fiilor tăi: pace preste Israil.**

Cântarea treptelor, **128.**

De multe ori m'au războit din tinereţele mele, zică adică Israil,
2. De multe ori m'au războit, din tinereţele mele, ci nu au izbândit asupra mea.
3. Preste spatele meu au lucrat păcătoşii, îndelungatu-şi-au fărădelegea.
4. Domnul cel drept au tăiat grumazii păcătoşilor.
5. Să se ruşineze şi să se întoarcă napoi toţi cei ce urăsc Sionul.
6. Facă-se ca iarba de pre case, carea mai nainte de-a se smulge s'a uscat,
7. De carea nu şi-a umplut mâna secerătoriul şi sânul său cel ce mănunchile adună,
8. Şi nu au zis cei ce treceau: Blagoslovenia Domnului preste voi, blagoslovit-am pre voi întru numele Domnului.

Slavă...

Cântarea treptelor, **129.**

Dintru adâncuri am strigat către tine, Doamne, Doamne auzi glasul meu;
2. Fie urechile tale luând aminte spre glasul rugii mele.

3. De vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că dela tine ispăşirea este.
4. Pentru numele tău te-am răbdat, Doamne, răbdat-a sufletul meu spre cuvântul tău: nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.
5. Din streaja dimineţii până în noapte, din streaja dimineţii nădăjduiască Israil spre Domnul.
6. Că la Domnul este milă, şi multă izbăvire la el, şi el va izbăvi pre Israil din toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor, **130.**

Doamne, nu s'a nălţat inima mea, nici s'au înălţat ochii mei, nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine.
2. De nu m'am smerit cu cugetul, ci am înălţat sufletul meu, precum cel înţărcat spre maica lui, aşa vei răsplăti sufletului meu.
3. Nădăjduiască Israil spre Domnul de acum şi până în veac.

Cântarea treptelor, **131.**

Adu-ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţele lui.
2. Cum s'a jurat Domnului, făgăduitu-s'a Dum-

nezeului lui Iacóv:
3. De voiŭ intra în sălaşul casei mele, de mă
voiŭ sui pre patul aşternutului meu,
4. De voiŭ da somn ochilor mei şi genelor me-
le dormitare, şi odihnă tâmplelor mele,
5. Până ce voiŭ afla loc Domnului, sălaş Dum-
nezeului lui Iacóv.
6. Iată auzitu-l-am în Efrathà, aflatu-l-am în
câmpii dumbrăvii:
7. Intra-vom întru sălaşurile lui, închina-ne-
vom în locul unde au stătut picioarele lui.
8. Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu şi
chivotul sfinţirii tale;
9. Preoţii tăi se vor îmbrăca întru dreptate, şi
cuvioşii tăi se vor bucura.
10. Pentru Davíd, robul tău, nu întoarce faţa
unsului tău.
11. Juratu-s'au Domnul lui Davíd adevărul,
şi nu îl va zădărnici: Din rodul pântecelui tău
voiŭ pune pre scaunul tău.
12. De vor păzi fiii tăi legământul meu şi măr-
turiile mele cestea, carile voiŭ învăţa pre ei, şi
fiii lor în veac vor şedea pre scaunul tău.
13. Căci au ales Domnul Sionul, osebitu-au
pre el spre lăcuinţă luişi:
14. Acesta este odihna mea în veacul veacu-

lui, aicea voiŭ lăcui, că am ales pre el;
15. Vânatul lui blagoslovind voiŭ blagoslovi,
pre săracii lui voiŭ sătura cu pâini,
16. Preoţii lui voiŭ îmbrăca cu mântuire, şi
cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura;
17. Acolo voiŭ răsări cornul lui Davíd, gătit-
am luminătoriu unsului meu;
18. Pre vrăjmaşii lui voiŭ îmbrăca cu ruşine,
iară preste dânsul va înflori sfinţenia mea.

Cântarea treptelor, 132.

Iată acum, ce este bun sau ce este frumos,
fără numai a lăcui fraţi împreună?
2. Ca mirul pre cap, ce se pogoară pre barbă,
pre barba lui Aaron, ce se pogoară pre margi-
nea vestmântului lui;
3. Ca roua Ærmonului ce se pogoară pre
munţii Sionului: că acolo au poruncit Domnul
blagoslovenia şi viaţa până în veac.

Cântarea treptelor, 133.

Iată acum binecuvântaţi pre Domnul toţi
robii Domnului, carii staţi în casa Domnu-
lui, în curţile casei Dumnezeului nostru.
2. În nopţi ridicaţi mâinile voastre întru cele

sfinte și binecuvântați pre Domnul.
3. Blagoslovească-te Domnul din Sion, cela ce au făcut ceriul și pământul.

Slavă...

DUPRE A OPTSPREZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *troparele cestea, glas 2:*

Mai nainte până a nu mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere și îndreptare păcatelor mele cele multe. Dă mie umilință duhovnicească, pentruca să strig către tine: Milostive de-oameni-iubitoriule, Dumnezeul meu, mântuiește-mă.

Slavă...

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă, rătăcitul, cu ele m'am însoțit. Întoarcere îmi dăruiește, Hristoase, ca să priimesc dela tine mare milă.

Și acum...

Nu întoarce, Stăpână, fața ta de către cel ce mă rog ție; ci ca o milostivă Maică a Înduratului Dumnezeu, sârguiește, mai nainte de sfârșit, a-mi dărui întoarcere; ca mântuindu-mă pentru tine, ție să cânt, ca ceea ce ești mântuirea mea, și nădejdea mea cea ne rușinată, Doamna mea.

Doamne miluiește, *de 40 de ori, și rugăciunea ceasta:*

Doamne, nu cu mânia ta să mustri pre mine, nici cu urgia ta să mă cerți. Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, miluiește pre mine păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijulivul, lipsitul, ocarnicul, curvariul, preacurvariul, malachiul, sodomleanul, întinatul, rătăcitul, nemulțămitoriul, nemilostivul, împietritul, bețivanul, cel ars la cuget, obraznicul, cel fără de îndrăznire, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii tale de oameni, și vrednicul de tot chinul, și de gheenă, și de munci. Și nu, pentru mulțimea atâtor greșale ale mele, să mă pui sub mulțimea muncilor, Izbăvitoriule, ci mă miluiește, că neputincios sânt, și cu sufletul, și cu trupul, și cu înțălegerea, și cu gândul; și cu judecățile carile știi, mântuiește-mă pre nevrednic robul tău, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de-Dumnezeu-Născătoarei, și ale tuturor sfinților carii din veac au bineplăcut ție, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Alliluia, 134.

Lăudați numele Domnului, lăudați robi
pre Domnul,
2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile ca-
sei Dumnezeului nostru.
3. Lăudați pre Domnul, că este bun Domnul,
cântați numele lui, că este bun;
4. Că pre Iacóv au ales luiși Domnul, pre Is-
rail întru comoară luiși.
5. Că eu am cunoscut că mare este Domnul, și
Domnul nostru preste toți dumnezeii:
6. Toate, câte au vrut Domnul, au făcut în cer-
iu și pre pământ, în mări și în toate adâncurile,
7. Ridicând nouri dela marginea pământului,
fulgerele spre ploaie au făcut; cela ce scoate vân-
turile din vistieriile sale.
8. Carele au bătut cele întâiu născute ale E-
ghípetului dela om până la dobitoc.
9. Trimis-au semne și minuni în mijlocul tău,
Eghípete, întru Faraon și întru toți robii lui.
10. Carele au bătut neamuri multe, și au ucis
împărați tari,
11. Pre Sihon, împăratul Amorreilor, și pre
Og, împăratul Vasanului, și toate împărățiile
lui Hanaan;

12. Și au dat pământul lor moștenire, moște-
nire lui Israil, norodului său.
13. Doamne, numele tău este în veac, și pome-
nirea ta în neam și în neam:
14. Că va judeca Domnul pre norodul său și
spre robii săi se va îndupleca.
15. Idolii păgânilor, argint și aur, lucruri de
mâini omenești:
16. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor
vedea.
17. Urechi au și nu vor auzi, că nu este duh în
gura lor.
18. Asemenea lor facă-se cei ce fac pre aceștia
și toți cei ce se încred întru dânșii.
19. Casa lui Israil, binecuvântați pre Dom-
nul; casa lui Aaron, binecuvântați pre Dom-
nul; casa lui Levì, binecuvântați pre Domnul;
20. Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvân-
tați pre Domnul.
21. Bine este cuvântat Domnul din Sion, cel
ce lăcuește în Ierusalim.

Alliluia, 135.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că
în veac este mila lui;
2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor,

că în veac este mila lui;
3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor, că în veac este mila lui;
4. Celui ce face minuni mari, Unuia, că în veac este mila lui;
5. Celui ce au făcut ceriurile cu înțelegere, că în veac este mila lui;
6. Celui ce au întărit pământul preste ape, că în veac este mila lui;
7. Celui ce au făcut luminători mari Unuia, că în veac este mila lui,
8. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila lui,
9. Luna și stele spre stăpânirea nopții, că în veac este mila lui;
10. Celui ce au bătut Eghípetul cu cei întâiü-născuți ai lor, că în veac este mila lui,
11. Și au scos pre Israil din mijlocul lor, că în veac este mila lui,
12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila lui;
13. Celui ce au împărțit Marea Roșie întru despărțituri, că în veac este mila lui,
14. Și au trecut pre Israil prin mijlocul ei, că în veac este mila lui,
15. Și au scuturat pre Faraon și puterea lui în

Marea Roșie, că în veac este mila lui;
16. Celui ce au trecut pre norodul său în pustie, că în veac este mila lui;
17. Celui ce au bătut împărați mari, că în veac este mila lui,
18. Și au omorât împărați tari, că în veac este mila lui,
19. Pre Sihon, împăratul Amorreilor, că în veac este mila lui,
20. Și pre Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila lui,
21. Și au dat pământul lor moștenire, că în veac este mila lui,
22. Moștenire lui Israil, robului său, că în veac este mila lui.
23. Că întru smerenia noastră pomenit-au pre noi Domnul, că în veac este mila lui,
24. Și au răscumpărat pre noi dela vrăjmașii noștri, că în veac este mila lui;
25. Cela ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui.
26. Mărturisiți-vă Dumnezeului ceriului, că în veac este mila lui.

Al lui Davíd, prin Ieremia, **136.**

La râurile Vavilonului, acolo am şezut şi am plâns, când ne-am adus aminte de Sion.
2. **În sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat organele noastre,**
3. **Că acolo au întrebat pre noi, cei ce ne-au robit, cuvinte de cântări, şi cei ce au dus pre noi, cântare: Glăsuiţi nouă din cântările Sionului.**
4. **Cum vom glăsuì cântul Domnului în pământ strein?**
5. **De te voiŭ uita, Ierusalime, uitată fie dreapta mea;**
6. **Lipească-se limba mea de gâtlejul meu, de nu voiŭ pomeni pre tine, de nu voiŭ pune înainte Ierusalimul, ca întru începutul veseliei mele.**
7. **Adu-ţi aminte, Doamne, de fiii Edomului, în ziua Ierusalimului, carii ziceau: Pustiiţi, pustiiţi-l până în temeliile lui.**
8. **Fiica Vavilonului ticăloasă, fericit carele va răsplăti ţie răsplătirea ta, carea ai răsplătit nouă:**
9. **Fericit carele va cuprinde şi va repezi pruncii tăi de piatră.**

Slavă...

Al lui Davíd, lui Aggheu şi lui Zaharia, **137**

Mărturisi-mă-voiŭ ţie, Doamne, din toată inima mea şi înaintea îngerilor voiŭ cânta ţie, că ai auzit toate graiurile gurii mele.
2. **Închina-mă-voiŭ către lăcaşul cel sfânt al tău, şi mă voiŭ mărturisi numelui tău pentru mila ta şi adevărul tău: că ai mărit mai presus de toate numele cel sfânt al tău.**
3. **Ori în ce zi te voiŭ chema, degrab mă auzi: înmulţi-mă-vei în sufletul meu cu puterea ta.**
4. **Mărturisească-se ţie, Doamne, toţi împăraţii pământului, că au auzit toate graiurile gurii tale,**
5. **Şi să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului,**
6. **Că nalt este Domnul, şi spre cele smerite ia aminte, şi pre cele nalte de departe cunoaşte.**
7. **De voiŭ merge prin mijlocul necazului, mă vei viia; preste mânia vrăjmaşilor mei întins-ai mâinile tale, şi m'a mântuit dreapta ta.**
8. **Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila ta este în veac, lucrurile mâinilor tale nu trece cu vederea.**

Întru sfârșit; al lui David, psalm al Zahariei
în risipire, **138.**

**Doamne, cercatu-m'ai și m'ai cunoscut: tu
ai cunoscut șederea mea și scularea mea,**
2. **Tu ai priceput gândurile mele de departe;**
3. **Cărarea mea și funia mea tu ai urmărit, și
toate căile mele mai nainte ai văzut.**
4. **Că nu este vicleșug în limba mea: iată, Doam-
ne, tu ai cunoscut.**
5. **Toate, cele de apoi, și cele de demult: tu
m'ai plăzmuit și ai pus preste mine mâna ta.**
6. **Minunatu-s'a cunoașterea ta dintru mine:
întăritu-s'a, nu voiŭ putea spre dânsa.**
7. **Unde mă voiŭ duce dela Duhul tău? Și dela
fața ta unde voiŭ fugi?**
8. **De mă voiŭ sui la ceriu, tu acolo ești; de mă
voiŭ pogorî la iad, de față ești.**
9. **De voiŭ lua aripile mele către dimineață și
mă voiŭ sălășlui la marginile mării,**
10. **Că și acolo mâna ta mă va călăuzi, și mă
va ținea dreapta ta.**
11. **Și am zis: Au doară întunerecul mă va a-
coperi? Și noaptea luminare întru desfătăciu-
nea mea.**
12. **Că întunerecul nu se va întuneca dela ti-**

**ne, și noaptea ca ziua se va lumina: precum
întunerecul ei, așa și lumina ei.**
13. **Că tu ai câștigat rărunchii mei, sprijinitu-
m'ai din pântecele maicii mele.**
14. **Mărturisi-mă-voiŭ ție, căci înfricoșat te-ai
făcut de minunat: minunate lucrurile tale, și
sufletul meu cunoaște foarte.**
15. **Nu s'a tăinuit osul meu dela tine, pre ca-
rele ai făcut întru taină, și alcătuirea mea în
cele mai de jos ale pământului:**
16. **Cel nelucrat al meu au văzut ochii tăi, și în
cartea ta toți se vor scrie; în zile se vor plăzmui,
și nimenea dintru dânșii.**
17. **Iară mie foarte îmi sânt cinstiți prietenii tăi,
Dumnezeule, foarte s'au întărit stăpâniile lor;**
18. **Număra-voiŭ pre dânșii, și mai mult decât
nisipul se vor înmulți; sculatu-m'am și încă
sânt cu tine.**
19. **De ai omorî pre păcătoși, Dumnezeule: băr-
bații sângiuirilor, depărtați-vă dela mine.**
20. **Că pricitori sânteți la gânduri: lua-vor în-
tru deșertăciune cetățile tale.**
21. **Au nu pre cei ce urăsc pre tine, Doamne,
am urât, și asupra vrăjmașilor tăi m'am topit?**
22. **Cu desăvârșită ură am urât pre ei, întru
vrăjmași s'au făcut mie.**

23. Ispitește-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cearcă-mă și cunoaște cărările mele,
24. Și vezi de este calea fărădelegii întru mine, și mă călăuzește întru calea cea vecinică.

Întru sfârșit: psalm al lui Davíd, **139**.

Scoate-mă, Doamne, dela omul viclean, dela bărbatul nedrept mă izbăvește,
2. Carii au gândit nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie;
3. Ascuțit-au limba sa ca a șarpelui, otrava aspidelor sub buzele lor.
4. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului, dela oamenii nedrepți mă scoate, carii au gândit să împiedice pașii mei:
5. Ascuns-au mândrii cursă mie și cu funii au întins cursă picioarelor mele,
6. Pre lângă cărare smintele au pus mie.
7. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu ești tu; pleacă, Doamne, urechea spre glasul rugii mele.
8. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai preste capul meu în ziua de război.
9. Nu mă da, Doamne, dela dorirea mea celui păcătos: gândit-au împrotiva mea, nu mă părăsi, ca nu cândva să se nalțe.
10. Capul încunjurării lor, truda buzelor lor

va acoperi pre dânșii.
11. Cădea-vor preste dânșii cărbuni cu foc, oborî-vei pre ei în ticăloșii, nu vor putea răbda.
12. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pre pământ, pre bărbatul nedrept relele vor vâna întru stricăciune.
13. Cunoscut-am că va face Domnul judecata săracilor și izbânda mișeilor.
14. Însă drepții se vor mărturisi numelui tău și vor lăcui cei drepți cu fața ta.

Slavă...

Psalm al lui Davíd, **140**.

Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către tine.
2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta; ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.
3. Pune, Doamne, streajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.
4. Nu abate inima mea întru cuvinte de vicleșug, a izvodi îndreptățiri întru păcate cu oamenii ce lucrează fărădelegea; și nu mă voiu însoți cu aleșii lor.
5. Certa-mă-va dreptul întru milă și mă va

mustra, dară untul-de-lemn al păcătosului să
nu ungă capul meu: că încă și rugăciunea mea
întru bune vrerile lor este.
6. Înghițitu-s'au lângă piatră judecătorii lor;
auzi-se-vor graiurile mele, că s'au îndulcit.
7. Ca grăsimea pământului s'au rumpt pre
pământ, risipitu-s'au oasele lor lângă iad.
8. Că spre tine Doamne, Doamne, ochii mei;
spre tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.
9. Păzește-mă de cursa carea au întins mie, și
de smintelele celor ce fac fărădelegea.
10. Cădea-vor în mreaja sa păcătoșii; deosebi
sânt eu până ce voiŭ trece.

Al priceperii lui Davíd, când a fost el în peșteră rugându-se, **141.**

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
cu glasul meu către Domnul m'am rugat.
3. Vărsa-voiŭ înaintea lui rugăciunea mea,
necazul meu înaintea lui voiŭ spune.
4. Când lipsea dintru mine duhul meu, și tu ai
cunoscut cărările mele: în calea ceasta, în ca-
rea am umblat, ascuns-au cursă mie.
5. Luam seama de-a dreapta și priveam, și nu
era cel ce mă cunoaște: pierit-a fuga dela mi-

ne, și nu este cel ce caută sufletul meu.
6. Strigat-am către tine, Doamne, zis-am: Tu
ești nădejdea mea, partea mea ești în pămân-
tul celor vii.
7. Ia aminte către ruga mea, că m'am smerit
foarte: izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că
s'au mai întărit decât mine.
8. Scoate din temniță sufletul meu, spre a se
mărturisi numelui tău: pre mine așteaptă drep-
ții până ce vei răsplăti mie.

Psalm al lui Davíd, când prigonea pre dânsul Avessalom, fiul lui, **142.**

Doamne, auzi rugăciunea mea, pleacă ure-
chea spre ruga mea întru adevărul tău,
auzi-mă întru dreptatea ta:
2. Și să nu intri la judecată cu robul tău, că
nu se va îndreptăți înaintea ta tot cel viu.
3. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, sme-
rit-a în pământ viața mea, așezatu-m'a întru
întunerece ca pre morții veacului;
4. Și s'a negrijit întru mine duhul meu, întru
mine s'a turburat inima mea.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de de-
mult, cugetat-am întru toate lucrurile tale, în-

tru facerile mâinilor tale am cugetat.
6. Tins-am către tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă ție.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, lipsit-a duhul meu: nu întoarce fața ta dela mine, și mă voiu asemăna celor ce se pogoară în groapă.
8. Auzită fă mie dimineața mila ta, că spre tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea întru carea voiu merge, că la tine am ridicat sufletul meu.
9. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Doamne, la tine am scăpat.
10. Învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeul meu. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.
11. Pentru numele tău, Doamne, mă vei viia, întru dreptatea ta vei scoate din necaz sufletul meu;
12. Și întru mila ta vei sfârși pre vrăjmașii mei, și vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu robul tău sânt.

Slavă...

DUPRE A NOUĂSPREZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, Preasfântă Treime..., *și dupre* Tatăl nostru..., *troparele cestea,*

glas 7:

Mulțămind slăvescu-te, Dumnezeul meu, că tuturor păcătoșilor ai dat pocăință. Mântuitoriule, nu mă rușina, când vei veni să judeci lumea toată, pre carele am făcut lucruri de rușine.

Slavă...

Fără de număr greșindu-ți, și pedepse nenumărate aștept; Dumnezeul meu, îndurându-te mă mântuiește.

Și acum...

La mulțimea milei tale acum alerg: dezleagă, de-Dumnezeu-Născătoare, lanțurile greșalelor mele.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea ceasta:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, carele cu patimile tale, patimile mele ai vindecat, și cu ranele tale ranele mele ai tămăduit, dăruiește mie, carele mult ți-am greșit, lacrămi de umilință. Amestecă cu trupul meu din mireasma de-viață-făcătoriului Trupului tău și îndulcește sufletul meu cu Cinstit Sângele tău de amărăciunea cu carea m'a adăpat împrotivnicul. Înalță mintea mea către tine, carea este trasă jos, și

mă ridică din prăpastia pierzaniei, că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrămi de mângâiere carile întorc pre fii la moștenirea lor. Întunecatu-m'am la minte întru patimile lumești; nu pot să caut către tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrămile dragostei celei către tine; ci Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, comoara bunătăților, dăruiește-mi pocăință desăvârșită, și inimă dureroasă spre căutarea ta. Dăruiește-mi harul tău, și de iznoavă înnoiește întru mine închipările chipului tău. Părăsitu-te-am eu, nu părăsi pre mine. Ieși întru căutarea mea, întoarce-mă iarăși la pășunea ta și mă numără împreună cu oile turmei tale ceii alese. Hrănește pre mine împreună cu dânsele din verdeața dumnezeeștilor tale Taine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii tale și ale tuturor Sfinților tăi.

Amin.

Psalm al lui David, către Goliath, 143.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul meu, cela ce învață mâinile mele spre oștire, degetele mele spre război;
2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitoriul meu și izbăvitoriul meu, scutitoriul meu, și întru el am nădăjduit, cel ce supune norodul meu sub mine.
3. Doamne, ce este omul, că te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului, că socotești pre el?
4. Omul deșertăciunii s'a asemănat, zilele lui ca umbra trec.
5. Doamne, pleacă ceriurile și te pogoară, atinge-te de munți, și vor fumega;
6. Fulgeră fulgerul, și vei risipi pre dânșii, trimite săgețile tale și vei turbura pre ei.
7. Trimite mâna ta dintru nălțime, scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor streini,
8. A căror gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor, dreapta nedreptății.
9. Dumnezeule, cântare nouă cânta-voiŭ ție, în psaltire cu zece strune zice-voiŭ ție,
10. Celui ce dai mântuirea împăraților, celui ce izbăvești pre David, robul tău, de sabie cumplită.

11. Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna fiilor
celor streini, a căror gură a grăit deşertăciune,
şi dreapta lor, dreapta nedreptăţii;
12. Cărora fiii lor ca tinere odrasle, înteme-
iate în tinereţele lor, fiicele lor înfrumuseţate,
împodobite ca asemănarea lăcaşului cel sfânt,
13. Cămările lor pline, vărsându-se din ceasta
în ceea, oile lor mult fătătoare, înmulţindu-se
întru ieşirile lor, boii lor graşi.
14. Nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici
strigare în uliţele lor.
15. Fericit-au pre norodul căruia sânt aces-
tea: fericit norodul căruia Domnul este Dum-
nezeul lui.

Al laudei lui David, 144.

Înălţa-te-voiŭ, Dumnezeul meu, Împăratul
meu, şi bine voiŭ cuvânta numele tău în veac
şi în veacul veacului.
2. În toate zilele bine te voiŭ cuvânta şi voiŭ
lăuda numele tău în veac şi în veacul veacului.
3. Mare este Domnul şi lăudat foarte, şi mări-
rii lui nu este sfârşit.
4. Neamul şi neamul vor lăuda lucrurile tale
şi puterea ta vor vesti.
5. Mare-cuviinţa slavei sfinţirii tale vor grăi şi

minunile tale vor povesti.
6. Şi puterea celor înfricoşate ale tale vor spu-
ne, şi mărirea ta vor povesti.
7. Pomenirea mulţimii bunătăţii tale vor irum-
pe şi de dreptatea ta se vor bucura.
8. Îndurat şi milostiv Domnul, îndelung-răb-
dătoriu şi multmilostiv.
9. Bun este Domnul tuturor, şi îndurările lui
preste toate lucrurile lui.
10. Mărturisească-se ţie, Doamne, toate lucru-
rile tale, şi cuvioşii tăi bine te cuvinteze.
11. Slava Împărăţiei tale vor spune şi puterni-
cia ta vor agrăi,
12. Spre a face cunoscută fiilor oamenilor pu-
ternicia ta şi slava mare-cuviinţei Împărăţiei tale.
13. Împărăţia ta, Împărăţia tuturor veacuri-
lor, şi stăpânia ta întru tot neamul şi neamul:
credincios Domnul întru toate cuvintele sale şi
cuvios întru toate lucrurile sale.
14. Sprijineşte Domnul pre toţi cei căzuţi, şi
de iznoavă îndreaptă pre toţi cei prăpăstuiţi.
15. Ochii tuturor spre tine nădăjduiesc, şi tu
dai lor hrană în bună vreme.
16. Deschizi tu mâna ta şi saturi pre tot cel
viu de bunăvoire.
17. Drept este Domnul întru toate căile sale şi

cuvios întru toate lucrurile sale.
18. Aproape este Domnul de toți cei ce chea-
mă pre el, de toți cei ce cheamă pre el întru
adevăr.
19. Voia celor ce se tem de el va face, și ruga lor
va auzi, și va mântui pre dânșii.
20. Păzește Domnul pre toți cei ce iubesc pre
el, și pre toți păcătoșii va pierde.
21. Laudă Domnului va grăi gura mea, și bi-
ne să cuvânte tot trupul numele cel sfânt al lui
în veac și în veacul veacului.

Slavă...

Alliluia, al lui Agheu și al Zahariei, **145**.

Laudă, suflete al meu, pre Domnul;
2. Lăuda-voiŭ pre Domnul în viața mea,
cânta-voiŭ Dumnezeului meu până ce voiŭ fi.
3. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oa-
menilor, întru carii nu este mântuire.
4. Ieși-va duhul lui, și se va întoarce în pămân-
tul lui: în ziua ceea vor pieri toate gândurile lui.
5. Fericit căruia Dumnezeul lui Iacóv ajutoriul
lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui,
6. Spre cel ce au făcut ceriul și pământul, ma-
rea și toate cele ce sânt întru dânsele: spre cel
ce păzește adevărul în veac,

7. Spre cel ce face judecată celor năpăstuiți;
spre cel ce dă hrană celor flămânzi;
8. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi,
Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pre
cei surpați, Domnul iubește pre cei drepți;
9. Domnul păzește pre cei nemernici, pre siri-
man și pre văduvă va priimi, și calea păcătoși-
lor va pierde.
10. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul
tău, Sioane, în neam și în neam.

Alliluia, **146**.

Lăudați pre Domnul, că este bun psalmul;
Dumnezeului nostru îndulcească-se lauda.
2. Zidind Ierusalimul, Domnul risipirile lui
Israil va aduna,
3. Cel ce vindecă pre cei zdrobiți la inimă și
leagă zdrobirile lor,
4. Cel ce numără mulțimea stelelor și tuturor
acelora numele cheamă.
5. Mare este Domnul nostru, și mare tăria lui,
și priceperii lui nu este număr.
6. Cel ce priimește pre cei blânzi, Domnul, și
smerește pre cei păcătoși până la pământ.
7. Începeți Domnului întru mărturisire, cân-
tați Dumnezeului nostru în alăută,

8. Celui ce îmbracă ceriul întru nouri, celui ce gătește pământului ploaie, celui ce răsare în munți iarbă și verdeață spre slujba oamenilor.
9. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor, și puilor corbilor celor ce cheamă pre el.
10. Nu întru puterea calului va voì, nici în pulpele bărbatului binevoiește:
11. Binevoiește Domnul întru cei ce se tem de dânsul și întru cei ce nădăjduiesc spre mila lui.

Alliluia, al lui Aggheu și al Zaharici, **147**.

Laudă, Ierusalime, pre Domnul, laudă pre Dumnezeul tău, Sioane,
2. Că au întărit încuietorile porților tale, blagoslovit-au pre fiii tăi întru tine;
3. Cela ce pune hotarele tale pace, și cu grăsime de grâu te-au săturat;
4. Cela ce trimite cuvântul său pământului, degrab aleargă cuvântul lui,
5. Al celui ce dă zăpada sa ca lâna, al celui ce presară negura ca cenușa,
6. Al celui ce pune gheața sa ca pâinile; împrotiva feței gerului lui cine va suferi?
7. Trimite-va cuvântul său și va topi pre ele, sufla-va Duhul lui și vor curge ape.
8. Cela ce vestește cuvântul său lui Iacóv, în-

dreptările și judecățile sale lui Israil.
9. Nu au făcut așa la tot neamul, și judecățile sale nu au arătat lor.

Slavă...

Alliluia, al lui Agghcu și al Zahariei, **148**.

Lăudați pre Domnul din ceriuri, lăudați pre el întru cele nalte.
2. Lăudați pre el toți îngerii lui, lăudați pre el toate puterile lui.
3. Lăudați pre el soarele și luna, lăudați pre el toate stelele și lumina.
4. Lăudați pre el ceriurile ceriurilor și apa cea mai presus de ceriuri.
5. Laude numele Domnului: că el au zis, și s'au făcut, el au poruncit, și s'au zidit.
6. Pus-au pre ele în veac și în veacul veacului: poruncă au pus și nu va trece.
7. Lăudați pre Domnul de pre pământ, bălaurii și toate adâncurile;
8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul lui;
9. Munții și toate dealurile, lemnele cele roditoare și toți chedrii;
10. Hiarele și toate dobitoacele, cele ce se târăsc și pasările cele zburătoare;

11. Împărații pământului și toate noroadele, boierii și toți judecătorii pământului;
12. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri.
13. Să laude numele Domnului, că s'a nălțat numele lui, al unuia, mărturisirea lui pre pământ și în ceriu.
14. Și va nălța cornul norodului său: cântul tuturor cuvioșilor lui, fiilor lui Israil, norodului ce se apropie de dânsul.

Alliluia, **149**.

Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în soborul cuvioșilor.
2. Veselească-se Israil de cel ce l-au făcut, și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor;
3. Laude numele lui în horă, în timpină și în psaltire cânte lui,
4. Că binevoiește Domnul întru norodul său și va nălța pre cei blânzi întru mântuire.
5. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor.
6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor,
7. Ca să facă izbândă întru neamuri, mustrări întru noroade,

8. Ca să lege împărații lor cu obezi, și pre slăviții lor cu cătuși de fier,
9. Să facă întru dânșii judecata scrisă: slava ceasta fi-va tuturor cuvioșilor lui.

Alliluia, **150**.

Lăudați pre Dumnezeu întru Sfinții lui, lăudați pre el întru tăria puterii lui;
2. Lăudați pre el întru puterniciile lui, lăudați pre el dupre mulțimea măririi lui.
3. Lăudați pre el în glas de trâmbiță, lăudați pre el în psaltire și în alăută;
4. Lăudați pre el în timpină și în horă, lăudați pre el în strune și în organe;
5. Lăudați pre el în chimvale bine răsunătoare, lăudați pre el în chimvale de strigare.
6. Toată suflarea laude pre Domnul.

Slavă...

DUPRE A DOUĂZECEA CATHISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., *de 3 ori*, **Preasfântă Treime...**, *și dupre* **Tatăl nostru...**, *Troparele cestea, glas 6:*

Plinirea tuturor bunătăților tu ești, Hristoase al meu. Umple de bucurie și de veselie sufletul meu și mă mântuiește ca cel Unul multmilostiv.

Slavă...

De am și greșit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea ta, alt Dumnezeu afară de tine nu știu: îndrăznesc dară la milostivirea ta. Ci mă priimește, pre cel ce mă întorc, milostiv Părinte, și Fiule Unule-născut, și Duhule Sfinte, ca pre fiul cel pierdut, și mă mântuiește.

Și acum...

Altă scăpare și fierbinte sprijineală afară de tine nu știu: ci ca una ce ai îndrăzneală către cel ce dintru tine s'au născut, Stăpână, ajută-mi și mă mântuiește, pre robul tău.

Doamne miluiește, *de 40 de ori,*
și rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluiește pre mine păcătosul și iartă mie nevrednicului robului tău câte ți-am greșit în vremea vieții mele și până astăzi. Și câte, ca om, am păcătuit: cele cu voie ale mele păcate și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu mintea și cu gândul, cele din nesocoteală și din neluare aminte și din multa mea lenevire și negrijă; ori de m'am jurat pre Numele tău cel Sfânt, ori de m'am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pre cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine și l-am trecut cu vederea, sau pre vreun frate de am necăjit și am amărât, sau stând eu la rugăciune și la cântare mintea mea cea vicleană a umblat la cele viclene, sau m'am desfătat preste cuviință, sau de am râs nebunește, sau de am grăit în batjocură, sau de m'am trufit, sau la slavă deșartă de am gândit, sau m'am mândrit, sau frumusețe deșartă de am văzut și de dânsa m'am biruit. Sau de nu m'am grijit de rugăciunea mea, sau de n'am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau de am grăit deșarte, sau altceva viclean de am făcut; pentru că acestea toate și mai grele decât acestea am lucrat, carile nici țiu minte; miluiește-mă, Doamne, și mi le iartă toate, ca un bun și de-oameni-iubitoriu, ca în pace să adorm și să odihnesc, cântând și binecuvântând și slăvind pre tine, împreună cu cel fără de început al tău Părinte și cu preasfântul și bunul și de-viață-făcătoriul tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acest psalm deosebi scris de David este, și afara numărului celor 150 de psalmi, când singur s'a bătut cu Goliath.

Mic eram între frații mei și mai tânăr în casa tatălui meu: pășteam oile tatălui meu.
2. **Mâinile mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit psaltirea.**
3. **Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, însuși va auzi.**
4. **Însuși au trimis pre îngerul său și m'au luat de la oile tatălui meu, și m'au uns cu untul de lemn al ungerii sale.**
5. **Frații mei buni și mari, și nu au binevoit întru dânșii Domnul.**
6. **Ieșit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, și m'a blestemat întru idolii săi;**
7. **Iară eu, smulgând sabia dela dânsul, i-am tăiat capul și am ridicat ocara dintru fiii lui Israil.**

SFÂRȘITUL PSALMILOR

CÂNTAREA ÎNTÂIA.

A lui MOISÌ, dela Ieșire, Cap. 15.
De tot afundându-se Faraon, Moisì zice:

Să cântăm Domnului, căci cu slavă s'au proslăvit.

Să cântăm Domnului, căci cu slavă s'au proslăvit: cal și călăreț au aruncat în mare. Ajutoriu și acoperitoriu s'au făcut mie întru mântuire: acesta este Dumnezeul meu, și voiu proslăvi pre el, Dumnezeul părintelui meu, și voiu înălța pre el.

Domnul sfărmând războaie, DOMNUL numele lui;

Carăle lui Faraon și puterea lui au aruncat în mare:

Aleși călăreți căpitani au afundat în Marea Roșie.

Cu noianul au acoperit pre ei, afundatu-s'au întru adânc ca o piatră.

Dreapta ta, Doamne, s'a proslăvit întru tărie; mâna ta cea dreaptă, Doamne, a sfărmat pre vrăjmași, și întru mulțimea slavei tale ai zdrobit pre cei protivnici.

Trimis-ai mânia ta și a mistuit pre dânșii ca pre o trestie, și prin Duhul iuțimii tale s'a des-

părțit apa.

Închegatu-s'au ca un părete apele, închegatu-s'au valurile în mijlocul mării.

Zis-a vrăjmașul: gonind voiŭ prinde, împărți-voiŭ prăzi, umplea-voiŭ sufletul meu, nimici-voiŭ cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

Trimis-ai Duhul tău, acoperit-a pre ei marea, afundatu-s'au ca plumbul în apă foarte.

Cine este asemenea ție între dumnezei, Doamne, cine asemenea ție? Proslăvit întru sfinți, minunat întru slavă, făcând minuni.

Tins-ai dreapta ta, înghițit-a pre ei pământul, călăuzit-ai cu dreptatea ta pre norodul tău acesta, pre carele ai izbăvit.

Chematu-l-ai cu tăria ta la lăcașul cel sfânt al tău. Auzit-au neamurile și s'au mâniat; dureri au cuprins pre cei ce lăcuiau Filistiima.

Pre 8.

Atuncea s'au stârnit voievozii Edomului și boiarii Moavitenilor, cuprins-a pre ei cutremur, topitu-s'au toți cei ce lăcuiau în Hanaan.

Cază preste dânșii frică și cutremur, cu măria brațului tău să se împietrească.

Pre 6.

Până ce va trece norodul tău, Doamne, până ce va trece norodul tău acesta pre carele ai a-

gonisit.

Ducând, sădește pre ei în muntele moștenirii tale, întru cel gata lăcașul tău carele ai lucrat, Doamne, sfințenia, carea au gătit mâinile tale.

Pre 4.

Domnul împărățind veacurile și preste veac, și încă. Pentrucă a intrat calul lui Faraon cu carăle și călărașii în mare.

Și au adus Domnul preste ei apa mării: iară fiii lui Israil au trecut pre uscat prin mijlocul mării.

Slavă... și acum...

Cade-se a ști, că a doua cântare niciodată se citește, fără numai în Sfântul și Marele Post, Marțea. Și se citește toată până în sfârșit. Iară către Tropare zicem dupre fieștecarele: **Slavă ție, Dumnezeul nostru, slavă ție.**

CÂNTAREA a DOUA.

A lui MOISÌ pentru A Doua Lege, cap. 32.

Legea scriindu-se de iznoavă, cântarea lui Moisì.

Ia aminte, ceriule, și voiŭ grăi, și auză pământul graiuri din gura mea.

Aștepte ca ploaia vestirea mea, și să se pogoare ca roua graiurile mele.

Ca burnița pre troscot și ca polegnița pre iarbă, că numele Domnului am chemat: dați slavă Dumnezeului nostru.

Dumnezeu, adevărate lucrurile lui, și toate căile lui judecăți.

Dumnezeu credincios, și nu este nedreptate întru dânsul, drept și cuvios Domnul.

Greșit-au, nu ai lui fiii cei cu prihană: neam strâmb și îndărătnic, au acestea Domnului răsplătiți?

Așadar, norod nebun și nu înțelept: au nu însuși acesta, tatăl tău te-au agonisit și te-au făcut și te-au plăzmuit?

Aduceți-vă aminte de zilele veacului, înțălegeți anii neamului neamurilor.

Întreabă pre tatăl tău, și va vesti ție, pre cei bătrâni ai tăi, și vor spune ție.

Când au împărțit cel Preaînalt neamurile, cum au risipit pre fiii lui Adam.

Pus-au hotare neamurilor dupre numărul îngerilor lui Dumnezeu. Și s'a făcut partea Domnului, norodul lui, Iacóv, funia moștenirii sale, Israil.

Destulat-au pre el în pustie, în seteciunea arderii în pământ fără de apă.

Încunjurat-au pre el, și l-au certat și l-au pă-

zit ca lumina ochiului.

Ca un vultur și-au acoperit cuibul și spre puii săi au dorit.

Întinzându-și aripile au priimit pre ei, și i-au ridicat pre umerile sale.

Domnul unul au povățuit pre ei, și nu era cu dânșii Dumnezeu strein.

Suitu-au pre dânșii la vârtutea pământului, hrănitu-au pre ei cu rodurile țarinilor.

Supt-au miere din piatră și untdelemn din piatră vârtoasă.

Unt de vaci și lapte de oi, cu grăsimea micilor și a berbecilor, a fiilor de tauri și de țapi, cu grăsime din măduha grâului, și sângele strugurului au băut vin.

Și a mâncat Iacóv și s'a săturat, și a lepădat pre cel iubit.

Îngrășatu-s'a, îngroșatu-s'a, lățitu-s'a, și a părăsit pre Dumnezeul cel ce l-au făcut, și s'a depărtat dela Dumnezeu mântuitoriul său.

Întărâtatu-m'au întru cei streini, întru urâciunile lor m'au preaamărât.

Jertfit-au dracilor, și nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pre carii nu au știut: noii și de curând veniți, pre carii nu au știut părinții lor.

Pre Dumnezeul cel ce te-au născut ai părăsit,

și ai uitat pre Dumnezeul cel ce te hrănește.

Și au văzut Domnul, și au râvnit, și s'au întărâtat pentru mânia fiilor lor și a fiicelor.

Și au zis: Întoarce-voiŭ fața mea despre dânșii și voiŭ arăta ce va fi lor în cele de apoi.

Că neam îndărătnic este, fii la carii nu este credință întru dânșii.

Aceia m'au stârnit întru ce nu este Dumnezeu, mâniatu-m'au întru idolii săi.

Și eu voiŭ stârni pre ei întru ce nu este neam, întru neamul cel neînțelegătoriu voiŭ mânia pre ei.

Că foc s'a aprins dintru iuțimea mea, arde-va până la iadul cel mai de jos.

Mistui-va pământul și rodurile lui, arde-va temeliile munților.

Aduna-voiŭ la ei rele și săgețile mele voiŭ sfârși întru dânșii.

Topindu-se cu foamete și cu mâncare de pasări și gârbovire nevindecată. Dinții hiarelor voiŭ trimite asupra lor cu mânia celor ce se târăsc pre pământ.

Din afară sabia va mânca pre fiii lor, și din cămări frica: tânărul cu fecioara, sugătoriul cu cel așezat bătrân.

Zis-am: Risipi-voiŭ pre ei, și voiŭ face să înceteze dintru oameni pomenirea lor,

Fără numai pentru mânia vrăjmașilor, ca să nu-și lungească anii, și ca să nu se puie asupră-le protivnicii.

Să nu zică: Mâna noastră înaltă, și nu Domnul au făcut acestea toate.

Că neam ce și-a pustiit sfatul este, și nu este întru dânșii știință.

Nu au gândit să înțeleagă: acestea toate să priimească în vremea ce vine.

Cum va goni unul o mie și doi vor muta zece mii,

De nu va Dumnezeu fi dat pre dânșii, și că Domnul au lăsat pre ei?

Că nu sânt dumnezeii lor ca Dumnezeul nostru, iară vrăjmașii noștri, neînțelegători.

Că din via Sodomelor via lor, și vița lor din ale Gomorrei.

Strugurul lor strugur de fiere, poama amărăciunii lor.

Iuțimea bălaurilor vinul lor, și iuțimea aspidelor nevindecată.

Au nu iată cestea toate s'au adunat la mine și s'au pecetluit în comorile mele?

În ziua izbândirii voiŭ răsplăti, în vremea când va luneca piciorul lor.

Că aproape este ziua pierzaniei lor, și de fața cele gătite vouă.

Că va judeca Domnul norodul său și spre robii săi se va îndupleca.

Pentrucă au văzut pre ei slăbănogiți, și părăsiți în primejdii, și neputincioși.

Și au zis Domnul: Unde sânt dumnezeii lor, spre carii s'au nădăjduit întru dânșii, cărora grăsimea jertfelor lor mâncați, și beți vinul turnărilor lor?

Scoale-se și ajute vouă, și să se facă vouă acoperitori.

Vedeți, vedeți că Eu Sânt, și nu este Dumnezeu fără numai eu.

Eu voiŭ ucide, și a viia voiŭ face; răni-voiŭ, și eu voiŭ vindeca, și nu este cine să scoață din mâinile mele.

Că voiŭ ridica la ceriu mâna mea, și mă voiŭ jura pre dreapta mea și voiŭ zice: Viiez eu în veac.

Că voiŭ ascuți ca fulgerul sabia mea, și ținea-va judecată mâna mea:

Și voiŭ răsplăti izbândă vrăjmașilor și celor ce urăsc pre mine voiŭ răsplăti.

Îmbăta-voiŭ săgețile mele de sânge, și sabia mea carne va mânca.

Din sângele celor răniți și din robie, din capetele boierilor neamurilor.

Veseliți-vă, ceriuri, împreună cu el, și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu.

Veseliți-vă, neamuri, cu norodul lui, și să se întărească lui toți fiii lui Dumnezeu.

Că sângelui fiilor săi face judecată, și va izbândi și va răsplăti izbândă vrăjmașilor, și celor ce urăsc pre el va răsplăti.

Și va curăți Domnul pământul norodului său.

Slavă... și acum...

CÂNTAREA a TREIA.

A ANNEI, muma lui Samuil prorocul, dela Întâia a Împăraților, Cap. 2

Pre Dumnezeu cinstește cea stearpă, ce a născut în chip strein.

Întăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălțatu-s'a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s'a asupra vrăjmașilor mei gura mea, desfătatu-m'am întru mântuirea ta.

Că nu este sfânt precum Domnul, și nu este drept precum Dumnezeul nostru, nu este sfânt fără numai tu.

Nu vă lăudați și nu grăiți înalte întru mândrie, nici iasă mare-grăire din gura voastră:

Că Dumnezeul cunoașterilor este Domnul,

și Dumnezeu ce gătește isprăvile sale.

Arcul celor tari a slăbit, și cei slabi s'au încins cu putere.

Cei plini de pâini s'au lipsit, și cei flămânzi au lăsat pământul.

Că cea stearpă a născut șapte, și cea multă întru fii a slăbit.

Domnul omoară și face viu, pogoară la iad și ridică.

Domnul face sărac și îmbogățește, smerește și nalță: scoală dela pământ pre cel lipsit și din gunoi ridică pre sărac

Ca să așeze pre el cu boierii norodului, și scaunul slavei să dea moștenire lui.

Pre 8.

Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, și au blagoslovit anii dreptului.

Că nu întru tărie este puternic bărbatul: Domnul slab va face pre protivnicul său, Domnul sfânt.

Pre 6.

Nu se laude înțeleptul întru înțelepciunea sa, și nu se laude puternicul întru puterea sa, și nu se laude bogatul întru bogăția sa.

Ci întru aceasta laude-se cel ce se laudă, întru a înțălege și a cunoaște pre Domnul, și a face ju-

decată și dreptate în mijlocul pământului.

Pre 4.

Domnul s'au suit în ceriu și au tunat: acela va judeca marginile pământului, drept fiind.

Și va da tărie împăraților noștri, și va nălța cornul unsului său.

Slavă... și acum...

CÂNTAREA A PATRA.

Rugăciunea lui AVVACUM proroculⁱ, Cap. 3.
A cuvântului deșertare, Avvacum vestește.

Slavă puterii tale, Doamne.

Doamne, auzit-am auzul tău și m'am înfricoșat, Doamne, înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

În mijlocul a doi viețuitori te vei cunoaște, când se vor apropia anii te vei cunoaște, când va sosi vremea te vei arăta; când se va turbura sufletul meu întru mânie, mila vei pomeni.

Dumnezeu din Theman va veni, și cel sfânt din muntele cu umbră deasă.

Acoperit-a ceriurile bună-săvârșirea lui, și de lauda lui plin este pământul.

Și strălucirea lui ca lumina va fi; coarne în mâinile lui: și au pus iubirea cea puternică a

vârtutei lui.

Înaintea feței lui va merge cuvânt, și va ieși în câmp în preajma picioarelor lui.

Stătut-au, și s'a clătit pământul; privit-au, și au topit neamuri.

Zdrumicat-au munții cu năsâlnicie, topitu-s'au dealuri vecinice de îmblete cele vecinice ale sale.

Spre trude văzut-am sălașurile Ethiopilor, spăimânta-se-vor și corturile pământului lui Madiam.

Au doară întru râuri te vei mânia, Doamne? Au doară întru râuri iuțimea ta, ori în mare pornirea ta?

Că vei încăleca pre caii tăi, și încălecarea ta mântuire este.

Încordând vei încorda arcul tău asupra schiptrurilor, zice Domnul.

De râuri se va spinteca pământul, vedea-te-vor și se vor durea noroadele.

Cel ce risipește apele cu îmbletele: dat-a adâncul glasul său, înălțimea arătăniile sale.

Ridicatu-s'a soarele, și luna a stătut, întru rânduiala sa.

Întru lumină săgețile tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor tale.

Cu îngrozire vei împuțina pământul, și cu mânie vei oborî neamurile.

Ieșit-ai întru mântuirea norodului tău, spre a mântui pre unșii tăi ai venit.

Pus-ai întru capetele celor fărădelege moarte, ridicat-ai legături până la grumaz întru sfârșit.

Tăiat-ai întru uimire capetele celor puternici, cutremura-se-vor întru aceea; deschide-vor frâele sale ca săracul ce mănâncă întru ascuns.

Și ai suit la mare caii tăi turburând ape multe.

Păzitu-m'am, și s'a spăimântat inima mea de glasul rugăciunii buzelor mele.

Și a intrat cutremur în oasele mele, și întru mine s'a turburat vârtutea mea.

Odihni-mă-voiŭ în ziua necazului meu, spre a mă sui eu la norodul nemerniciei mele.

Pre 8.

Pentru că smochinul nu va rodi, și nu vor fi roduri în vii.

Minți-va lucrul maslinului, și câmpii nu vor face mâncare.

Pre 6.

Lipsit-au dela mâncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.

Iară eu întru Domnul mă voiŭ bucura, veseli-mă-voiŭ de Dumnezeu mântuitoriul meu.

Pre 4.

Domnul Dumnezeu puterea mea, și va rândui picioarele mele spre săvârșenie,

Și preste cele nalte mă va sui, ca să biruiesc cu întru cântarea lui.

Slavă... și acum...

CÂNTAREA A CINCEA.

Rugăciunea lui ISAIA Prorocul, Cap. 26.
A lui Isaia nainte-grăire, rugăciune a îndestulării.

Doamne, Dumnezeul nostru, pace dă nouă.

De noapte mânecă duhul meu către tine, Dumnezeule, pentru că lumină sânt poruncile tale pre pământ.

Dreptate vă învățați, cei ce lăcuiți pre pământ.

Că a încetat cel necinstitoriu, tot carele nu se va învăța dreptate pre pământ, adevăr nu va face.

Ridice-se cel necinstitoriu, ca să nu vază slava Domnului. Doamne, înalt este brațul tău, și nu au știut, iară cunoscând se vor rușina.

Pismuire va lua pre norodul cel neispitit, și acum foc pre cei împrotivnici va mânca.

Doamne, Dumnezeul nostru, pace dă nouă, că toate ai dăruit nouă.

Doamne, Dumnezeul nostru, agonisește pre noi, Doamne, pre altul afară de tine nu știm, numele tău numim.

Morții însă viață nu vor vedea, nici tămăduitorii vor înviia.

Pentru aceea le-ai adus asupră și ai pierdut, și ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

Pre 8.

Adaoge lor rele, Doamne, adaoge rele celor slăviți ai pământului.

Doamne, în necaz ne-am adus aminte de tine, în necaz mic certarea ta către noi.

Pre 6.

Și precum ceea ce se chinuiește se apropie a naște și întru durerea sa a strigat, așa ne-am făcut celui iubit al tău.

Pentru frica ta, Doamne, în pântece am luat, și am chinuit, și am născut duhul mântuirii, care am făcut pre pământ: nu vom cădea, ci vor cădea toți cei ce lăcuesc pre pământ.

Pre 4.

Scula-se-vor morții, și se vor ridica cei din mormânturi, și se vor veseli cei de pre pământ.

Că roua cea dela tine vindecare lor este, iară

pământul necinstitorilor va cădea.

Mergi, norodul meu, intră în cămara ta, închide uşa ta, ascunde-te puţin cât de cât, până ce va trece mânia Domnului.

Slavă... şi acum...

CÂNTAREA a ŞASEA.

Rugăciunea lui Ionă prorocul, Cap. 2.

Precum pre prorocul Ionă, mântuieşte pre noi, Doamne.

Din hiară a strigat Ionă zicând:

Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeul meu, şi m'au auzit.

Din pântecele iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu.

Aruncatu-m'ai întru adâncul inimii mării, şi râurile m'au încunjurat.

Toate nălţările tale şi valurile tale preste mine au trecut.

Şi eu am zis: Lepădatu-m'am dela ochii tăi; au doară voiŭ adauge a mai privi eu la lăcaşul cel sfânt al tău?

Turnatu-mi-s'au ape până la sufletul meu, adâncul m'a încunjurat, cel de pre urmă.

Pre 8.

Afundatu-s'a capul meu întru crăpăturile

munţilor; pogorâtu-m'am în pământ, ale căruia zăvoarele lui încuietori vecinice.

Şi să iasă din stricăciune viaţa mea către tine, Doamne, Dumnezeul meu.

Pre 6.

Când se sfârşea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte.

Şi să vie către tine rugăciunea mea, către lăcaşul cel sfânt al tău.

Pre 4.

Cei ce păzesc cele deşarte şi mincinoase, mila lor au părăsit.

Iară eu cu glas de laudă şi de mărturisire voiŭ jertfi ţie, câte m'am făgăduit, da-voiŭ ţie întru mântuirea mea, Domnului.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA a ŞAPTEA.

Rugăciunea sfinţilor TREI COCONI, Daniil, Cap. 3.

A celor trei tineri lauda, para stinge.

Dumnezeul Părinţilor, şi al nostru, binecuvântat eşti.

Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi proslăvit numele tău în veci.

Că drept eşti întru toate câte ai făcut nouă,

și toate lucrurile tale adevărate, și drepte căile tale, și toate judecățile tale adevărate.

Și judecățile adevărului ai făcut dupre toate cele ce ai adus asupra noastră, și asupra cetății ceii sfinte a părinților noștri, Ierusalimul: că întru adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre.

Că am greșit și am nelegiuit depărtându-ne dela tine, și am preagreșit întru toate,

Și poruncile tale nu am ascultat, nici am păzit, nici am făcut precum ai poruncit nouă, ca bine nouă să fie.

Și toate carile ai făcut nouă, și toate câte ai adus asupra noastră, întru adevărată judecată ai făcut.

Și ai dat pre noi în mâinile vrăjmașilor celor nelegiuiți și urâcioșilor de-Dumnezeu-lepădători, și împăratului celui nedrept și mai viclean decât tot pământul.

Și acum nu este nouă a deschide gura, rușine și ocară ne-am făcut robilor tăi și celor ce cinstesc pre tine.

Ci nu da pre noi până în sfârșit, pentru numele tău cel sfânt, și nu strica legământul tău,

Și nu depărta mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine, și pentru Isaac robul tău,

și Israil sfântul tău,

Cărora ai grăit să înmulțești sămânța lor ca stelele ceriului și ca nisipul cel de pre țărmurele mării.

Că, Stăpâne, ne-am împuținat mai mult decât toate neamurile și sântem smeriți în tot pământul astăzi pentru păcatele noastre.

Și nu este în vremea ceasta căpetenie și proroc și povățuitoriu, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâie, nici loc a aduce înaintea ta și a afla milă.

Ci întru suflet zdrobit și în duhul smereniei să fim priimiți.

Ca întru arderi-de-tot de berbeci și de junci, și ca întru zeci de mii de miei grași, așa să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi, și să se săvârșească dupre tine, că nu este rușine celor ce se nădăjduiesc întru tine.

Și acum urmăm ție din toată inima, și ne temem de tine, și căutăm fața ta.

Nu rușina pre noi, ci fă cu noi dupre blândețele tale și dupre mulțimea milei tale.

Și scoate pre noi dupre minunile tale și dă slavă numelui tău, Doamne.

Și să se înfrunte toți cei ce arată robilor tăi rele, și să se rușineze de toată puternicia, și vâr-

tutea lor să se zdrobească.

Și să cunoască ei că tu ești Domnul Dumnezeu Unul, și slăvit preste toată lumea.

Și nu încetau cei ce-i aruncaseră, slugile împăratului, arzând cuptoriul cu iarbă pucioasă, și cu smoală, și câlți și viță.

Și s'a vărsat para focului deasupra cuptoriului de coți patruzeci și nouă,

Și a străbătut și a ars pre carii a aflat împrejurul cuptoriului Haldeilor.

Iar îngerul Domnului s'a pogorât împreună cu cei dimprejurul lui Azaria în cuptoriu,

Și a scuturat para focului din cuptoriu,

Și a făcut mijlocul cuptoriului ca un duh de rouă șuierând: și nu s'a atins de dânșii întru nemică focul, nici a întristat, nici a supărat pre ei.

Atunci câteștrei ca dintru ó gură au cântat și au binecuvântat și au slăvit pre Dumnezeu în cuptoriu, grăind:

În roua cuptoriului, a celor trei tineri lauda.

Pre 8.

Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri, și preacântat și preaînălțat în veci.

Și bine cuvântat numele slavei tale cel sfânt,

și preacântat și preaînălțat în veci.

Pre 6.

Bine ești cuvântat în lăcașul sfintei slavei tale, și preacântat și preaînălțat în veci.

Bine ești cuvântat, cela ce cauți asupra adâncurilor, cel ce șezi pre Heruvimi, și preacântat și preaînălțat în veci.

Pre 4.

Bine ești cuvântat pre scaunul slavei împărăției tale, și preacântat și preaînălțat în veci.

Bine ești cuvântat întru tăria ceriului, și preacântat și preaînălțat în veci.

Slavă...și acum...

CÂNTAREA a OPTA.

Cântarea sfinților TREI COCONI.

Pre Stăpânul cânte a celor zidite firea.

Pre Domnul cântați, lucrurile, și preainălțați întru toți vecii.

Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați îngerii Domnului, ceriurile Domnului pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, apele toate, cele mai presus

de ceriuri, toate puterile Domnului, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, soare și lună, stelele ceriului, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, toată ploaia și roua, toate duhurile, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, foc și căldură, frig și zăduf, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați rouă și polegnițe, ghețuri și ger, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați brume și omături, fulgere și nouri, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, lumină și întunerec, nopți și zile, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați pământ, munți și dealuri, și toate cele ce răsar întru dânsul, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, izvoare, mare și râuri, chiți și toate câte mișcă în ape, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Pre 8.

Binecuvântați, toate paserile ceriului, hiarele și toate dobitoacele, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, fiii oamenilor, binecuvânte Israil, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Pre 6.

Binecuvântați, preoții Domnului, robii Domnului, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați, duhurile și sufletele drepților, cei cuvioși și smeriți cu inima, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Pre 4.

Binecuvântați, Ananie, Azarie și Misail, pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântați Apostolii, Prorocii și Mucenicii Domnului pre Domnul: cântați și preaînălțați pre dânsul în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl, și pre Fiul, și pre Sfântul Duh, Domnul: cântăm și preaînălțăm pre dânsul în veci.

Și acum...

Lăudăm, binecuvântăm, închinămu-ne Domnului, cântând și preaînălțând întru toți vecii.

CÂNTAREA a NOUA.

Cântarea DE-DUMNEZEU-NĂSCĂTOAREI. Dela Luca Sfânta Evanghelie, Cap. 1.
Pre Fiul şi Dumnezeu cântă Maica Fecioara.

Pre Născătoarea-de-Dumnezeu în cântări mărim.

Măreşte sufletul meu pre Domnul, şi s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu mântuitoriul meu.

Că au căutat preste smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că au făcut mie mărire cel puternic, şi sfânt numele lui, şi mila lui în neamurile neamurilor celor ce se tem de dânsul.

Făcut-au tărie cu braţul său, risipit-au pre cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pogorât-au pre cei puternici de pre scaune, şi au nălţat pre cei smeriţi, pre cei flămânzi au umplut de bunătăţi şi pre cei bogaţi au scos afară deşerţi.

Luat-au pre Israil slujnicul său, spre a pomeni mila, precum au grăit către părinţii noştri, lui Avraam şi sămânţei lui până în veac.

Iar către fieştecare stih adăugim: **Pre cea mai cinstită decât Heruvimii...**

Rugăciunea ZAHARIEI, tatăl Înainte-mergătoriului.

Zaharia binecuvântă a pruncului naştere.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că au cercetat şi au făcut răscumpărare norodului său.

Şi au ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David, slujnicul său,

Precum au grăit prin gura sfinţilor, celor din veac proroci ai lui,

Mântuire dela vrăjmaşii noştri şi din mâna tuturor celor ce urăsc pre noi,

Să facă milă cu părinţii noştri şi să pomenească legământul cel sfânt al său,

Pre 8.

Jurământul carele s'au jurat către Avraam, părintele nostru, să dea nouă fără de frică, din mâinile vrăjmaşilor noştri izbăvindu-ne,

A ne închina lui întru cuvioşie şi dreptate înaintea lui, în toate zilele vieţii noastre.

Pre 6.

Iară tu, pruncule, proroc celui preaînalt chema-te-vei, că vei merge înaintea feţei Domnului spre a găti căile lui,

Spre a da cunoaşterea mântuirii norodului său întru lăsarea păcatelor lor, pentru milo-

sârdiile milei Dumnezeului nostru,

Pre 4.

Întru carile au cercetat pre noi răsăritul cel din înălțime, ca să se arate celor ce în întunerec și în umbra morții șed,

Să îndrepte picioarele noastre în calea păcii.

Slavă... și acum...

Dupre aceasta: **Pre cea mai cinstită... Slavă... și acum... Doamne miluiește,** *de 12 ori.* **Doamne binecuvintează.** *Și de este preot, zice Otpustul preoțește; iară de nu este preot, zicem așa:*

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii tale, cu puterea cinstitei și de-viață-făcătoarei Cruci, cu ocrotirile cinstitelor cereștilor netrupești Puteri, cu rugăciunile cinstitului slăvitului proroc, Înainte-mergătoriului și Botezătoriului Ioann, ale sfinților slăviților și întrutotlăudaților apostoli, ale sfinților slăviților și bine-biruitorilor mucenici, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinților noștri, ale sfântului proroc David și ale tuturor sfinților, miluiește și mântuiește pre mine, păcătosul, ca un bun și de oameni iubitoriu.

Dupre aceasta fă închinăciuni câte îți va fi cu putință, și deaciia te îndeletnicește la rugăciuni, sau la rucodelie, cu obicinuita rugăciune, carea este:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește pre mine, păcătosul.

POMELNIC

Carele este datoriu nu numai monahul, ci și mireanul, în fieștecarea zi, dupre sfârșitul Pravilei, cu toată umilința, cu osârdie și evlavie a citi.

Pomenește, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila și de îndurările tale cele din veac, pentru carile și te-ai întrupat, și răstignire și moarte pentru mântuirea tuturor celor ce drept întru tine cred de voie ai răbdat; și ai înviiat din morți, te-ai nălțat la ceriu și șezi de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl, și cauți spre smeritele rugi ale tuturor celor ce din toată inima cheamă pre tine: pleacă urechea ta și auzi smerită rugăciunea mea, a nevrednicului robului tău, întru miros de bună mireazmă duhovnicească, ce se aduce ție pentru norodul tău. Și întâiu pomenește Biserica ta cea sfântă, sobornicească și apostolicească, pre carea ai agonisit cu cinstit sângele tău, și o temeluiește, o întărește, și o lățește, o înmulțește, o împăciuiește, și nebiruită de porțile iadului în veci o păzește; dezbinările bisericilor alină, întărâtările păgânilor stinge, ale eresurilor sculări degrab risipește și dezrădăcinează, și întru nimic, cu puterea Sfântului tău Duh le întoarce.

Închinăciune una.

2. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre preasfințiții ai răsăritului patriarhi și pre toți întâistătătorii Drepteislăviri de pretutindenea, pre Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Dreptslăvitoare Române, pre preasfântul și îndreptătoriul Sinod, pre Înalt Preasfințitul Părintele nostru Arhiepiscopul (și Mitropolitul) (N), și pre toți preasfințiții arhiepiscopi, mitropoliți și episcopi dreptslăvitori, preoți, diaconi, și întreg bisericescul cliros, pre carii ai pus să păstorească cea cuvântătoare turma ta, și pentru rugăciunile lor miluiește și mântuiește și pre mine, păcătosul.

Închinăciune una.

3. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre blagocestivii ocârmuitorii noștri, robii lui Dumnezeu (N), și pre credincioșii ocârmuitori ai întregii lumi, îngrădește pre ei cu pace, și grăiește în inima lor cele bune și cele de pace pentru biserica ta cea sfântă și pentru tot norodul tău, ca și noi, în liniștea lor, pacinică și liniștită viață să viețuim, în dreapta-slăvire, și întru toa-

tă bunăcinstirea și curăția

Închinăciune una.

4. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre dreptslăvitorii dregători, pre începătorii oștilor și pre căpeteniile cetăților, pre mai-marii orașelor și satelor, și pre toți binecinstitorii și de-Hristos-iubitori ostași.

Închinăciune una.

5. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre Părintele nostru Igumen (N) Ieromonahul, și toată cea întru Hristos frăția, și pentru rugăciunile lor, și pre mine, ocarnicul, miluiește.

Închinăciune una.

6. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre Părintele meu duhovnic (N), și pentru sfinte rugăciunile lui, iartă mie păcatele.

Închinăciune una.

7. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre toți cei ce slujesc în osteneli în sfânt lăcașul acesta frații noștri: pre cei cu lucrul mâinilor, pre cei puși în ascultări, iconomi, dichii, și pre cei împreună cu dânșii ostenitori; și pre lucrătorii lumeni, și pre lucrătorii de pământ ai sfintei mănăstirei cesteia, și pre toți dreptslăvitorii hristiani.

Închinăciune una.

Aci pomenește pre născătorii tăi, de sânt vii:

8. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre născătorii mei (N), frații, surorile și toate rudeniile mele cele dupre trup, și pre toți cei apropiați de neamul meu, și prietenii, și dăruiește lor pacea ta, îndestulându-i cu cele lumești ale tale și cele mai presus de lume bunătăți.

Închinăciune una.

9. Mântuiește, Doamne, și miluiește pre cei ce în Mănăstirile cele din Sfântul Munte, și din România, și de pretutindenea viețuiesc și petrec, părinți și frați ai noștri, și pentru rugăciunile lor, miluiește și pre mine, păcătosul.

Închinăciune una.

10. Mântuiește, Doamne, și miluiește, dupre mulțimea îndurărilor tale, pre toți ieromonahii, ierodiaconii, monahii și monahiile, și pre toți cei ce în întreagă-cugetare și bună cucernicie și postnicie viețuiesc în mânăstiri, în pustii, în peșteri, în munți, pre stâlpi, în zăvorâri, în crăpăturile pietrilor și în ostroavele mărilor, și carii în tot locul stăpânirii tale, dreptcredincios viețuiesc și întru bunăcinstire slujesc și se roagă ție; ușurează lor povara, și le mângâie scârba, și, nevoinței lor, cea de la tine putere și tărie dăruiește, și pentru rugăciunile lor, dăruiește și mie lăsare greșalelor.

Închinăciune una.

11. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre bătrâni şi pre tineri, pre săraci şi pre sirimani, şi pre văduve, şi pre cei aflaţi în boli şi în mâhniciuni, şi în năpaste şi în scârbe, în rele pătimiri şi în robii, în temniţe şi închisori; şi mai vârtos pre cei ce rabdă prigoane pentru tine şi pentru credinţa dreptslăvitoare de către neamurile cele fără-de-Dumnezeu, şi de către cei de-Dumnezeu-lepădători, şi de către eretici, fiind ei robii tăi; miluieşte pre dânşii, cercetează-i şi-i întăreşte şi mângâie, şi degrab, cu puterea ta, uşurare, slobozenie şi izbăvire dăruieşte lor.

Închinăciune una.

12. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre cei ce fac nouă bine, cei ce ne miluiesc şi ne hrănesc, pre cei ce dau nouă milostenii, şi pre cei au poruncit nouă nevrednicilor a ne ruga pentru dânşii, şi pre carii ne odihnesc; şi fă mila ta cu dânşii, dăruind lor toate cele întru mântuire cererile, şi a vecinicelor bunătăţi dobândirea.

Închinăciune una.

13. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre cei trimişi în slujbe, pre cei ce călătoresc, părinţi şi fraţi ai noştri şi surori, şi pre toţi dreptslăvitorii hristiani.

Închinăciune una.

14. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte şi iartă mie toate câte, ca un om neputincios, am greşit ţie, şi m'am smintit, şi nebuneşte dela calea mântuirii m'am depărtat şi către fapte necuvioase, prin deşertăciunea minţii mele, ticăloşeşte m'am abătut; ci rogu-mă, cu dumnezeiască iconomia ta, în calea mântuirii iarăşi mă întoarce.

Închinăciune una.

15. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre carii întru nemintea mea am smintit, şi de la calea cea mântuitoare am întors şi către lucruri rele şi necuvioase am îndreptat: cu dumnezeiască pronia ta, în calea mântuirii iarăşi îi întoarce.

Închinăciune una.

16. Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pre cei ce mă urăsc şi mă dosădesc şi mă năpăstuiesc, şi nu lăsa pre dânşii să piară pentru mine, păcătosul.

Închinaciune una.

17. Pre cei ce s'au depărtat dela Dreapta-slăvire şi cu pierzătoarele eresuri s'au întunecat, cu lumina cunoaşterii tale luminează, şi cu Sfânta ta Apostolicească şi Sobornicească Biserică împreunează.

Închinăciune una.

18. Urâcioasa şi de Dumnezeu hulitoare împărăţia păgânească degrab surpă, şi buneicinstiri o supune; iară dreapta credinţă în zilele noastre întăreşte, şi trimite preste noi toţi milele tale cele bogate.

Închinăciune una.

Pentru cei adormiţi:

19. Pomeneşte, Doamne, pre cei ce din viaţa ceasta s'au dus: pre dreptcredincioşii Împăraţi şi Împărătese, pre binecredincioşii Domnitori şi Doamne, pre preasfinţiţii patriarhi, mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi dreptslăvitori, pre cei ce în cinul preoţesc şi al clirosului bisericesc şi cel monahicesc ţie au slujit, şi pre fericiţi ctitorii sfânt lăcaşului cestuia, în vecinicele tale lăcaşuri împreună cu sfinţii odihneşte.

Închinăciune una.

Aci pomeneşte pre născătorii tăi, de sînt răposaţi.

20. Pomeneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor tăi, părinţii mei (N), şi toate rudeniile cele dupre trup şi iartă lor toată greşala cea de voie şi cea fără de voie, dăruind lor împărăţia şi împărtăşirea vecinicelor tale bunătăţi, şi a ceii fără de sfârşit şi fericitei tale vieţi îndulcire.

Închinăciune una.

21. Pomeneşte, Doamne, şi pre toţi cei întru nădejdea învierii şi a vieţii vecinice adormiţi: părinţi şi fraţi ai noştri şi surori, şi pre cei ce zac aci şi pretutindeni, dreptslăvitori hristiani, şi cu sfinţii tăi, unde cercetează lumina feţei tale, îi sălăşluieşte, iară pre noi miluieşte ca un bun şi de oameni iubitoriu. Amin.

Închinăciune una.

Iară la sfârşit zi aceasta de 3 ori:

22. Dăruieşte, Doamne, lăsarea păcatelor tuturor celor ce mai nainte s'au mutat întru credinţă şi nădejdea învierii, părinţii şi fraţii şi surorile noastre, şi fă lor vecinică pomenire.

Deaciia închină-te de 3 ori, şi zi:

Dumnezeule, curăţeşte pre mine, păcătosul, şi mă miluieşte.
Doamne, cela ce m'ai zidit, miluieşte-mă.
Fără de număr am greşit ţie, Doamne, iartă-mă.

ÎNVĂȚĂTURĂ
CUM SE CITEȘTE PSALTIREA ÎN SFÂNTUL ȘI MARELE POST

În săptămâna dintâi, și a doua, și a treia, și a patra, și a șasea, ca să se citească toate Cathismele la acea vreme, și să nu se lase nici una.

Sâmbătă seara obicinuita Cathisma 1. Duminica dimineața Cathisma 2, 3 și 17. Luni dimineața Cathisma 4, 5 și 6. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 7. La ceas șase, Cathisma 8. La ceas nouă, Cathisma 9. Seara Cathisma 18. Marți dimineața Cathisma 10, 11 și 12. La ceasul întâiu, Cathisma 13. La ceas trei, Cathisma 14. La ceas șase, Cathisma 15. La ceas nouă, Cathisma 16. Seara Cathisma 18. Miercuri dimineața Cathisma 19, 20 și 1. La ceasul întâiu, Cathisma 2. La ceas trei, Cathisma 3. La ceas șase, Cathisma 4. La ceas nouă, Cathisma 5. Seara Cathisma 18. Joi dimineața Cathisma 6, 7 și 8. La ceasul întâiu, Cathisma 9. La ceas trei, Cathisma 10. La ceas șase, Cathisma 11. La ceas nouă, Cathisma 12. Seara Cathisma 18. Vineri dimineața Cathisma 13, 14 și 15. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 19. La ceas șase Cathisma 20. La ceas nouă, Cathisma nu este. Seara Cathisma 18. Sâmbătă dimineața Cathisma 16 și 17.

ÎNVĂȚĂTURĂ

pentru Cathisme în Săptămâna a Cincea a sfântului și marelui Post, cum se cade a se citi.

Sâmbătă seara Cathisma 1. Duminica dimineața Cathisma 2, 3 și 17. Luni dimineața Cathisma 4, 5 și 6. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 7. La ceas șase, Cathisma 8. La ceas nouă, Cathisma 9. Seara Cathisma 10. Marți dimineața Cathisma 11, 12 și 13. La ceasul întâiu, Cathisma 14. La ceas trei, Cathisma 15. La ceas șase, Cathisma 16. La ceas nouă, Cathisma 18. Seara Cathisma 19. Miercuri dimineața Cathisma 20, 1 și 2. La ceasul întâiu, Cathisma 3. La ceas trei, Cathisma 4. La ceas șase, Cathisma 5. La ceas nouă, Cathisma 6. Seara Cathisma 7. Joi dimineața Cathisma 8. La ceasul întâiu, Cathisma nu este. La ceas trei, Cathisma 9. La ceas șase, Cathisma 10. La ceas nouă, Cathisma 11. Seara Cathisma 12. Vineri dimineața Cathisma 13, 14 și 15. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 19. La ceas șase Cathisma 20. La ceas nouă, Cathismă nu este. Seara Cathisma 18. Sâmbătă dimineața Cathisma 16 și 17.

ARĂTARE

cum să cade a se citi Psaltirea în Săptămâna Patimilor, în carea numai o Psaltire se citește în Biserică într'acestași chip:

Seara în Sâmbăta lui Lazăr, Cathisma 1. În Duminica Floriilor, dimineața Cathisma 2 și 3. Luni dimineața

Cathisma 4, 5 și 6. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 7. La ceas șase, Cathisma 8. La ceas nouă, Cathismă nu este. Seara Cathisma 18. Marți dimineața Cathisma 9, 10 și 11. La ceasul întâiu Cathismă nu este. La ceas trei, Cathisma 12. La ceas șase, Cathisma 13. La ceas nouă, Cathisma nu este. Seara Cathisma 18. Miercuri dimineața Cathisma 14, 15 și 16. La ceasul întâiu, Cathisma nu este. La ceas trei, Cathisma 19. La ceas șase, Cathisma 20. La ceas nouă Cathismă nu este.

Într'această Miercuri seara, Cathisma 18, fără metanii. Și așa se încheie Psaltirea până în Sâmbăta Thomii, fără numai cântăm Cathisma 17, în Sâmbăta cea Mare, în trei stări, precum scrie la Triod.

Învățătură

cum se citește Psaltirea preste tot anul.

Sâmbăta seara Cathisma 1. Duminica la Utrenie, Cathisma 2, 3 și 17. Luni la Utrenie, Cathisma 4 și 5. Luni seara Cathisma 6. Marți dimineața Cathisma 7 și 8. Marți seara Cathisma 9. Mieruri seara Cathisma 12. Joi la Utrenie, Cathisma 13 și 14. Joi seara Cathisma 15. Vineri la Utrenie Cathisma 19 și 20. Vineri seara Cathisma 18. Sâmbătă la Utrenie Cathisma 16 și 17.

Câțiva termeni neobișnuiți aflați în această PSALTIRE

Adânca (a se) *–76:13*: a se cufunda în adâncă cugetare; a se adânci (91:6).

Bunăcinstire sau **blagocestie** – *Pomelnic/3*: cinstire, mai ales față de cele sfinte; în Biserică, sinonim cu dreaptă-slăvire, orthodoxie.

Bună-săvârșire – *Cântarea a patra*: virtute.

Căci *–3:1* = „că ce"– dece? în vechiul grai; uneori păstrat ca în textul original (Psaltirea Sf. Calinic din 1866), alteori folosit pentru a ocoli o cacofonie.

Curândă (a)*–105:13*: a face ceva curând sau îndegrabă; aci cu înțelesul că nu mult a durat credința și lauda lor pentru binefacerile Domnului.

Ispitit *–11:7*: cu experiență, încercat; în Ps.11 cu înțelesul (derivat) de „lămurit".

Istov *–18:7*: capăt, sfârșit.

Iznoavă (de) *–144:14*: din Slavonă „iz" – „din", „nova" – „nou": din nou, a face din nou, a înnoi.

Împrotiva *–16:7*: în Română s'a ajuns a se confunda formele a două cuvinte din rădăcini diferite, ambele din Slavonă: *protiv* („contra"), și (a) *po-trivi*, unde „trivi" derivă din „treb" (*trebuință, treabă*), iar *po* este numai un prefix ce dă cuvântului înțelesul de a „duce la capăt", a „consuma" (vezi Liturghierele, unde, la sfârșitul Liturghiei se zice că diaconul „potrivește" – consumă – Sfintele rămase în potir). Forma arhaică este mai corectă.

Îndarn *–30:7*: gratuit, fără pricină, fără temei. Textul o-

riginal folosea „în zadar", care pare că atunci își păstra încă sensul originar (Slavon – *za*: „în" sau „pentru", și *dar* – ca în Română, „dar", altfel zis, „gratuit"), dar care mai târziu a ajuns să se contopească total cu „în deșert" (= „inul", „fără șanse de reușită").

Îndrepta (a, a se) *–7:10*: a (se) corecta; vechiul grai adesea îl confunda cu „a (se) îndreptăți" (ca, de pildă, în Ps.50:6!).

Mâneca (a) *–77:34*: a se deștepta, a-și începe ziua, lucrul, înainte de răsăritul soarelui („mâne" = mâine).

Năsâlnic *–16:4*: aspru, amarnic, violent, dur.

Necinstitoriu –1:1: în vechime se folosea pentru unul care nu cinstea un dumnezeu; în Vechiul Legământ însă, pentru cel care nu se închina *adevăratului* Dumnezeu; necredincios, atheu.

Negrijanie *–118:28*: traduce exact grecescul „acedie" (akidia – ne-grijă); redat în Română în diferite, feluri: „trândăvie", „lenevie", „plictis", „urât", „nepăsare",etc. Termen în realitate duhovnicesc și ascetic care subînțelege pierderea simțământului (și deci a *grijii* pentru –) cele duhovnicești; aceasta se răsfrânge prin două posibile reacții: sau, desigur, o deplină lipsă de „păs", de grijă pentru orice, plictis, etc.; sau dimpotrivă, o deosebită *inspirație* pentru orice, numai nu pentru rugăciune și cele duhovnicești. Am profitat și de expresia română „a-și face grijania" (= a se împărtăși) pentru a introduce acest cuvânt/concept.

Nemernic *–38:13*: pribeag; sau „străin"; sau „convertit" (la creștinism, de pildă). De la „a nemeri" – a „nimeri".

Oborî (a) *–55:8*: a da jos; a doborî; a nărui.

Păgânătate *–5:11*: păcătoșenie, josnicie, răutate.

Pedepsi (a) *–38:12*: a *învăța* printr'o experiență, fie și dureroasă, a *dăscăli* prin suferință. Cuvântul își păstra încă înțelesul etimologic înrudit cu pediatric, pedagogie (din Greacă, *ped* = copil).

Polegniță – *Cântarea a doua*: ninsoare, zăpadă; polei; brumă.

Povățuitoriu – *54:14*: sfetnic; călăuză; conducător, căpetenie.

Ridicare – *50:21*: (în Greacă: *anaforă*) – una din jertfele pomenite în Legea Vechiului Legământ (Biblia 1688, la Ps. 50:20 o redă ca „aducere-în-sus").

Scăpătare – *67:22*: (în Greacă: *plimmélima*: „notă falsă") – o *călcare alături*, greșală, ce duce sufletul la a „scăpăta", adică a *decade*, a *ajunge la lipsă*; sau, ca soarele când *scapătă* (apune), a-și pierde firească lumină harică.

Siriman *–9:35*: (sau *sărman*) orfan.

Slujnic *–17 (titlu)*: paj, tânăr nobil (sau copil –) slujitor la o casă domnească sau împărătească. Unul din numele proroceşti ale lui Hristos (vezi Isa. 42:1, 50:10, 53:2 și multe alte locuri unde grecescul *pais* ar trebui redat cu „slujnic").

Solitoare – *după a 2-a Cathismă*, „...*și acum*": mijlocitoare stăruitoare (înaintea lui Dumnezeu).

Umilință *–4:5*: duioasa „străpungere" a inimii, cu precădere sub înrâurirea harului, dar și ceva al firii. „A se umili", aci – a se căi de cele rostite din mânie neîndreptățită în taina inimii, cugetând noaptea („pre culcușuri") la cele săvârșite în vremea zilei.

Vârtute *–17:1*: tărie, forță.

Zavistui *–36:1*: a invidia.

CUPRINS

NOTE

[i] Nu se îndreptăţeşte al doilea „o” la „proroc” în otrografiile mai moderne. Cuvântul provine din Slavona „пророк”, de la „*pro-rekati*” = a „pre-grăi” (după modelul Grecesc, „*pro-fitevo*”). Revenim la ortografia originală, mai corectă.

[ii] Formă veche: „nu s' au jelit”, adică, de către alţii: „nu au *fost* jelite”.